40. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. OKTÓBER 18.

Ludas Matyi

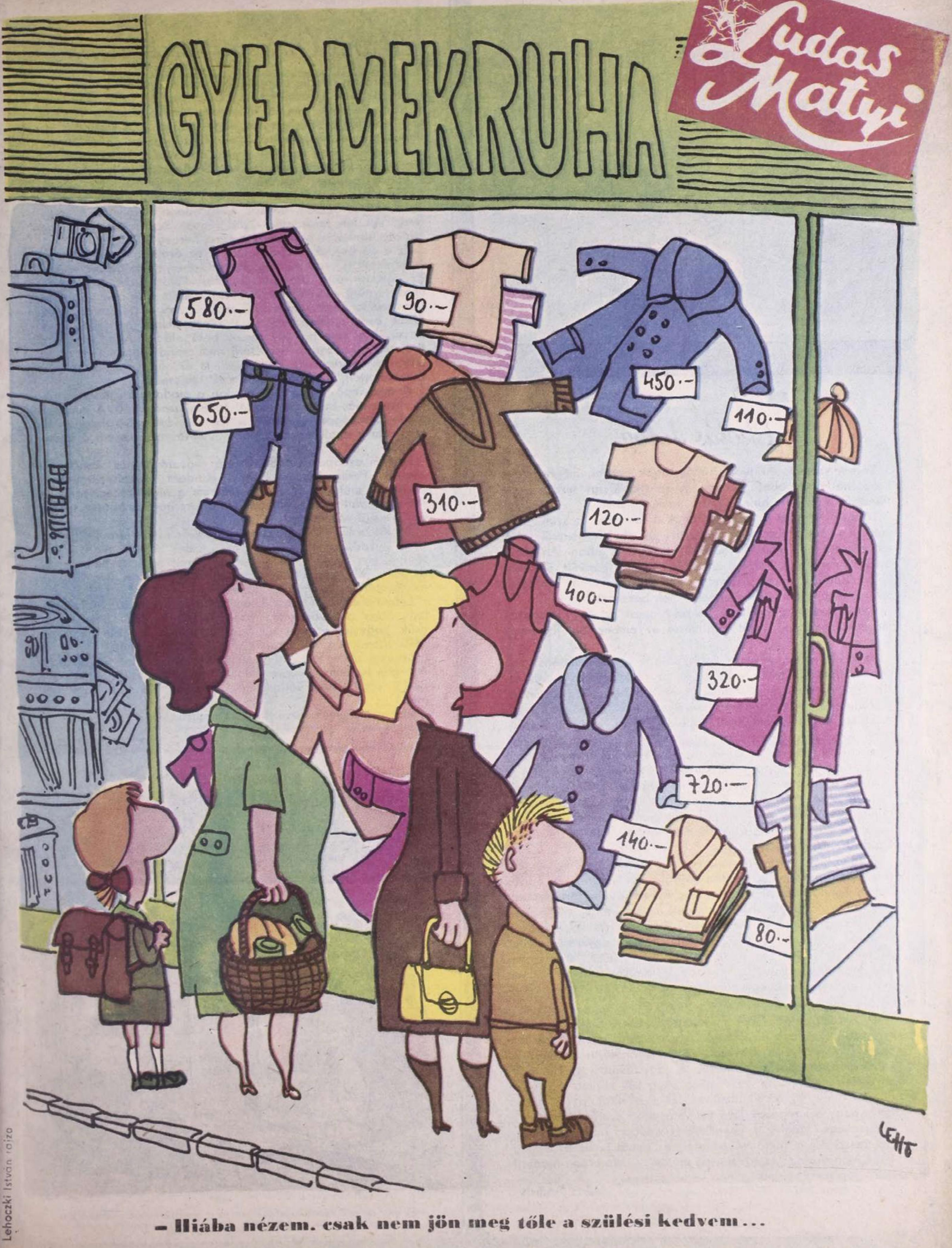
GYERMEKRUHA
580.–
90.–
450.–
650.–
110.–
310.–
120.–
400.–
320.–
720.–
140.–
80.–
LEHO

– Hiába nézem, csak nem jön meg tőle a szülési kedvem...

Lehoczki István rajza

BUDAI TÁJ – 1984

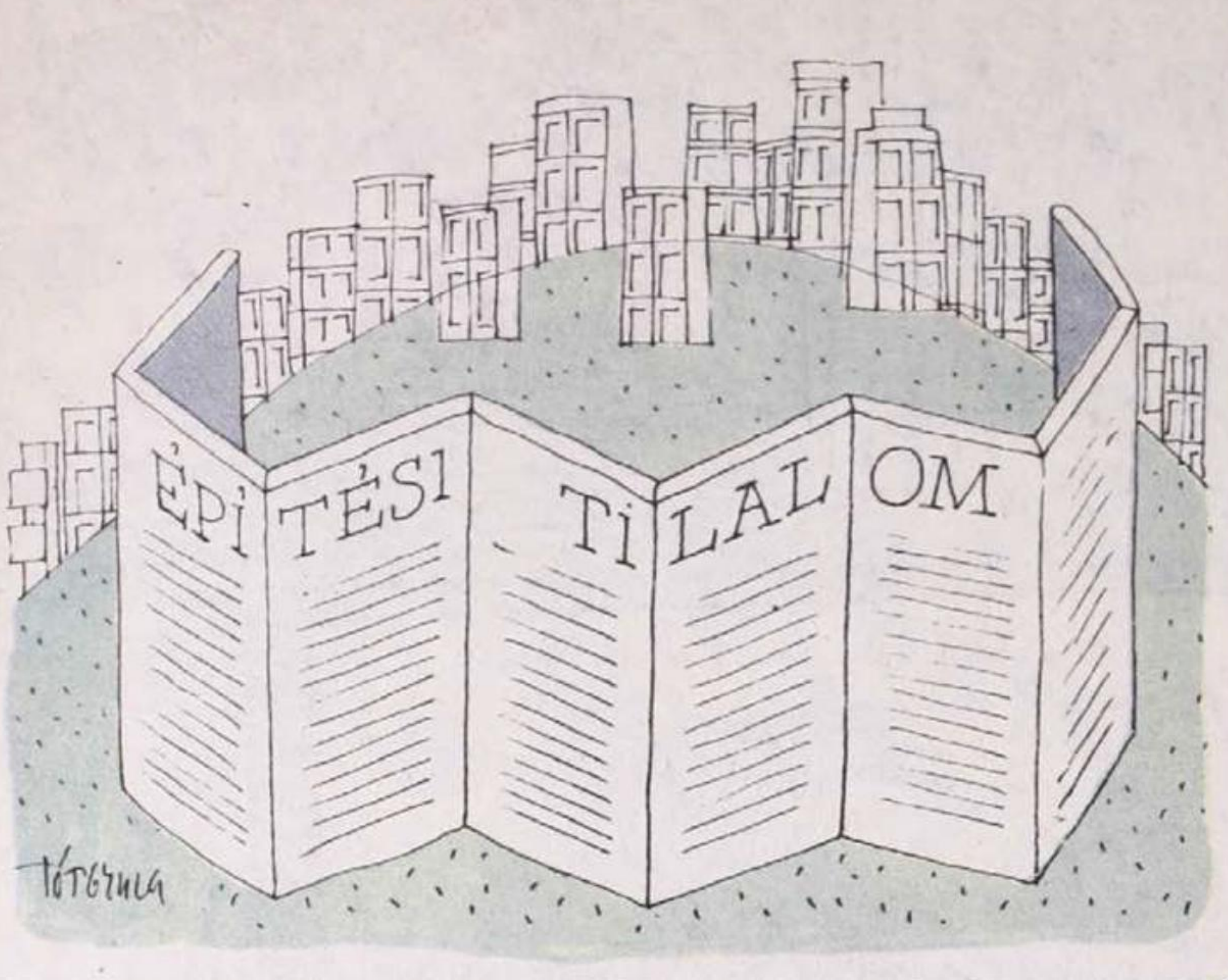

Iskolás dolog

Kérem szépen, én most hűhót fogok csapni, méghozzá a kelleténél nagyobbat. Bizony, így vélekedik, így minősít egy illetékes, márpedig hinni illik az illetékeseknek.

Lássuk! Megjött az ősz: hullanak a falevelek, a szülői szitkok, és – öreg hiba! – megjelentek az iskolaköpenyről szóló menetrendszerű újságcikkek. Piti kis ügy, valóban. Anyukák, apukák emlegetik mások anyukáit, apukáit, amiért napokat kell talpalniuk, mire az oskola által előírt fazonból a megfelelő méretű köpenyt jó gyermekeiknek beszerzik.

Egyébiránt megfigyeltem: mindig azzal az „egy bizonyos mérettel" van baj. Amit épp keres az ember. Sok bizonyos ember.

Az újságírók, nem lévén jobb dolguk – „a kelleténél nagyobb hűhót csapva" – zaklatják az illetékeseket, s úgy érzik, mintha televíziót néznének. Ismét ismétlés. Nóta a tavalyi, legföljebb halványan áthangszerelve. Ipari kulcsszavak: raktárszűke, érdekeltségszűke, alapanyagszűke, munkaerőszűke. És a végek dícsérete. Lám, az idén is: ruhagyár haragszik bizonyos Nárciszra, mert ez a pillekönnyű köpenynek való kelme nem való köpenynek. Csomók, törések tarkítják.

Aztán itt vannak. a kereskedelmi sirámok. „Mi megrendeltük, de kevés érkezett." „A konok szülők, ahelyett, hogy köpönyeget vásároltak volna, nyaralni mentek júliusban! Pedig akkor még volt választék! Most meg jönnek, mint a lavina ... Csoda-e, ha elfogyott?"

A vásárlási szokásaiban ily randán megmerevedett vevősereg persze most már őszintén sajnálja. Két szánás és bánás között épphogycsak az nem megy a fejébe: ha történetesen már július szép havában megveszi magzatának, attól miért lenne most köpeny az üzletekben? Előbb viszik, előbb fogy ki – ennyi a különbség. Így gondolja a maga egyszerű fejével. Az meg aztán föl sem ötlik benne: miért kötik szeptember 30-i lejárattal a szállítási szerződést, amikor a nyári szünet, mint rendesen, már egy hónappal korábban kiszenved. Vakáció ... akáció ... áció ... ció ... ió ... ó!

Ó, iskolás dolog, elemi matematika: ennyi diák van, ennyi köpeny kell, plusz a várható, ám elítélendő felnőttigények. Ennyi. Volna. Ám a jövő fényes. Az idén májusban már iskolaköpeny-ankétot is rendeztek. A nagy fővárosi gyártó 1985-ös kínálatában pedig ott sorakoznak a kék mellett a kekiszínű modellek, 40–50 változatban. És ezek után az is remélhető, hogy a kifogások jövő évi választéka szintén bővül.

Itt a vége. Meglehet, a kelleténél valóban nagyobbra sikerült részemről a hűhó. Mentségemre: ebből is az az éppenkéne, éppjóvolna „egy bizonyos méret" – állandóan hiányzik.

Münz András

Akar-e Ön kenti herceg lenni?

A barátom mindig mérgelődik. Most éppen azon, hogy nem visszonozták a köszönését. A Davis Kupáért folyó teniszmérkőzésen sértették meg az önérzetét. Amikor kijött a versenyző – volt légyen bár magyar, vagy spanyol –, a közönség udvarias tapssal köszöntötte. A versenyző viszont – volt légyen bár magyar, vagy spanyol – még egy kimért, kurta fejbiccentéssel sem köszönte meg az ovációt. Bezzeg, amikor itt volt az a kocsis (pardon: fogathajtó) világbajnokság, Fülöp hercegnek nem derogált kalapjához emelt ostorával köszönteni a közönséget ... Bezzeg, amikor Wimbledonban folynak a versenyek, minden teniszező – jött légyen kapitalista vagy szocialista honból – pukedlizik a kenti herceg előtt ...

Ez a mi bajunk, tetszik látni, ez az örökös elégedetlenség. A barátom is csak mérgelődni tud, ahelyett, hogy észrevenné az ügyben rejlő, örömteli tényeket. Például azt, hogy mekkorát léptünk előre! Harminc évvel ezelőtt még nem volt ilyen panaszunk, mert nem voltak nálunk rangos teniszversenyek. Akkor csak a közértben és a hivatalokban nem köszöntek vissza. Ma már ha egy álmos bolti eladólányka, vagy egy ürestekintetű tanácsi tisztviselő nem mond fogadjistent az én adjonistenemre, még mentegetni is tudom: lehet, hogy nem is neveletlen, udvariatlan – csak teniszező.

Kocsistempó – mondtuk hajdan a modortalan magatartásra. Most már talán azt mondjuk: teniszezőtempó. A kocsisok modortalanságát emlegetni amúgy is idejétmúlt dolog. Persze, nem a modortalanságból van kevesebb, hanem a kocsisokból.

Egyben azonban valóban hátra vagyunk: nincs kenti hercegünk. Pedig lehetne. Annyi mindent visszahoztunk már elsüllyedt múltunkból ... Na én nem a régi hercegi rang és méltóság változatlan visszaállítását forszírozom, hanem annak egy újszerű változatát.

A mindenkori kenti herceg javadalmába az is beletartozik, hogy pukedlizzenek előtte. Erre a célra kellene rendszeresítenünk egy zuglói herceg státust. (Azért zuglóit, mert a stadionok a XIV. kerületben vannak.) Ő testesítené meg honunk méltóságát, szükséges esetekben.

Lehetne ez választott, társadalmi tisztség. Ám úgy tapasztalom, hogy a választott tisztségviselőknek nincs akkora becsük, hogy térdet-fejet hajtanának előttük. Inkább megsüvegelik manapság nálunk a pénzt, a gazdagságot.

Legyen akkor egy jól jövedelmező gazdasági vállalkozás. A zuglói hercegség legyen szocialista állami tulajdon, de adjuk ki szerződéses vállalkozásba. Annak, aki legtöbbet ígér érte.

Versenytárgyalás vasárnap a Vérmezőn!

Radványi Barna

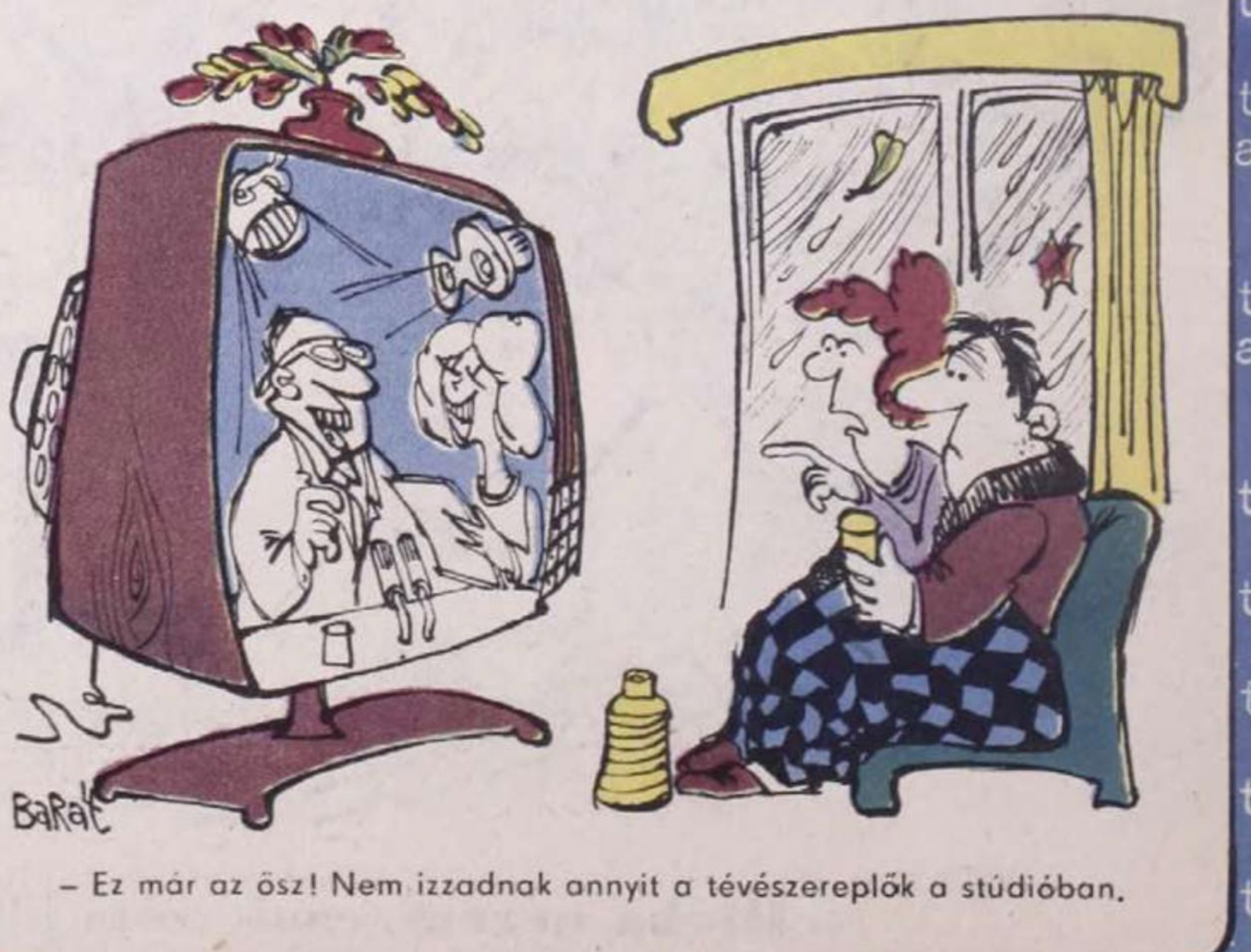

– Ez már az ősz! Nem izzadnak annyit a tévészereplők a stúdióban.

BRENNER GYÖRGY:

Hát most...

BOLDOG ÉLET

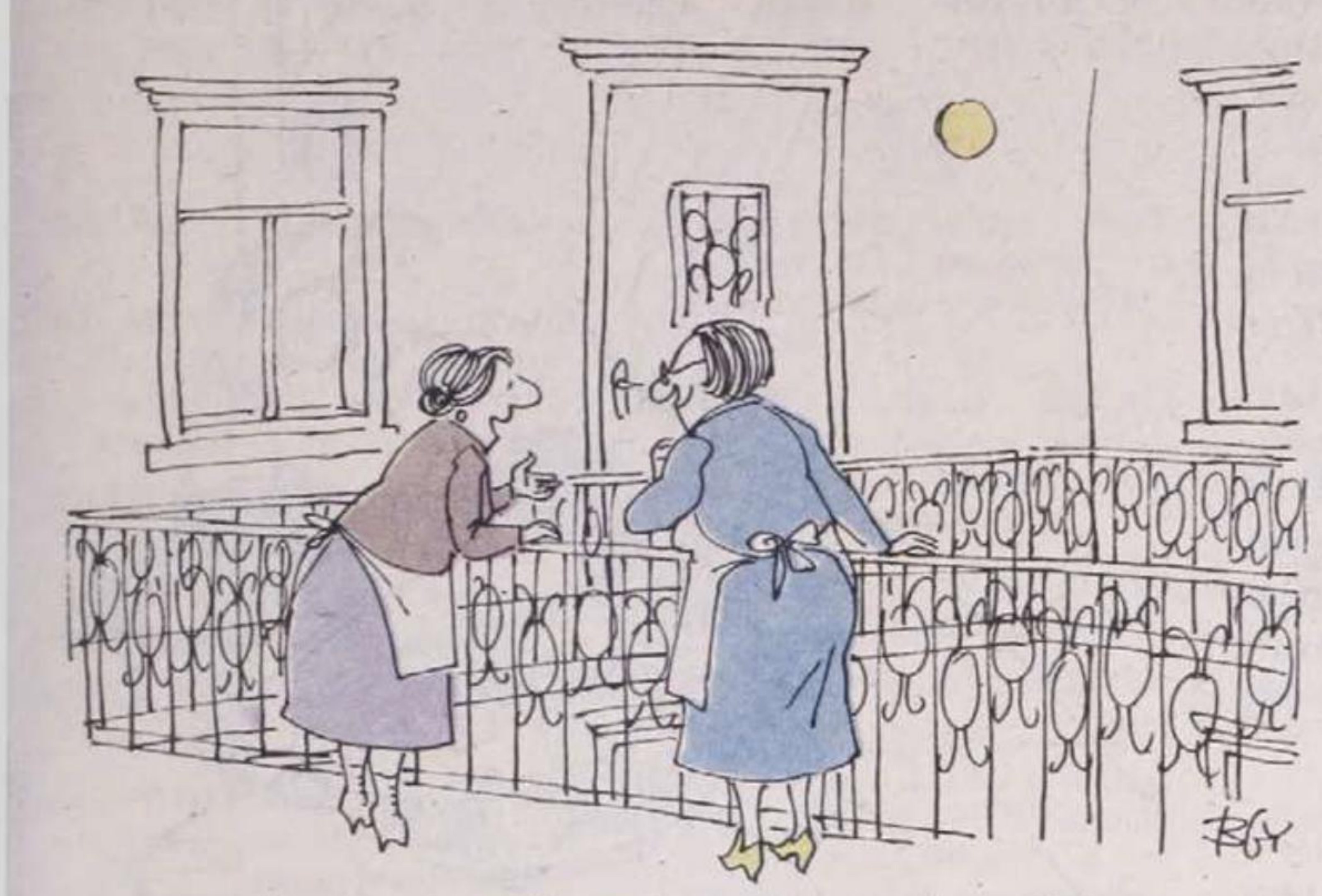

– Úszni nem tudok, papírpelenkát nem használok . . .

SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG

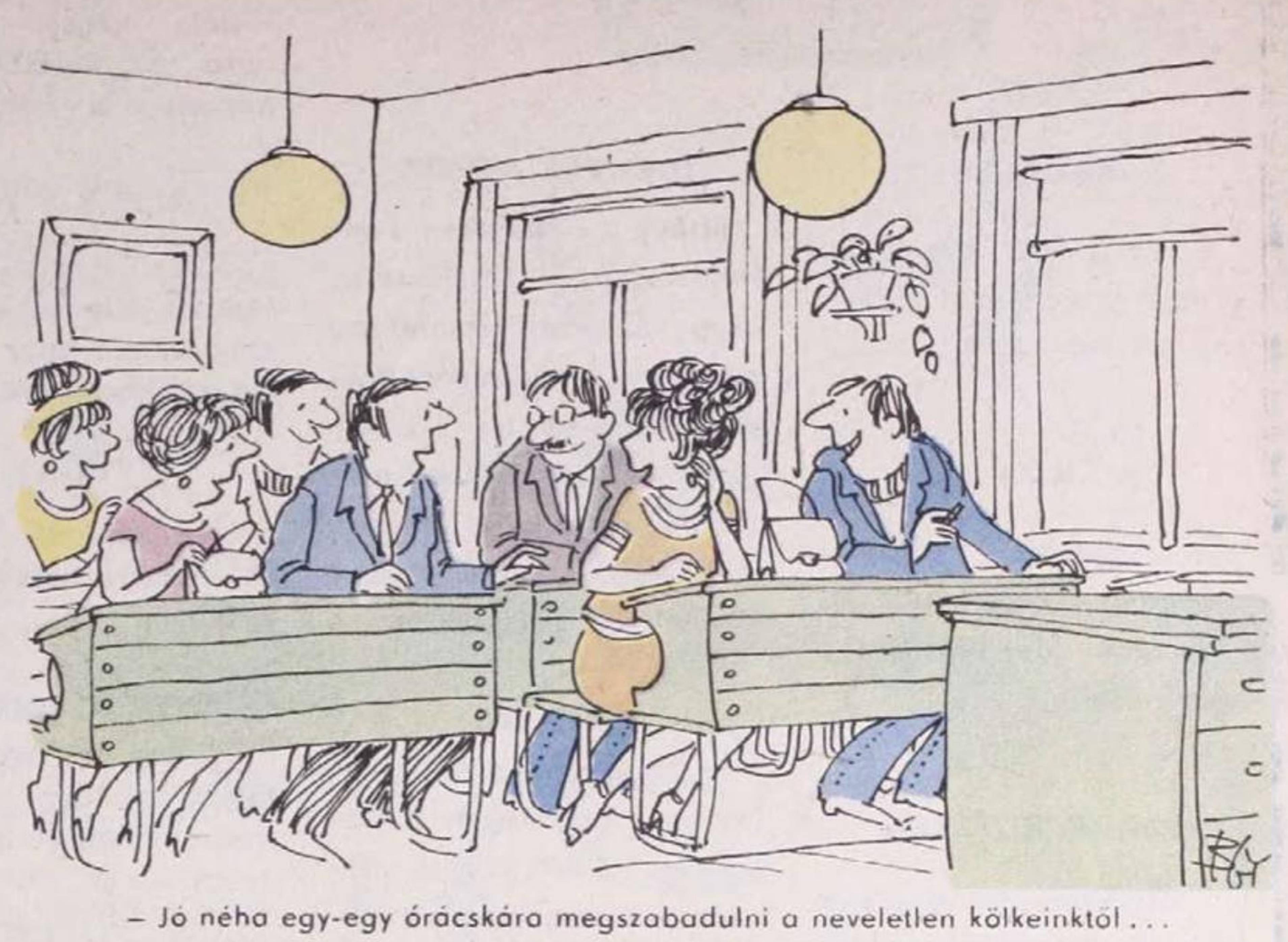

– Jó néha egy-egy órácskára megszabadulni a neveletlen kölkeinktől . . .

MÚZEUMI HÓNAP

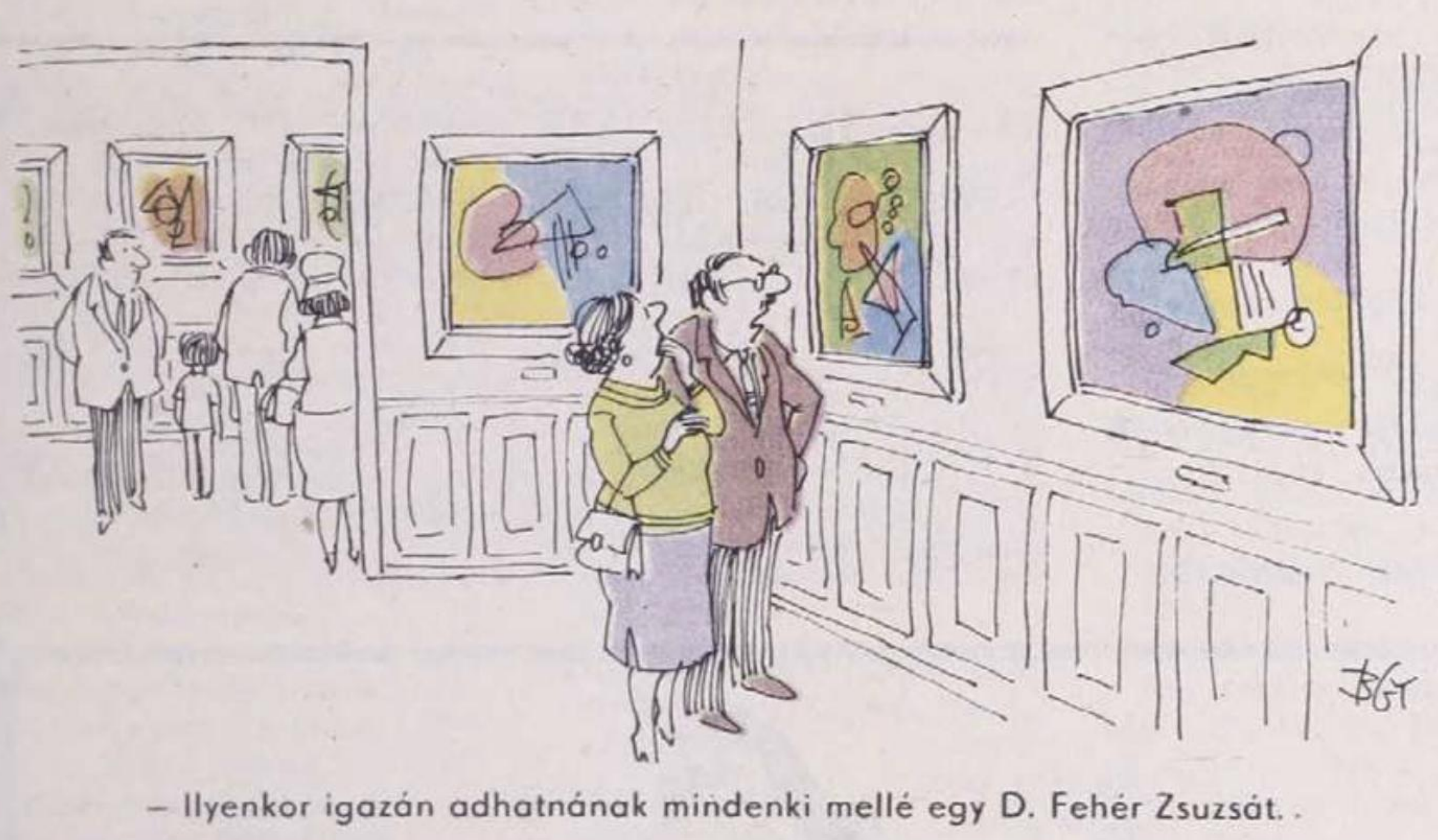

– Ilyenkor igazán adhatnának mindenki mellé egy D. Fehér Zsuzsát.

LÁTHATÁSI NAP

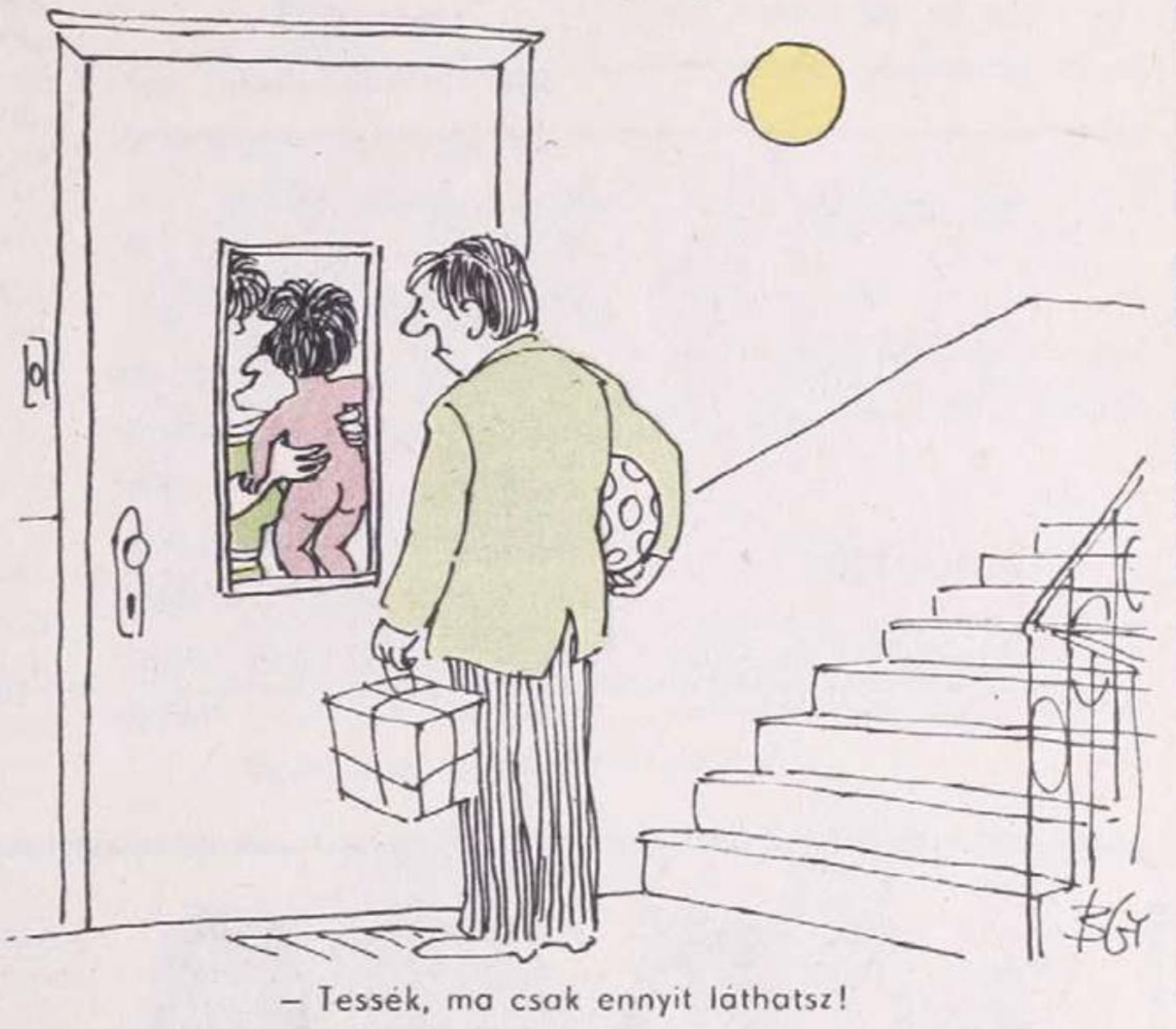

– Tessék, ma csak ennyit láthatsz!

A BŰVÖS HÁRMAS JELSZÓ

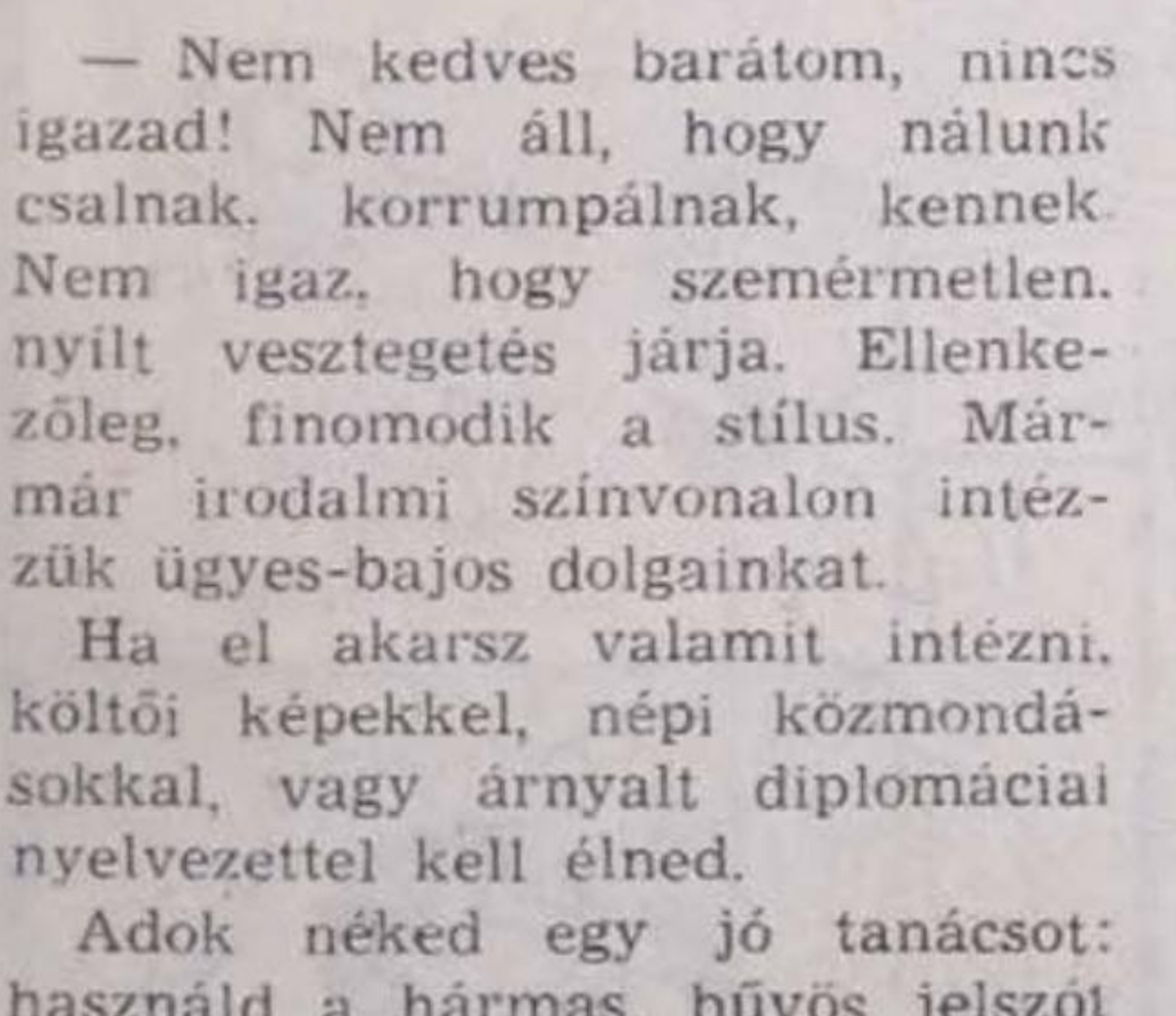

— Nem kedves barátom, nincs igazad! Nem áll, hogy nálunk csalnak, korrumpálnak, kennek. Nem igaz, hogy szemérmetlen, nyilt vesztegetés járja. Ellenkezőleg, finomodik a stílus. Már-már irodalmi színvonalon intézzük ügyes-bajos dolgainkat.

Ha el akarsz valamit intézni, költői képekkel, népi közmondásokkal, vagy árnyalt diplomáciai nyelvezettel kell élned.

Adok néked egy jó tanácsot: használd a hármas, bűvös jelszót és a kapuk megnyílnak előtted, hosszú életű lész e földön.

Az első így hangzik: „kérem, nem leszek hálátlan...”

Ez az „entréé”, a bevezetés, a jóindulat megnyerése. Ebbe nem lehet belekötni. Nem leszel hálátlan — jelentheti azt, hogy hajlandó vagy adakozni a Vöröskeresztnek, az árva leányanyáknak, vagy a Nemzeti Színház újjáépítése javára. De jelentheti azt is, hogy, ha Ő, akitől az ügyed függ, megbetegedne, elmondasz érte öt miatyánkot a belvárosi plébániatemplomban. Hol itt a korrupció?

Meglehet, hogy Ő, a szemben ülő, félreérti, amit mondtál, esetleg meg sem hallja, netán nem veszi tudomásul és habozik a javadra dönteni. Ekkor vedd elő a második, immár népi eredetű szólásmondást. Nézz merően a szemébe és mondd: „Hiszen Ön is a piacról él...” Ebben sincs semmi rossz. Ténymegállapítás. Arról szól, hogy Ő, akárcsak te, mindennapi szükségleteit a nyílt árusítású kereskedelmi gyülekezetben elégíti ki és nem égi mannaként hull az ölébe. Ő persze meghatódik a te együttérzésedtől, hogy ennyire ismered apró-cseprő gondjait s átérezve, hogy testvérek vagytok a káposzta- és salátabeszerzésben, nyilván a javadra dönt.

Megeshet mégis, hogy a szemben ülő járatlan a piaci dolgokban, nem ő szokott vásárolni, hanem a felesége, avagy nem ismeri az ízes népi mondásokat, ezért nem reagál rájuk és továbbra is elutasítóan viselkedik. Ez az a pillanat, amikor be kell vetni a harmadik mondást, az utolsó jelszót: „Hiszen én tudom, hogy Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen...”

Frenetikus hatása lesz. A mondás nyilván bibliai eredetű. Nem tudom, van-e történeti hitele, de jámbor vallásos színezete egyaránt hat hívőkre és ateistákra. Mert hiszen, ha ott, az újszövetségi környezetben, a kereszténység bölcsőjénél az ilyesmiért fizetés járt, akkor csak természetes, hogy egy építési engedély kiadásáért, egy bérlakás felújításának engedélyezéséért is jár valami hasonló.

Most aztán már semmi akadálya, hogy tedd a dolgod. De nem ám odalökni egy bankót! Az vesztegetés! Könnyed mozdulattal az asztalra csúsztatsz egy szép fehér borítékot. A gondolataiba merült szemben ülő persze ezt nem látja, olybá veszi, mintha egy kósza légy röppent volna az asztalára, te pedig úgy teszel, mintha nem vennéd észre, hogy ő úgy tesz, mintha nem venné észre. Ő valami olyasmit morog majd, hogy „ugyan már...”, mire te süketnek teszed magad és sietve eltűnsz.

Vagyis itt sem történt semmi kifogásolni való. Ő, szegény feje nem tudhatja, mi van a borítékban. Végül is lehet az egy meghívó a körzeti Hazafias Népfront kultúrestjére. De az is lehet, hogy szerelmi vallomás van benne, mert azt egyetlen törvény sem tiltja, hogy egy ügyfél belebolonduljon ügyének intézőjébe. Nagyon szép házasságok születtek már így, plátói alapon. Szerelem az első jattra.

Novobáczky Sándor

SZILÁNKOK

ÉRDEKES

Érdekes, hogy a rossz levélírók szeretnek a legjobban levelet kapni.

NYUGALOM

X. végtelen nyugalma rendkívül nagy hatással van rám. Még idegesebb leszek tőle.

ZSOKÉFELVÉTEL

— De uram, ön nyolcvan kilós, duplája a súlyhatárnak!

— De én egyszerre két zsoké szeretnék lenni!

DICSEKVÉS

— *Ahhoz képest, hogy lopott anyagból építettem a házam, egész jól néz ki.*

ÖNKRITIKA

Bélának saját véleménye szerint nincs saját véleménye.

IGÉNYES NÉZŐK

Mikor a cirkuszban a porondmester bejelentette, hogy a szájharmonikázó púposteve indiszponáltsága miatt nem lép fel, helyette a klarinétozó orrszarvú produkálja magát, több igényes néző visszakövetelte a belépődíjat.

ÉRVELÉS

— Engem a család, a feleségem, a gyerekek Budapesthez kötnek. Ezért vállalok szívesen munkát vidéken.

JÓINDULAT

Egy kis jóindulattal, szeretettel is sok mindent el lehet rontani.

SZENVEDÉLY

— Egyetlen szenvedélyem van elvárom, hogy megcsodáljanak, hogy nem iszom, nem dohányzom, nem udvarolok, nem járok lóversenyre. S erről a szenvedélyemről nem vagyok hajlandó lemondani

BETEG

Béla képzelt beteg. A most diplomázott orvosa képzeli róla, hogy beteg.

SZÉP KIS ALAK

— Az utcán találtam egy kulcsot. Kipróbálom az ország valamennyi zárjában. Az egyikhez csak jó lesz!

NYUGATON

— *Nekem négy testőröm van, akikre nekem kell vigyáznom.*

ÍNYENC BETÖRŐ

— Csak tíz deka disznósajtot találtam a páncélszekrényben, de isteni volt.

TÍPUS

— *Nekem elmondhatod a világ legjobb viccét, akkor sem nevetek.*

SANZON

— Ha már senkid nem lesz, ha már mindenkid elhagyott, akár hívjál engem. S én sem jövök.

POFON

— *Amint megpofoztam Bélát, máris meggyőzték okos, logikus érveim.*

Galambos Szilveszter

MAR A KINAI ETTEREMBEN IS . . .

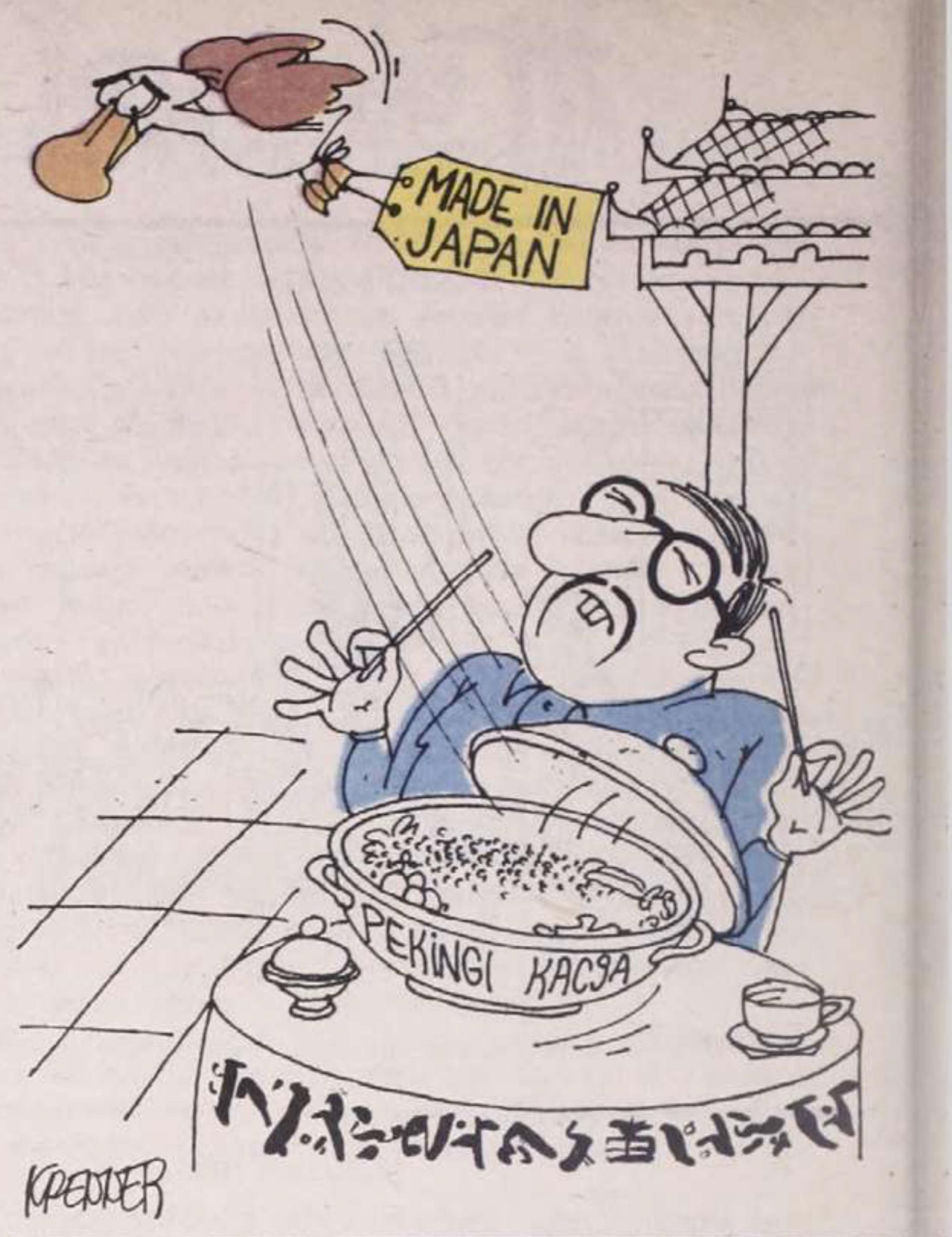
MADE IN JAPAN
PEKINGI KACSA
KREDDER

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Mit játsszunk? Játszszunk papást-mamást!*

— *Ugyan, az olyan régimódi dolog! Inkább játsszunk papát és titkárnőt!*

*

— Ez a kereskedelmi előadó megvesztegethetetlen.

— Általában, vagy csak a mi anyagi lehetőségeinkhez képest?

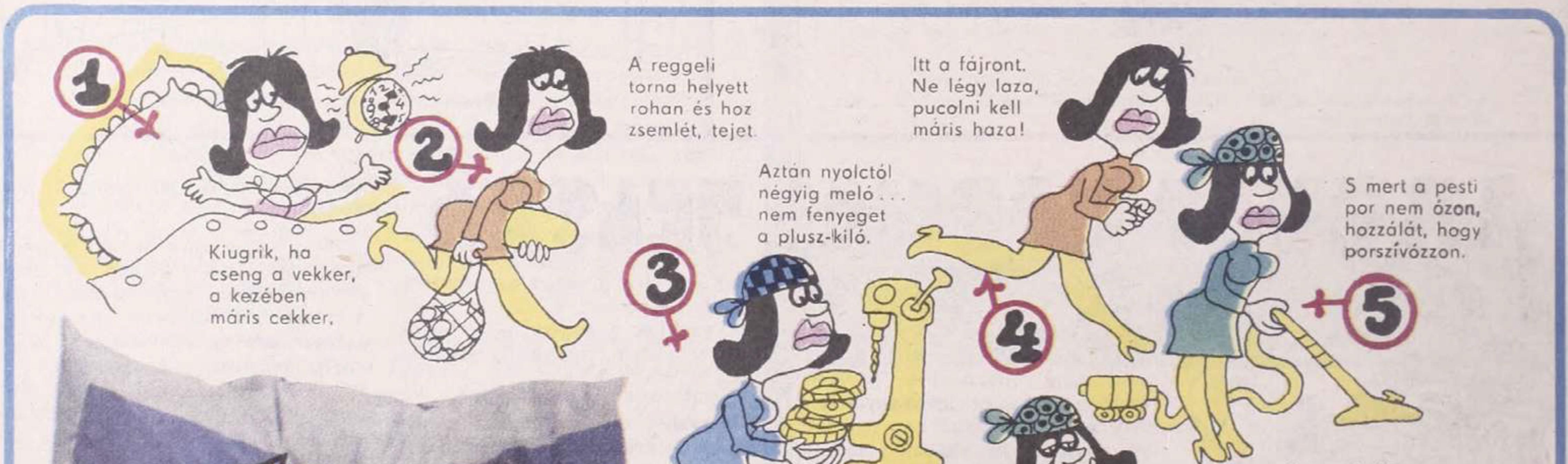

Nők és a munkarend

Kísérletek, tapasztalatok • Humánus megközelítés

em „nőkérdés” a válto-
s munkaidőformák be-
etése. Mégis a család-

magasabb munkakultúrája is hozzájárult a kísérlet sikeréhez

ket teljesítették vagy
Ennek a formának

1
Kiugrik, ha
cseng a vekker,
a kezében
máris cekker.
2
A reggeli
torna helyett
rohan és hoz
zsemlét, tejet.
3
Aztán nyolctól
négyig meló . . .
nem fenyeget
a plusz-kiló.
4
Itt a fájront.
Ne légy laza,
pucolni kell
máris haza!
5
S mert a pesti
por nem ózon,
hozzálát, hogy
porszívózzon.
6
Vacsorát főz,
hagyva közben
könnyét hullni
hagymagőzben.
7
Kis pótmunka,
mondjuk: maszek . . .
Pistinek a
lecke, – matek.
8
S mire jő az
öreg este,
aktuális
lesz a teste.
9
Utána egy
könnyű álma:
ablakokat
pucol – állva.

KI MONDJA ELSŐNEK?

A Stúdió '84-ben a humorról szólván kiszivárogtatták: tájékoztatási rendszerünktől nem idegen, hogy számos fontos eseményről elsőnek a kabaré útján szerez tudomást az ország. A lényegen ugyanis mit sem változtat, hogy ki mondja elsőnek és akkor már százszor jobb, ha röhögve fogadják.

A bejelentést követőleg legott kutatómunkába fogtunk és bizonyíték gyanánt sikerült jó néhány egykorú magnótekercset előásnunk.

1

CSÁKÁNYI: Szerbusz Berci.

AGÁRDI: Szerbusz Tóni. Hallod, komám, de megsoványkodtál, amióta hálistennek nem láttalak.

CSÁKÁNYI: Fogyókura, pajtás. Tudod, hogy beférjek.

AGÁRDI: A nadrágodba?

CSÁKÁNYI: Affenét. Az új hazába.

AGÁRDI: Meg vagy te húzatva, komám. Már miért kéne megsoványkodnod ahhoz, hogy beférj az új hazába?

CSÁKÁNYI: El vagy maradva egy brossurával, pajtás. Tudod hol akar Árpi bemenni? A Vereckei-szoroson, te banga.

AGÁRDI: A Vereckei-szoroson, mi? Bezzeg a grékusoknak, gallusoknak ott volt az a szép nagy tenger, az arabusoknak az egész sivatag. És mi jut ennek a szegény árva kis népnek? Egy szoros. Nyomják ... nyomják a magyarságot.

KETTEN: (nóta: Gyere Bodri kutyám)

Uccu Árpád apánk
Tanuld meg a leckét
Hogyha mégoly szoros
Válaszd csak Vereckét
Fű, fa, folyó miénk
Minket húz az ág is
Még hogyha hónaljban
Egy picikét vág is!

2

PSOTA: Mit szólsz, Jenő, István is résztvesz a kongresszusi munkaversenyben.

MAJOR: Lujza! Honnét veszed, hogy István résztvesz a kongresszusi munkaversenyben?

PSOTA: De Jenő, hiszen már felajánlásokat is tett.

MAJOR: Miféle felajánlásokat?

PSOTA: Azt írja az újság, hogy István felajánlotta a pápának: felveszi a kereszténységet és beilleszkedik az európai rendbe.

MAJOR: Lujza, ez nem olyan felajánlás. Ez egy bilaterális megállapodás a kölcsönös érdekek messzemenő figyelembevételével.

PSOTA: Ne mondd, Jenő. Úgy örülök, hogy kölcsönös. Kíváncsi vagyok, mit kért István a pápától, mert azt nem írja az újság.

MAJOR: Nahát én elárulom neked, Lujza. De ne add tovább. Egy koronát.

PSOTA: Egy koronát?! Ebben az inflációs világban. Hiszen ez kész röhej, Jenő!

MAJOR: Miért, Lujza, szerinted mit kellett volna kérnie?

PSOTA: Na hallod, legalább egy koronát és harminc krajcárt!

3

HAUMANN: Jónapot.

INKE: Jónapot. Mi az, mit lóg megint az a formátlan orra?

HAUMANN: Hagyja el. Baj van. Meleg a sör.

INKE: Megint nem látja a politikai összefüggéseket, debilkém. Persze, hogy meleg a sör, ha egyszer enyhe az idő. Érti?

HAUMANN: Nem értem. Hol itt a politikai összefüggés? Különben is, ide nem politikai összefüggés kell, hanem jég.

INKE: Hát ez az, maga szerencsétlen. Enyhe az idő, semmi kilátás arra, hogy a Duna befagyjon, hát a Hunyadi-ház az összes jeget felvásárolta.

HAUMANN: A Hunyadi ház? Az összes jeget? Nem értem, minek a Hunyadi háznak az a rengeteg jég?

INKE: Mondom, hogy enyhe az idő.

HAUMANN: Na és?

INKE: Hogyhogy, maga még nem hallotta?

HAUMANN: Mit?

INKE: Pszt. Jöjjön közelebb. Mátyást a Duna jegén fogják királlyá választani ...

*

Ezt aztán átvette a Reuter, az UPI, az Havas-hírszolgálati Iroda, majd — nem sokkal később — az MTI is.

Peterdi Pál

LEPCSOZETES LAKASHOZ JUTAS

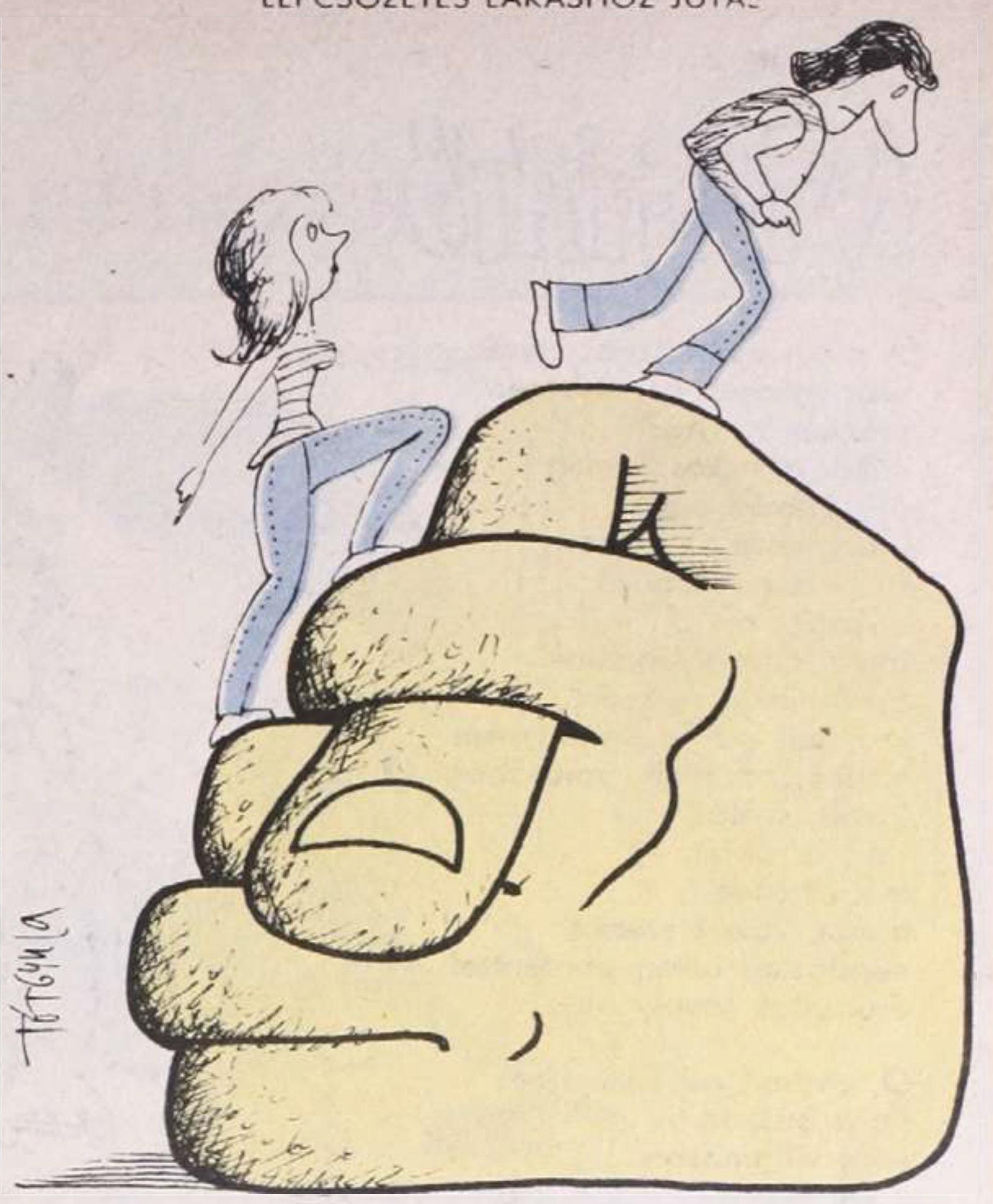

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Néhány évvel ezelőtt még a feleségem volt az álmok asszonya ...*

— *És most?*

— *Most a délutáni szunyókálásoké.*

*

Párbeszéd férj és feleség között:

— Csak azt szeretném tudni, Péter, miért beszélsz mindig álmodban?

— Mert nappal nem hagysz szóhoz jutni, Ágnes!

FILMES MONOLÓG

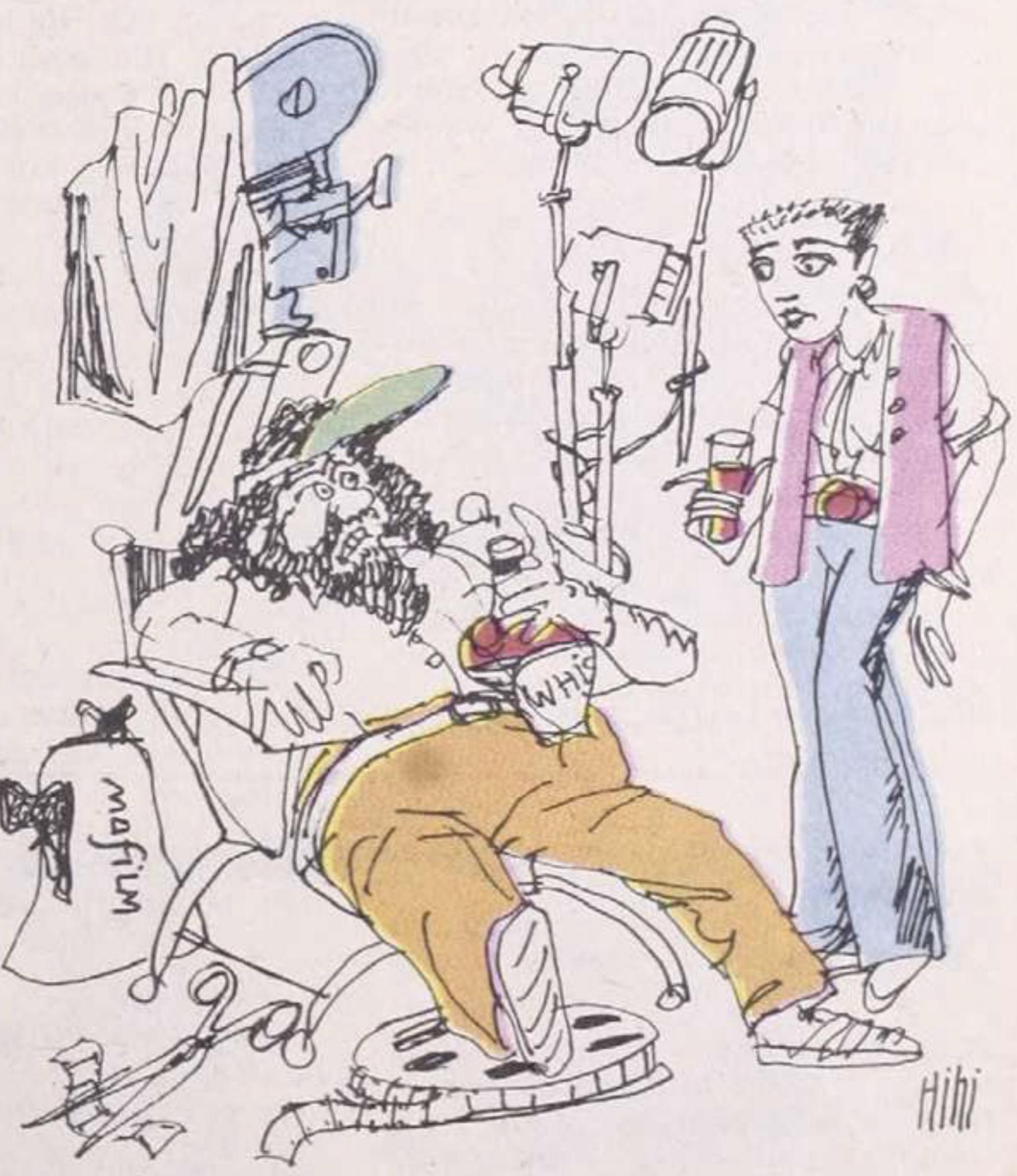

— A nézők bizalmát eljátszottam, maradnak a kritikusok ...

FORMA – 84-ES VERSENY

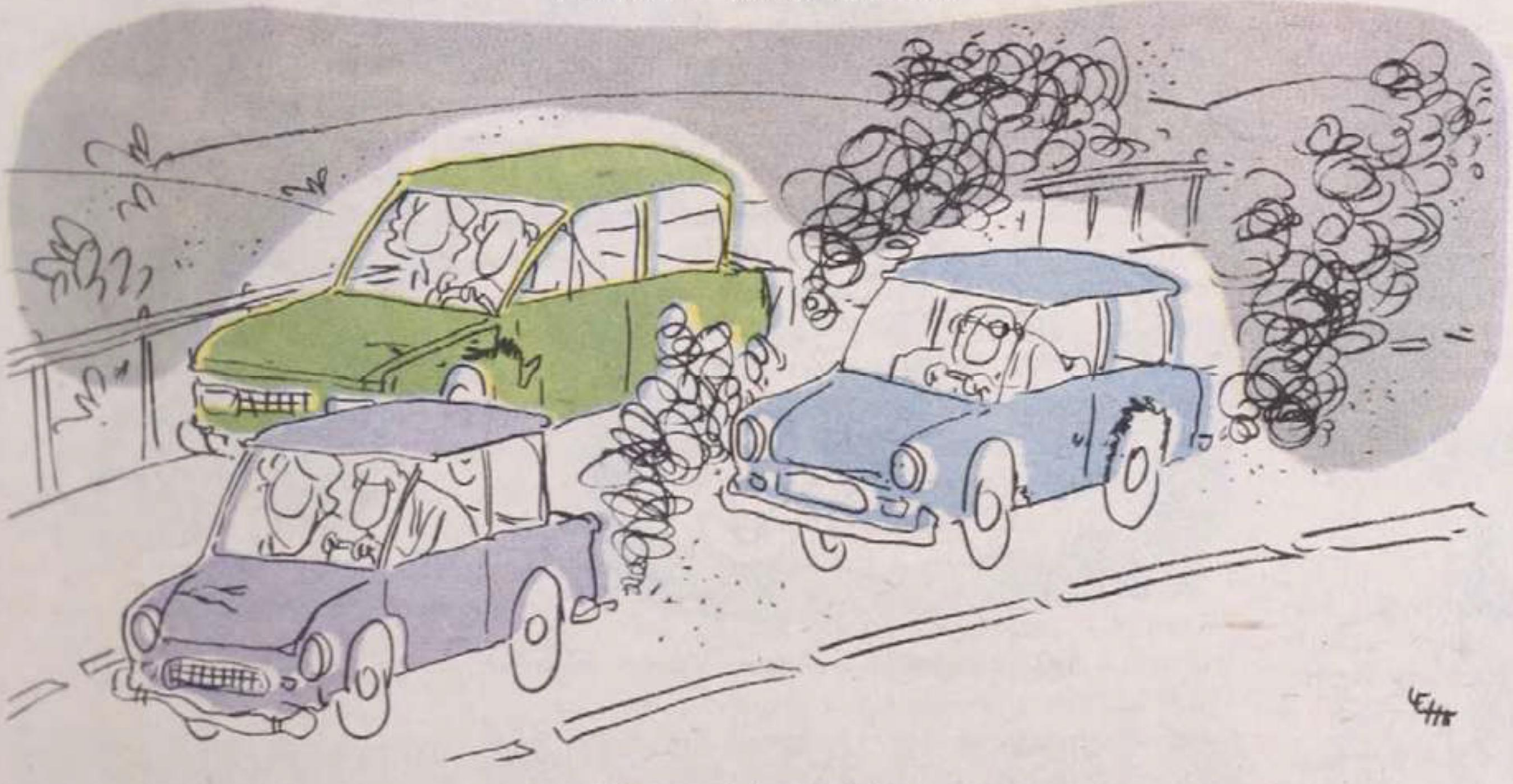

Kétütemű kategória

Sikeres hajátültetési kísérletek folynak:

ÚGY HALLOTTUK,
HOGY NÉHÁNY FEJ ÁTÜLTETÉSÉRE IS SOR KERÜL

GYORE IMRE:

NYUGTATÓ

A piac- és pénzviszonyok
erőt vesznek az emberen
már kora reggel,
mikor a kakasok még
ülőkéjükön ülnek,
(no persze tyúkólban,
és nem operában)
ugyanez okból
tátva marad szemünk
a hajnali csöndben,
krumpli- s zöldséghegyeket
látunk, paprikát, karalábét,
körtét, szőlőt,
meg a többit,
mik az idén
a statisztikák szerint
mindössze ötven percenttel
drágultak tavaly óta.

Ó, ember, ne sikolts fel,
ha a buszon
vagy villamoson
diszkréten zsebedbe nyúl
s kilopja pénztárcád
egy szolid sárgarépa.

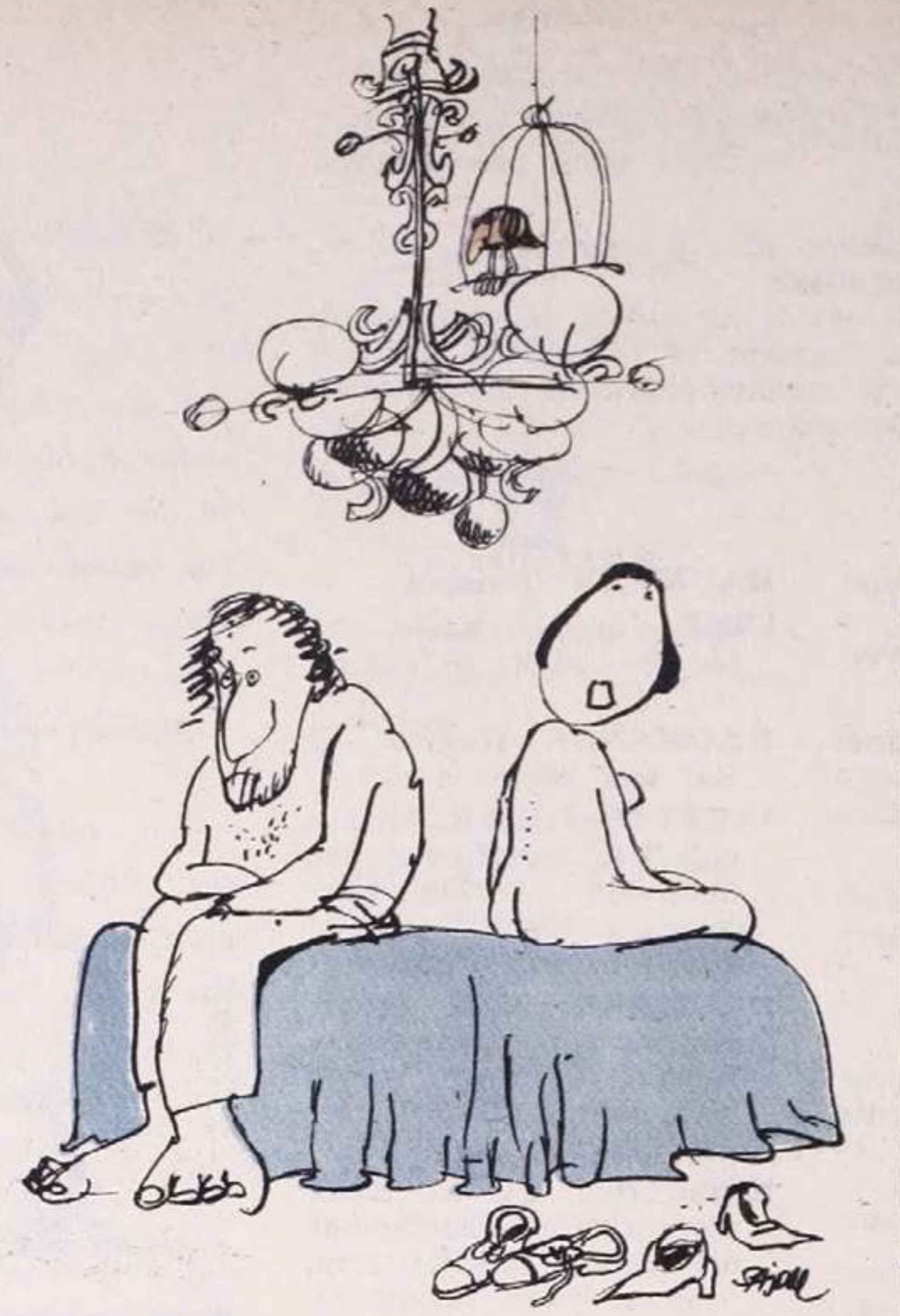

– Ja, akkor ezért nevetett a feleséged mikor megtudta, hogy randevúzunk!

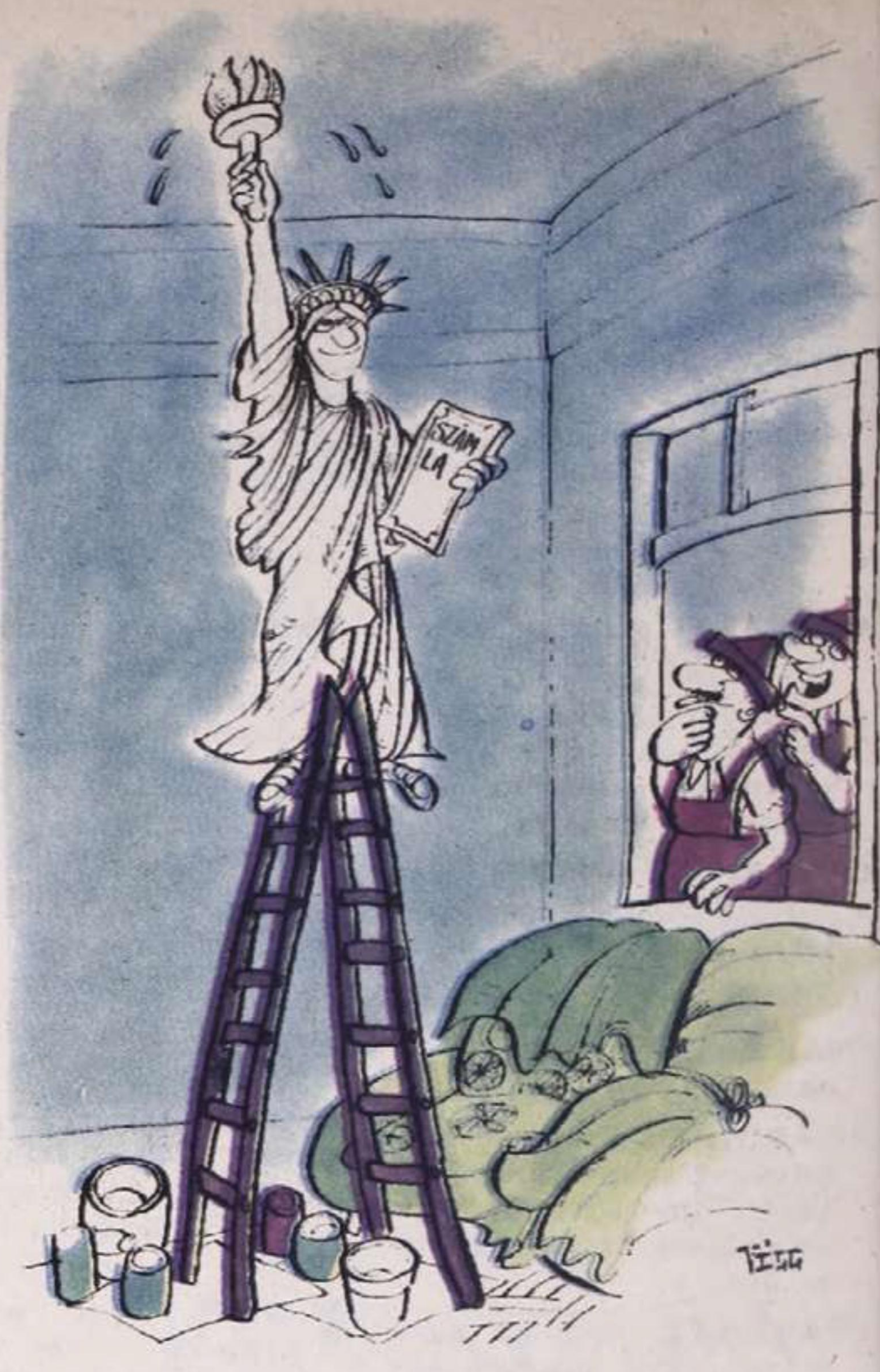

– Ez egyfolytában amerikázik!...

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy feltűnően magas röptű bírálatból: *„A stilizálatlan maradék nem profánként csillag, hanem csak köznapi, mely könnyen giccsé lágyulhat.”*

Szememben az ilyesfajta stilizálatlan mondatok maradéktalanul arról tanúskodnak, hogy nem csupán egy köznapi csillag lágyulhat könnyen, hanem, hogy úgy mondjam, az emberi agyvelő is.

*

Mondat egy elméleti cikkből: *„Napjainkban a teljesítménnyel szemben álló, szocialistának felismert értékek* politikailag váltak jelentőssé.”

Az olyan „értékek”, melyek szemben állnak a teljesítménnyel, de szocialistának vannak „felismerve”, politikailag nemcsak jelentősek, hanem — engedelmet — károsak is. Legalábbis szerény nézetem szerint.

*

Rendőrnyilatkozat a tévében: „A *kisebb súlyú elkövetőkkel* szemben enyhébben járunk el.”

Ha jól értem, eszerint, főleg nyolcvan kilón felülieknek kockázatos a bűncselekményekbe való belekeveredés, liliputiaknak viszont még akár gyilkolni is érdemes.

*

Egy hírlapírói emlékezésből: „Ott volt még a *környezetemben* Rényi Péter, Szamosi Károly, Újlaki László, Szabó László, Pintér István, Kovács József, Faludi András, *és jómagam.”*

Úgy tartják, a jó újságíró legyen ott mindenütt. De hogy valaki a saját környezetében is ott legyen, az — valljuk meg — egyedülálló bravúr!

*

Egyik reggeli lapunk 7. oldalán a battonyai *Beliczey*-uradalomról olvasok (többször is), no meg arról, hogy Battonya 1944. szeptember *23-án* hajnalban szabadult föl. Ugyanennek a lapszámnak a 11. oldalán egy másik cikk *Beliczay*-uradalomról beszél, s azt állítja, hogy Battonya felszabadításának kelte 1944. szeptember *26-a.*

Lehet, hogy nem tudja a 7. oldal, mit csinál a 11-es sorszámot viselő társa? Mindenesetre nem ártana dűlőre jutnunk két kérdésben: 1. Hogy hívták az uradalmat? 2. Mikor szabadult föl Battonya?

*

„A játékosokból hiányzott *a sokszor látott meccs* előtti szorongás” — olvasom egy sportrovatban.

Hogy mi mindentől nem szoronganak a mi játékosaink! Én olyan meccsek előtt, amelyet már sokszor láttam, képtelen volnék erre.

*

„Egyes helyeken *szomorú katasztrófák* is előfordulnak” — hallom egy természettudományos tévéfilmben.

A többi hely katasztrófái legföljebb abból állnak, gondolom, hogy halálra röhögjük magunkat rajtuk.

*

A hónap legszebb televíziós sportmondata, kommentár nélkül: *„Teniszcsapatunk változatlanul egyszemélyes, bár ma ketten játszották a párost.”*

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Egy kúra Hajdúszoboszlón húsz évvel meg fogja önt fiatalítani! — mondja az orvos a páciensének.

— Az istenért, akkor elveszítem a nyugdíjamat!

*

— Miért nem jött le tegnap este a presszóba, szomszéd?
— A feleségem úgy döntött, hogy nem akarok lemenni.

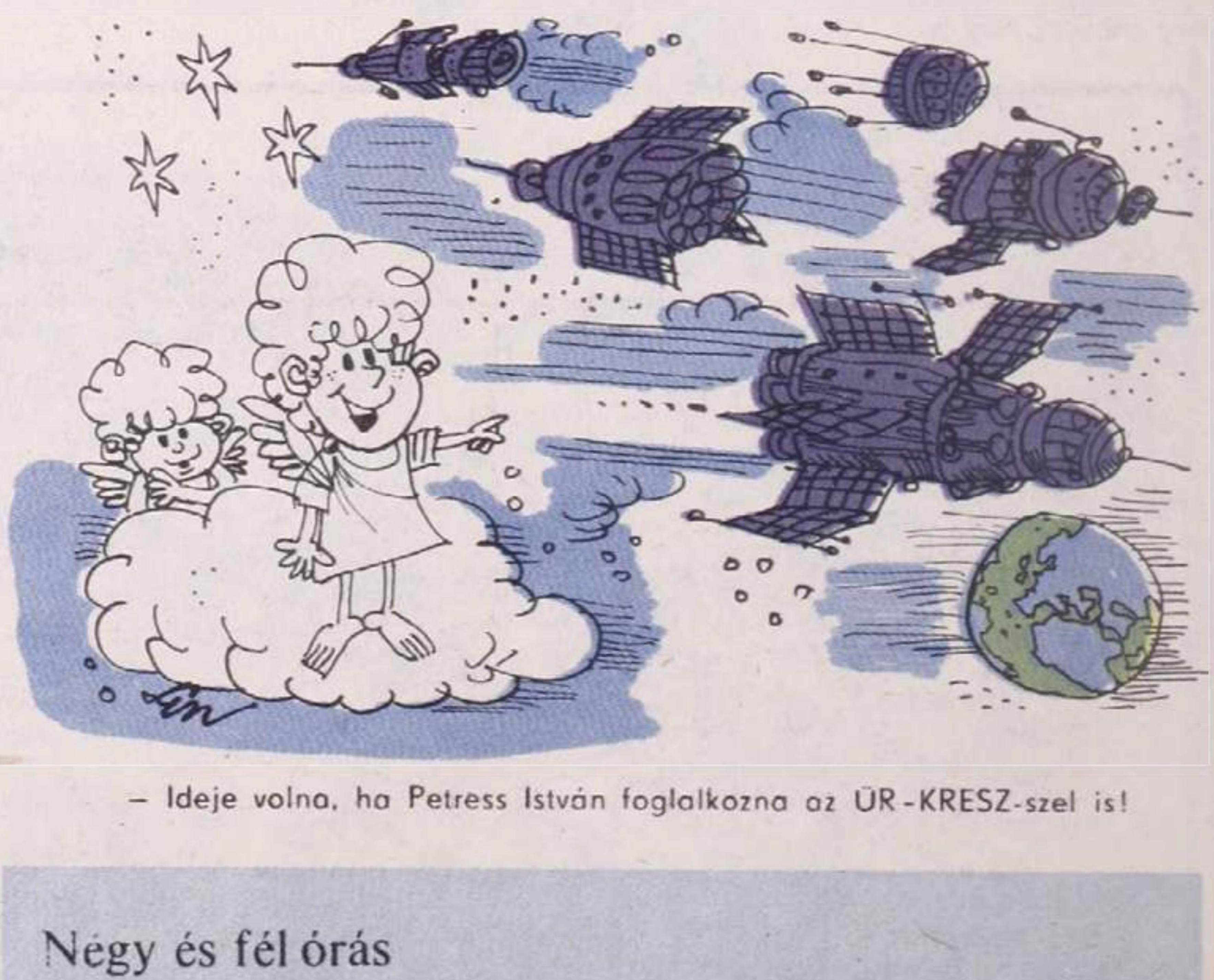

– Ideje volna, ha Petress István foglalkozna az ŰR-KRESZ-szel is!

Négy és fél órás
az Átváltozás
című új magyar játékfilm

ÜLŐSZTRÁJK MAGYAR MÓDRA

Új házirend készül

ÉS HOL VANNAK HOZZÁ AZ ÚJ HÁZAK?

A MAGYAR FILM LEGÚJABB HULLÁMA

— Új hullámok fodrozódnak a magyar filmgyártás vízén — állapíthatja meg az a néző, aki még hajlandó bármit is megállapítani a hazai filmekkel kapcsolatban. Az utóbbi hetek-hónapok két emlékezetes filmsikerrel is szolgáltak a vetített képek szerelmeseinek: A Mária-nap című alkotás, amely Petőfi özvegyének fátyláról kívánta fellebbenteni a leplet, sokak szerint a termékszerkezet korszerűsítéséről szólt, természetesen burkolt utalások formájában, más nézők pedig egyenesen arra esküsznek, hogy a film a „hajóvonták találkozása tilos” jelszót sugallja, s arra hívja fel a figyelmet, hogy a csúszós, esős időben érdemes korábban elindulni a munkahelyünkre, különösen azért, mert lezárták a budai alsó rakpartot.

A másik, sok vitát kiváltó magyar film ugyancsak jeles alkotás: az Angyali üdvözlet, melyben az egykor jobb napokat is látott Madách Imrének Az ember tragédiáját álmodták filmvászonra — csupa gyermekszereplővel. Ahogy mondani szokták: a film nem ezért rossz; az, hogy az egyes szerepeket játszó gyermekek — akik szívük és igaz hitük szerint inkább játszanának LEGO-val és más hasonló, ugyancsak nem olcsó szerkentyűkkel — egyetlen szót sem értenek a filmből, még csak fel sem tűnik, hiszen így van ezzel a néző is. Sokkal inkább izgató azonban egy másik gondolat: ha Az ember tragédiájában a gyermekek ilyen kiválóan helytálltak — állítólag a forgatás alatt egyikük sem kapott fertőző betegséget és különösebb idegi fáradtság nem látszott rajtuk —, miért ne játszhatnák el ugyanezeket a szerepeket nyugdíjasok? Magyarországon több mint kétmillió nyugdíjas van, s mint mostanában gyakran hallani, sokan közülük bizony nem a legfényesebb anyagi körülmények között próbálják áthidalni a nyugdíjuk és a létminimum közötti szakadékot. Milyen jól jönne ezeknek a jobbat érdemlő idős embereknek az a kis kiegészítés amelyet a filmszerepekért kapnának! Arról nem is szólva, hogy a már említett kétmillió nyugdíjas között talán még olyanokat is lehente találni, akik olvasták, sőt értik Madách méltán remeknek tartott főművét.

Más érvek is szólnak az idős szereplők kiválasztása mellett: a film jóval életszerűbb lenne, s „üzenete” is inkább szólna a mának, hiszen nap mint nap tapasztalhatjuk, hogy a közélet megannyi területén is az idősebbek játsszák a főbb szerepeket. Ami pedig az újabban egyre fontosabbá váló időtényezőt illeti: mindenki, még a kisiskolások is tudják, hogy egy-egy film elkészítése nemcsak sok pénzt, de sok időt is igényel: a nyugdíjasok — szemben az iskoláskorú gyermekekkel, akik a filmforgatás miatt talán éppen azokról az órákról hiányoznak, ahol Az ember tragédiáját tanulják — rengeteg idővel rendelkeznek. Ők azután igazán ráérnének, hogy a lassan és szervezetlenül folyó forgatáson napokat, sőt heteket tétlenül ácsorogjanak — legalább módjuk volna arra, hogy felidézzék régi, már-már megfakult emlékeiket. A film végén pedig, az Évát alakító 86 éves Polisztirol néni így kiálthatna fel: nagyanyának érzem, oh Ádám magam!

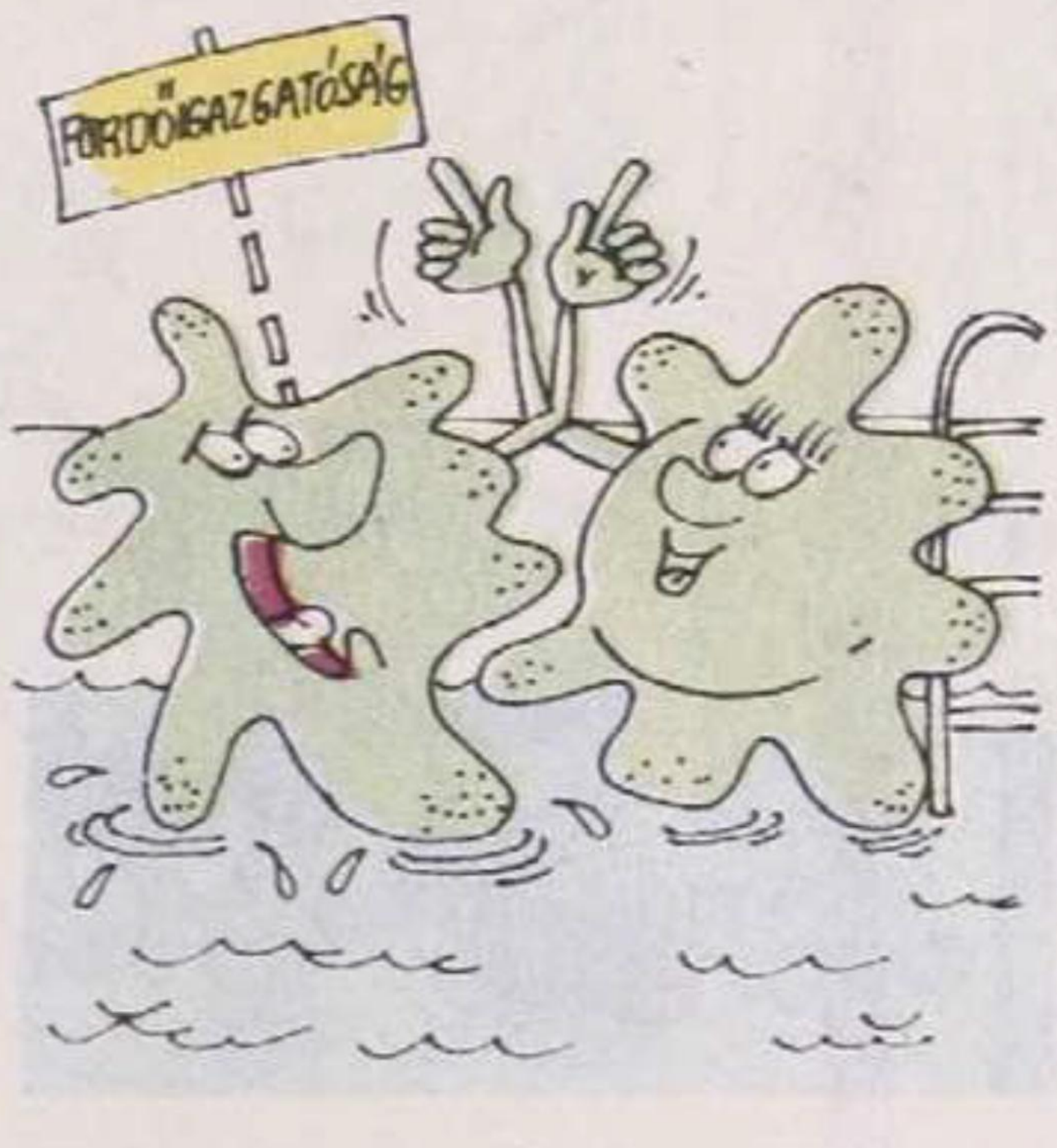

Aki látta az Angyali üdvözlet című műremeket, újabb ötletekkel is szolgálhat a hazai filmesek számára: filmet lehetne készíteni Romeó és Júlia történetéből. A veronai szerelmespárt két egysejtű játszhatná, amelyek haláluk után forró ölelésben egyesülve, tételesen igazolhatnák Pitagorasz tételét, majd — még szintén haláluk után, de nem sokkal feltámadásuk előtt — felemelt mutatóujjukkal figyelmeztetnék a budapesti fürdőigazgatóságot: ne csak az árakat, de a színvonalat is emelje!

Sok, még fel nem használt ötlet vár a megvalósításra, de ezek közül is kiemelkedik egy, amely már most rendezőért kiált: Jókai Mór Szegény gazdagok című regénye. A könyv alapján készülő film főbb szerepeit azok a magyar milliomosok játszhatnák, akikről szorgos, ám rosszul fizetett társadalomkutatók kiderítették, hogy nyugati kollégáikhoz mérten legföljebb ha tisztes jómódban élnek.

Ez legyen a magyar ember legnagyobb tragédiája!

Föld S. Péter

TÁMASZPONT

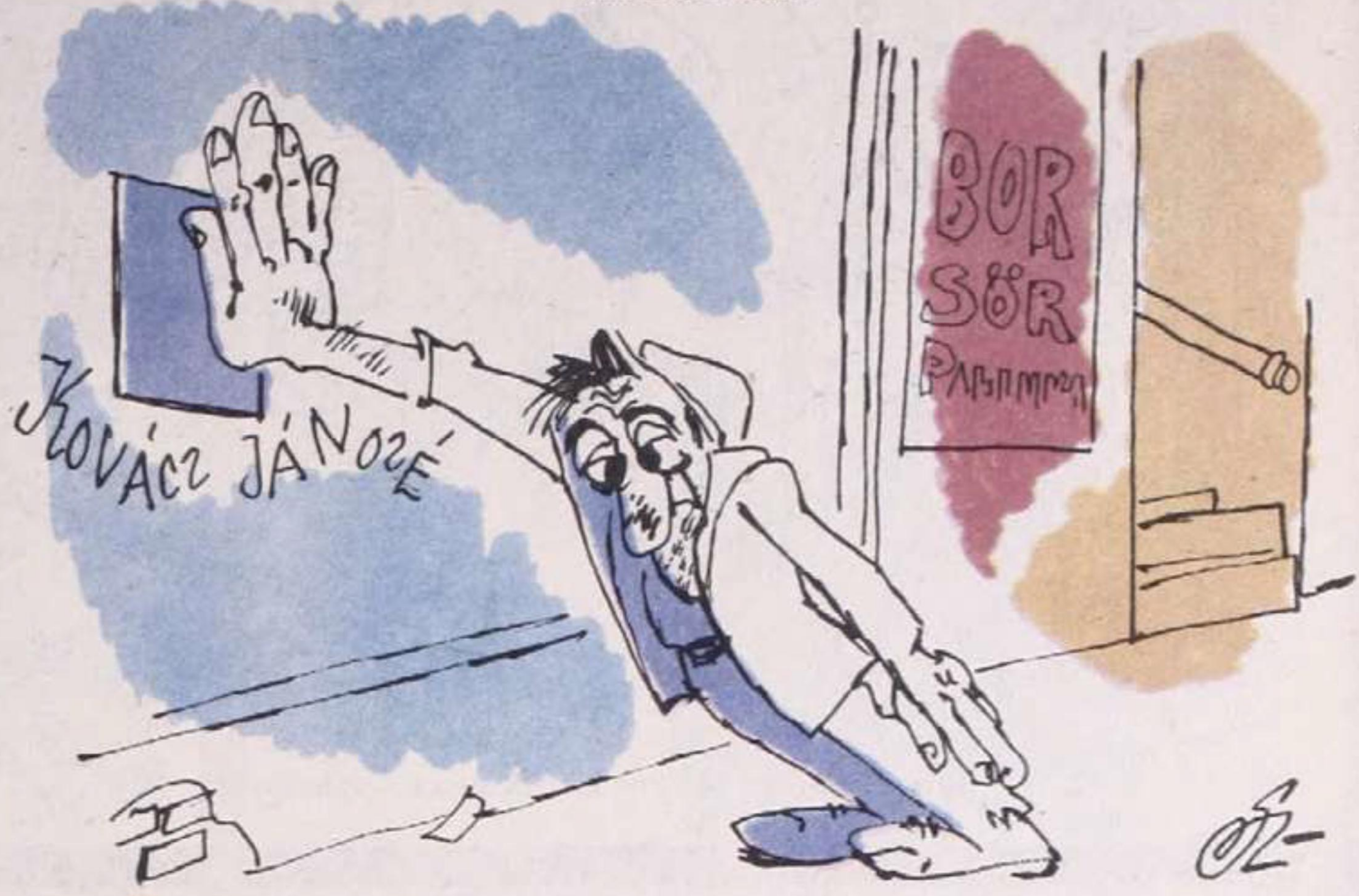

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ki kell kapcsolódnia — javasolja az orvos a vállalati igazgatónak. — Évek óta nem ment szabadságra.
— Nem lehet!
— Feltétlenül szükség van rá! — mondja az orvos energikusan —, végül is ön nélkül is működhet a vállalat!
— Persze, de a vállalatnak ezt nem szabad észrevennie.

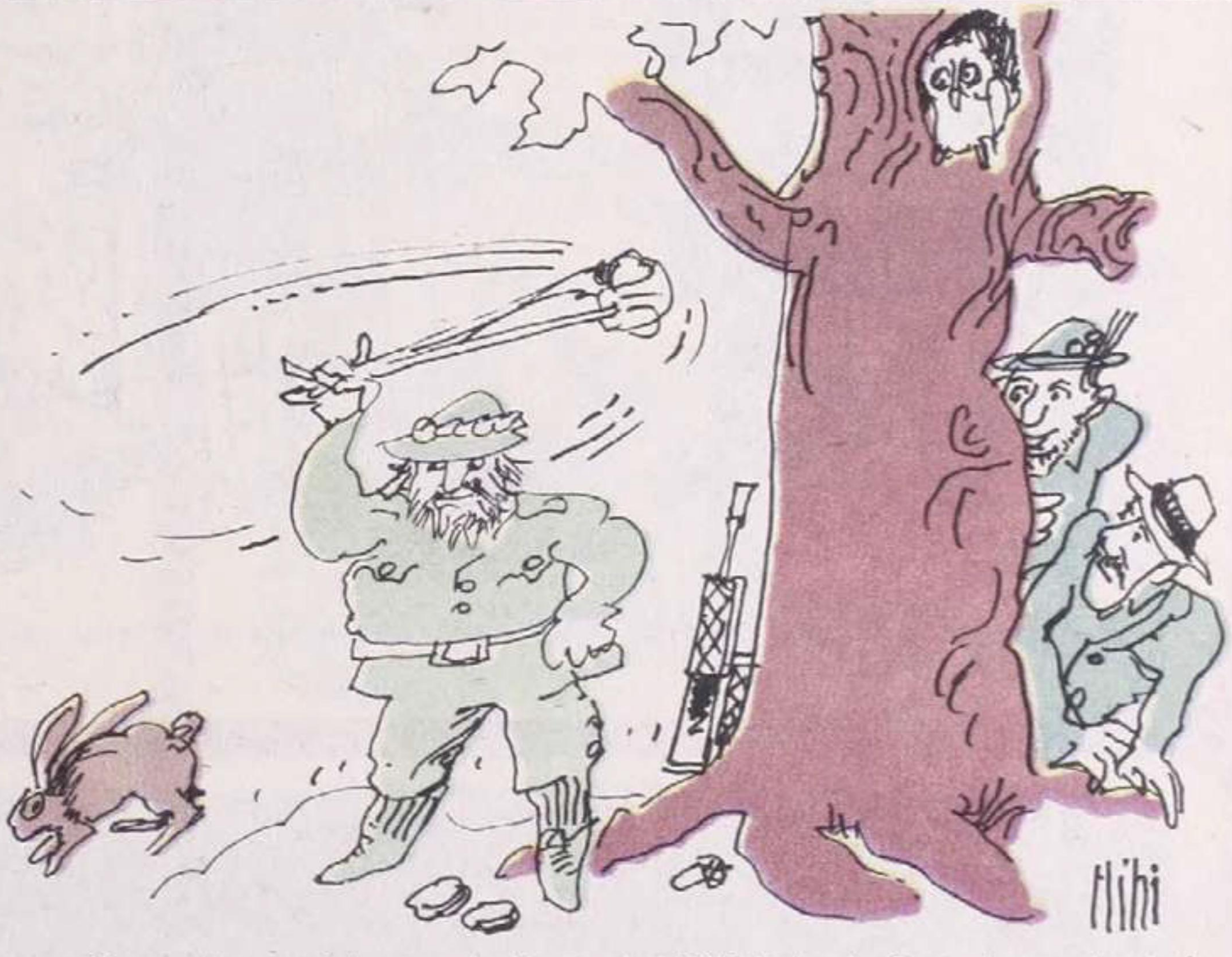

– Orvvadász tanfolyamot inditottunk külföldieknek. Ez is hoz valami devizát . . .

KONCERT

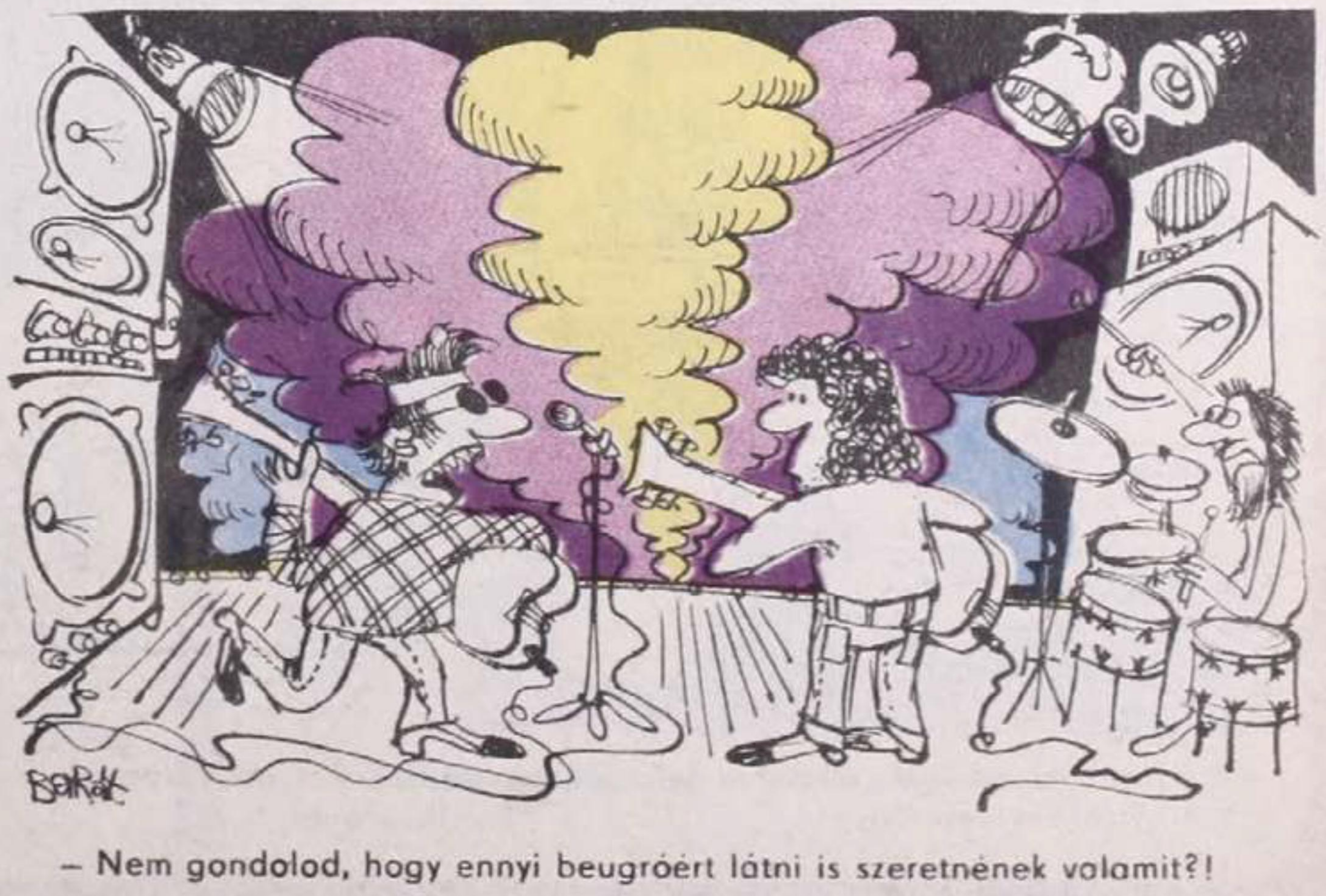

– Nem gondolod, hogy ennyi beugróért látni is szeretnének valamit?!

SZEGÉNY MILLIOMOSOK

OSZTÁLYKIRÁNDULÁS

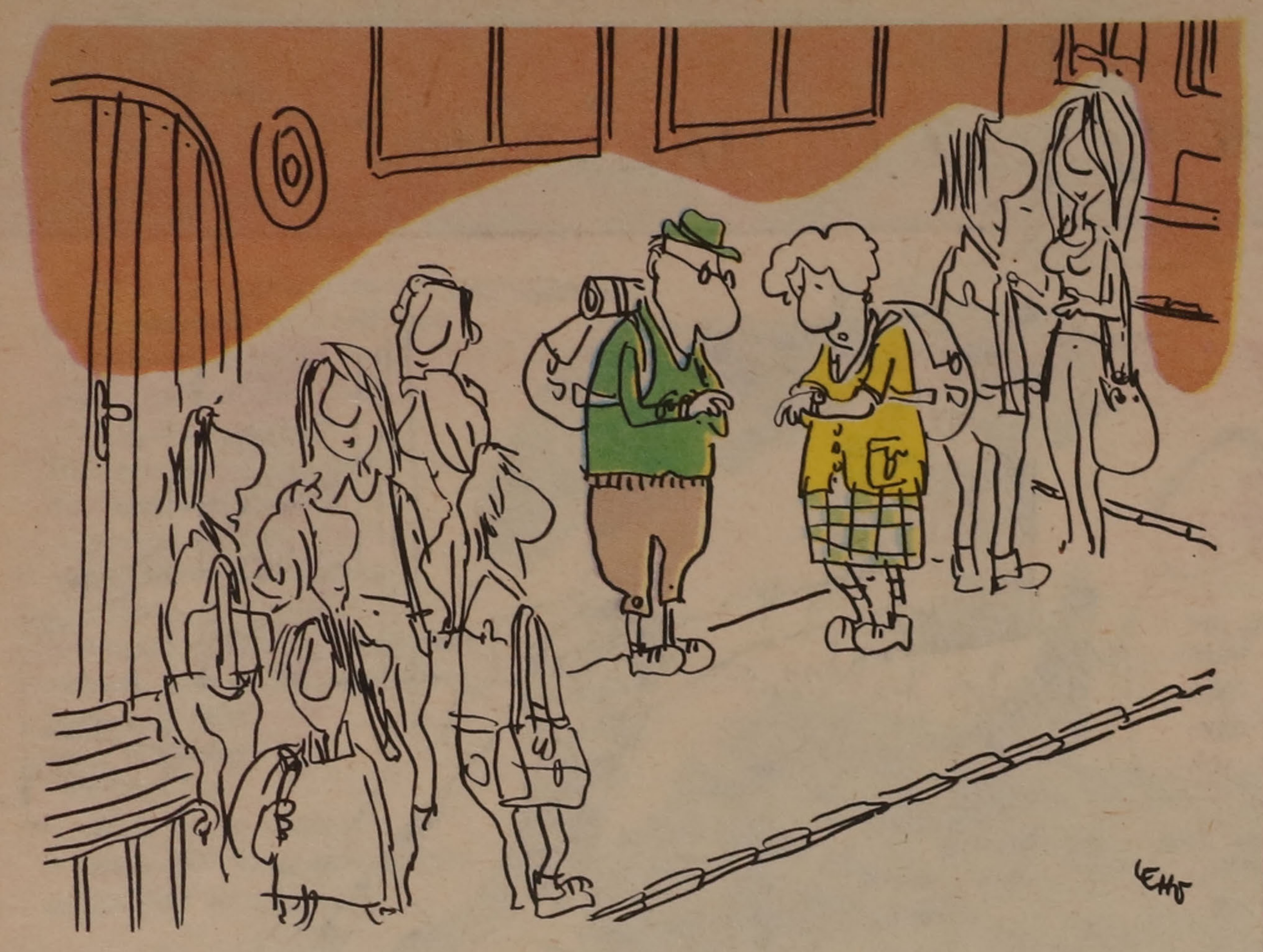

– Csak nem robbant le a Kovács Toyotája?!

NÁBOB

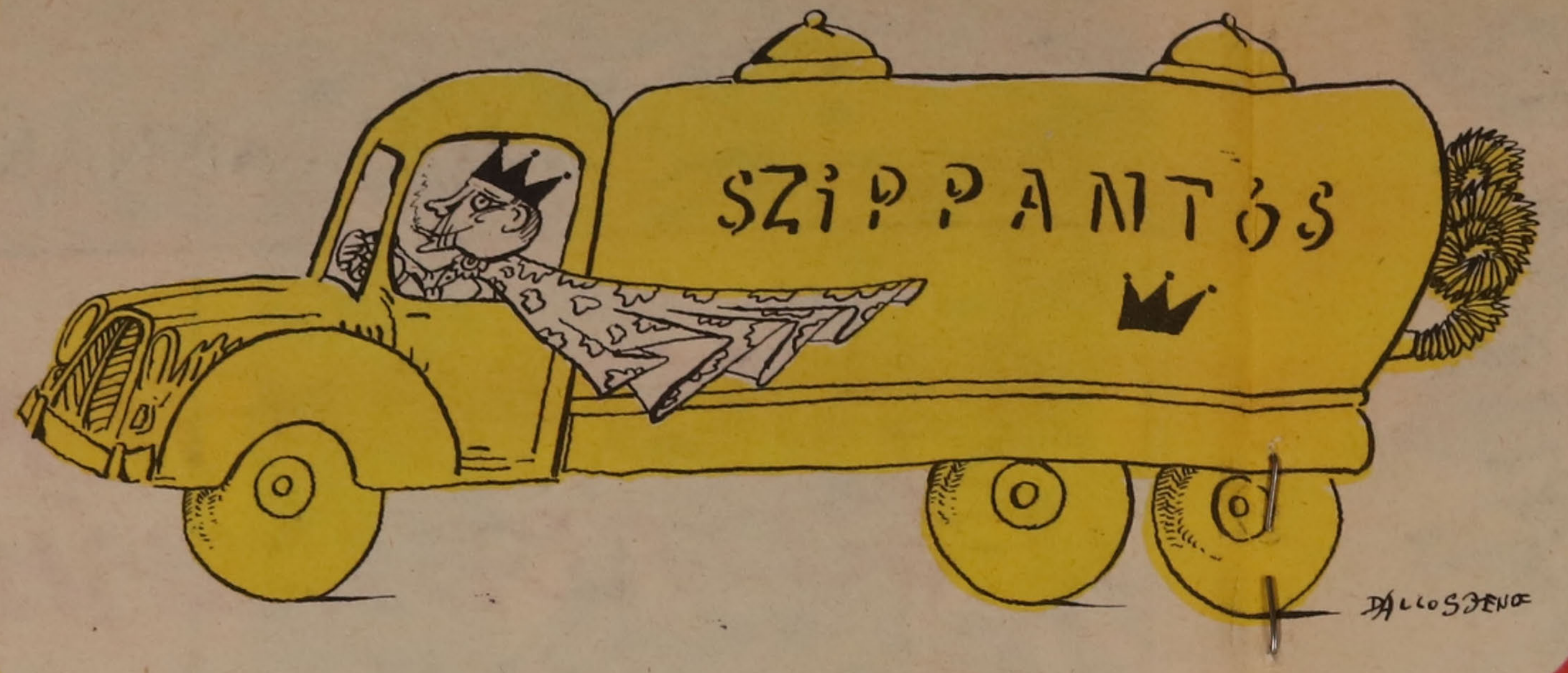
SZIPPANTÓS
DALLOS JENŐ

VÁLÓPER

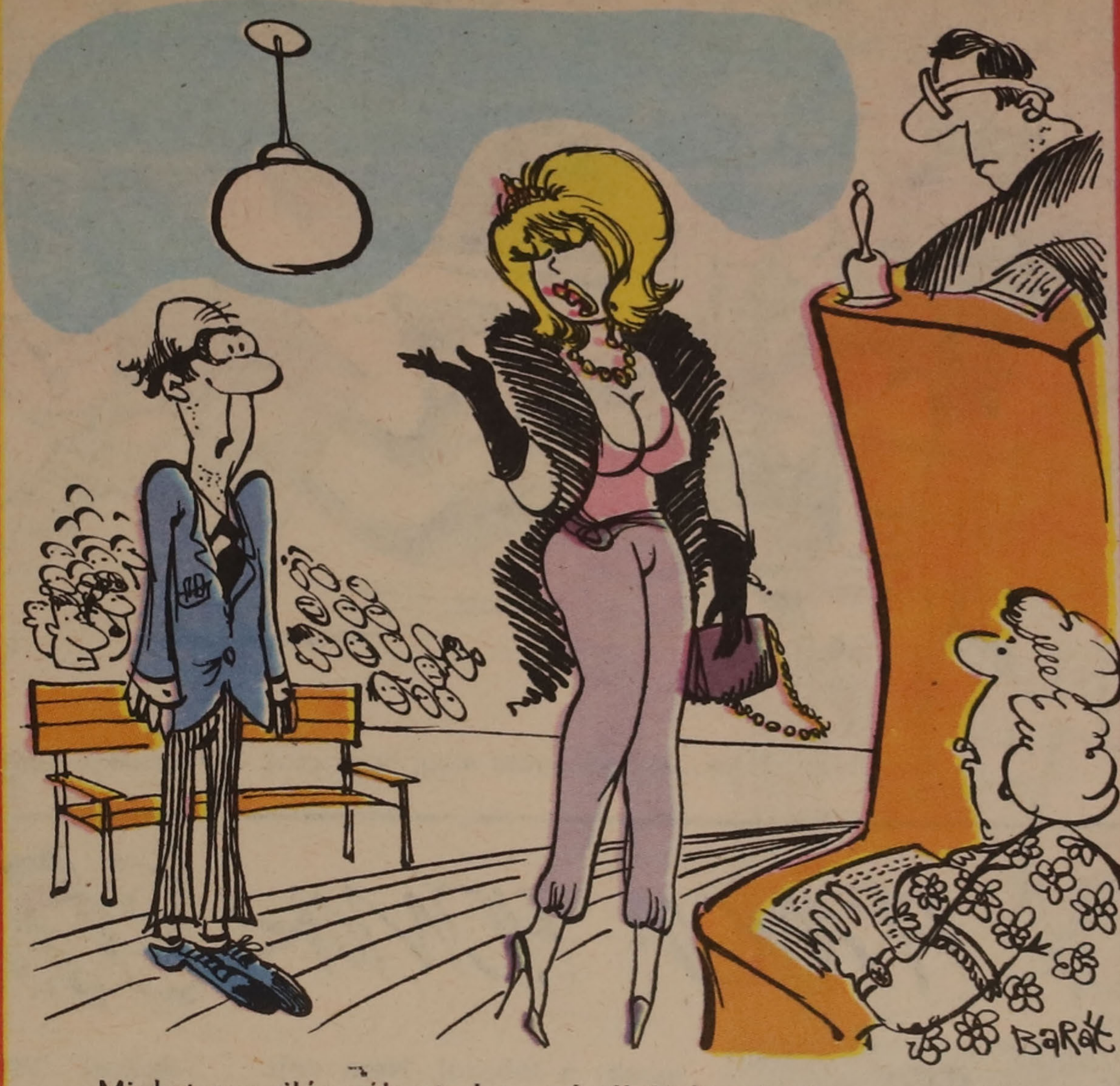

– Minket egy világ választ el egymástól. Nekem butikom van, ő állami alkalmazott

DÖNTŐ SZEMPONT

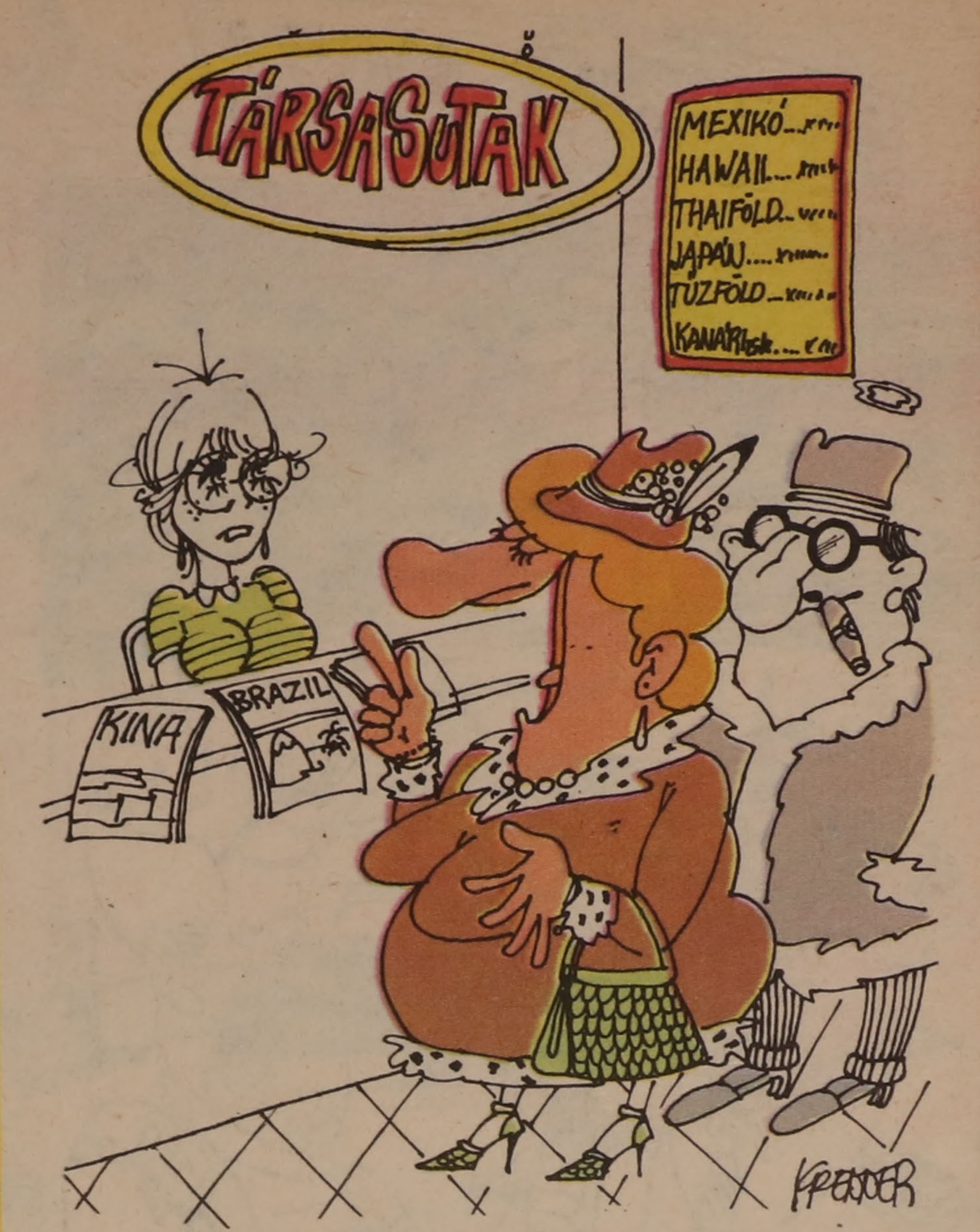
TÁRSASUTAK
MEXIKÓ
HAWAII
THAIFÖLD
JAPÁN
TŰZFÖLD
KANÁRI
KINA
BRAZIL

– Teljesen mindegy, hogy hova, csak a legdrágább legyen!

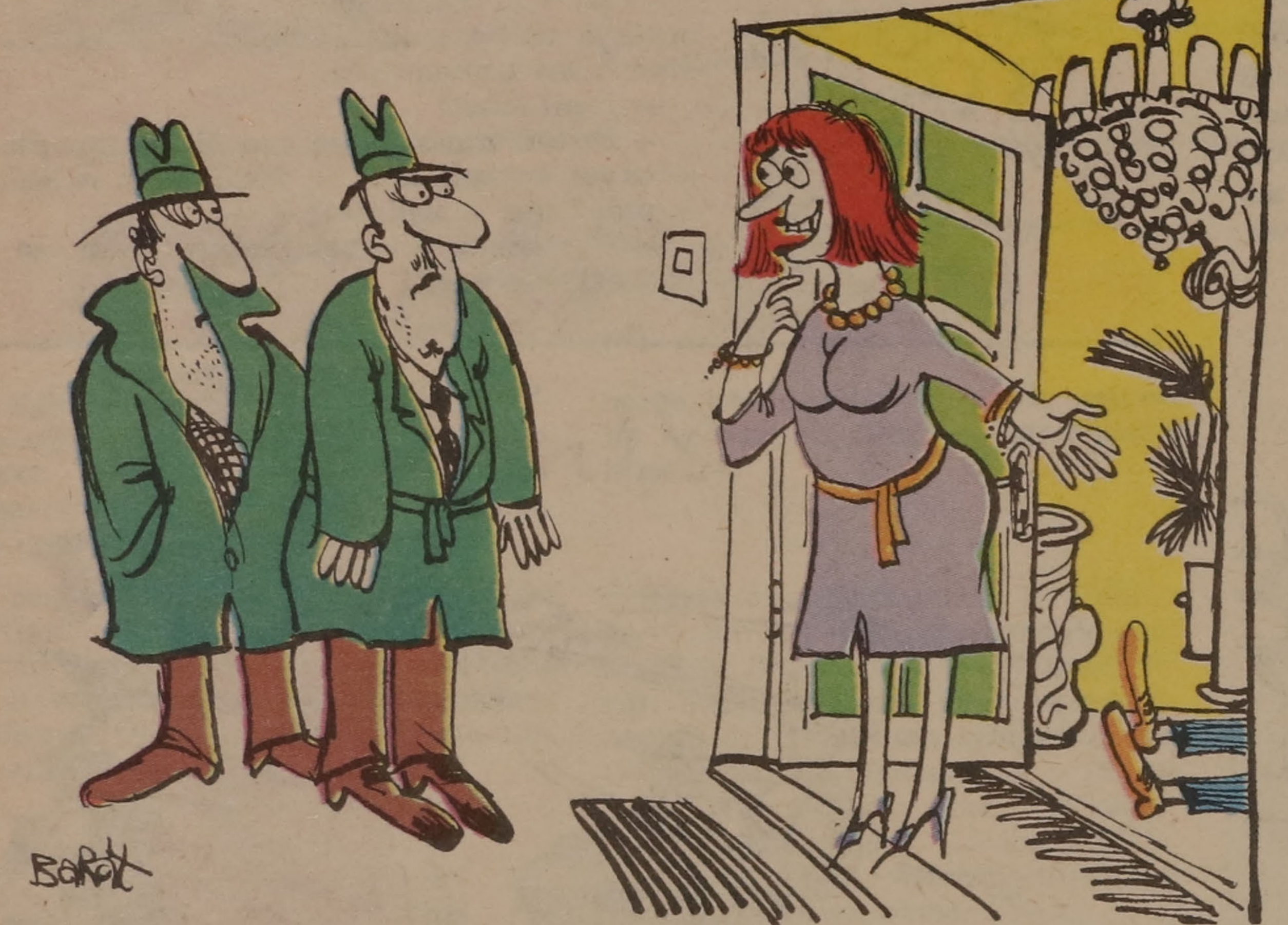

– Miért nem mondta mindjárt, hogy csak a bűnügyi és nem a gazdasági rendőrségtől jöttek!

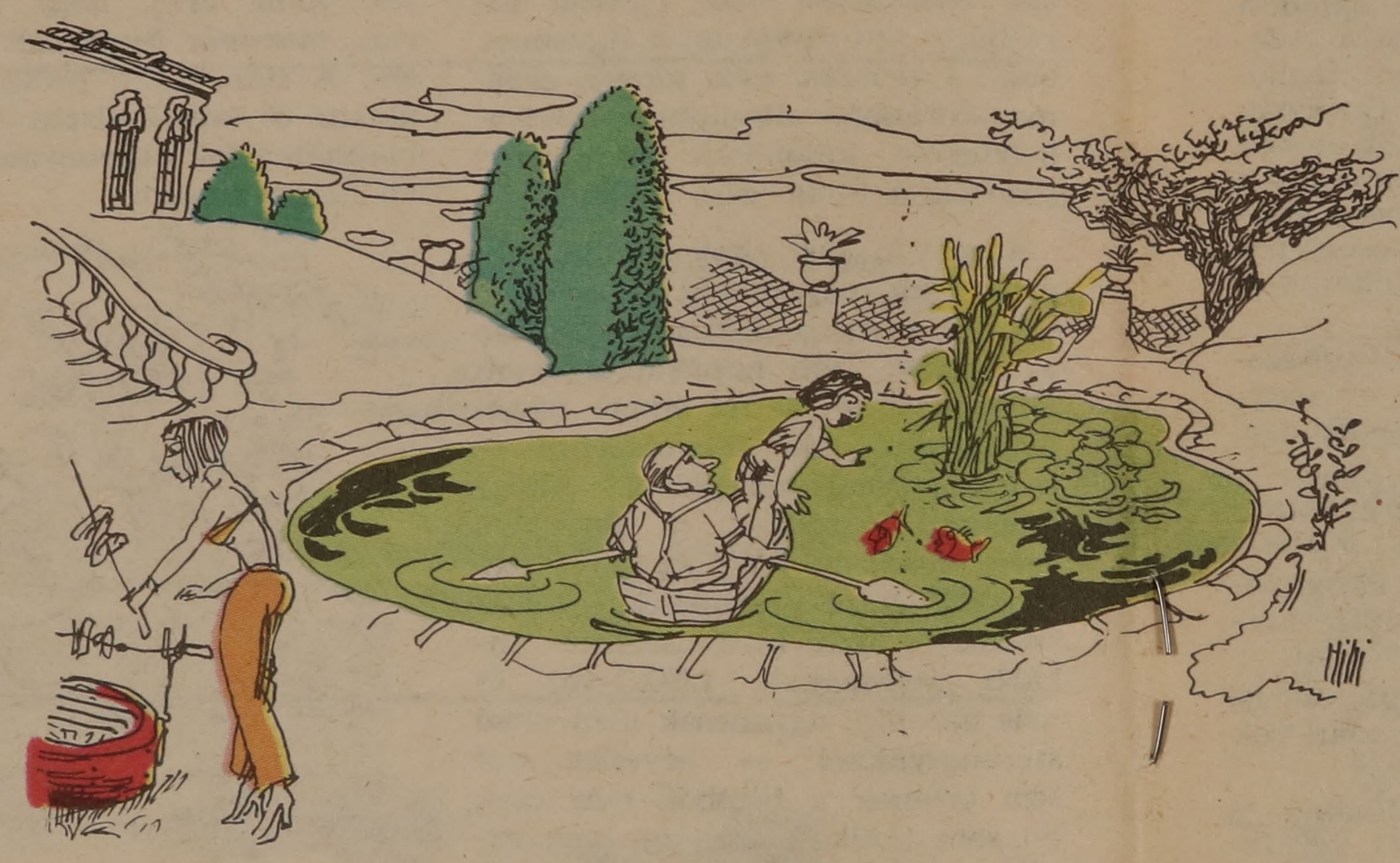

– Még sosem láttam magántavat, privát aranyhalakkal...

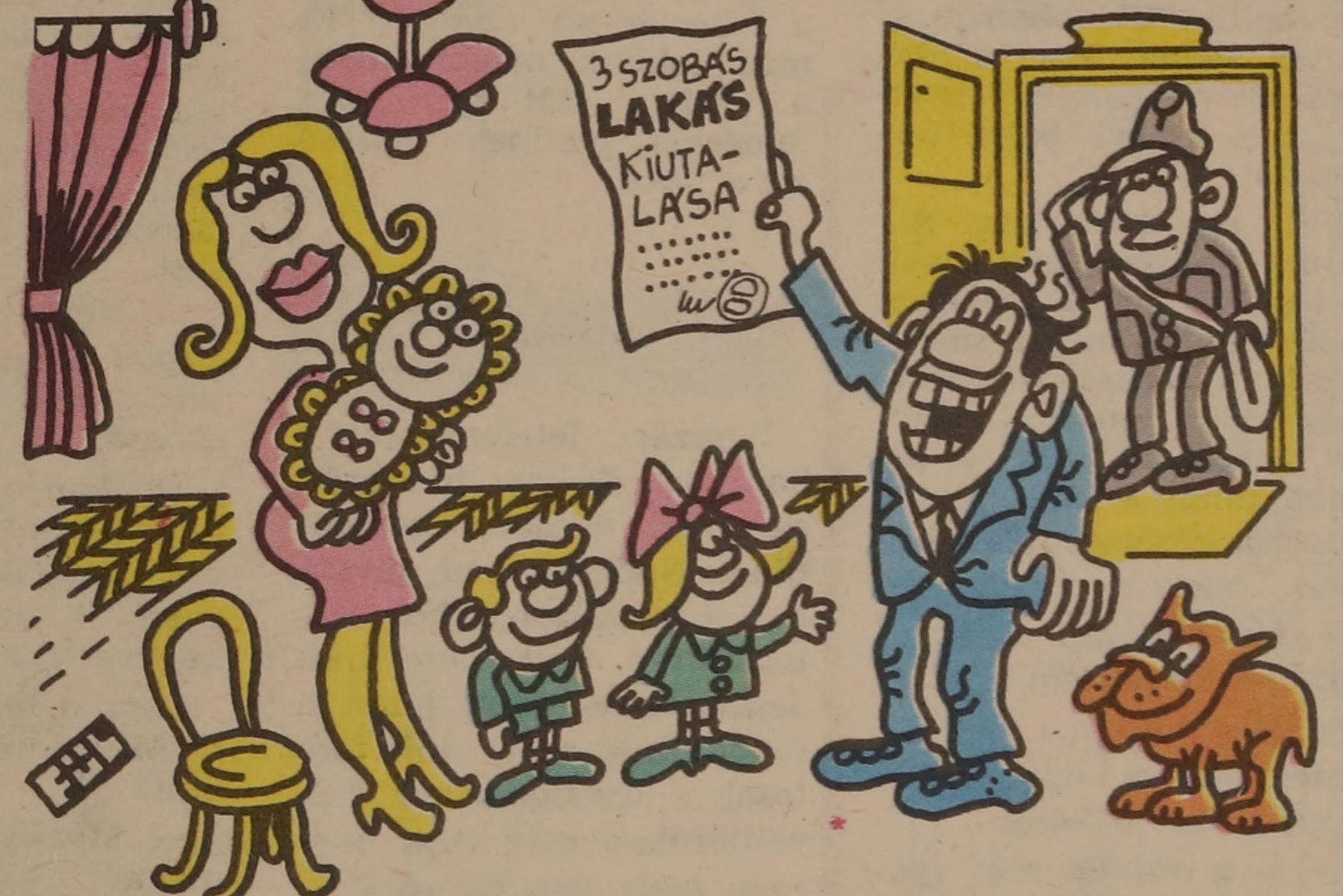
3 SZOBÁS LAKÁS KIUTALÁSA
88

– Hurrá! Milliomosok lettünk!

EMLÉKIRATOK

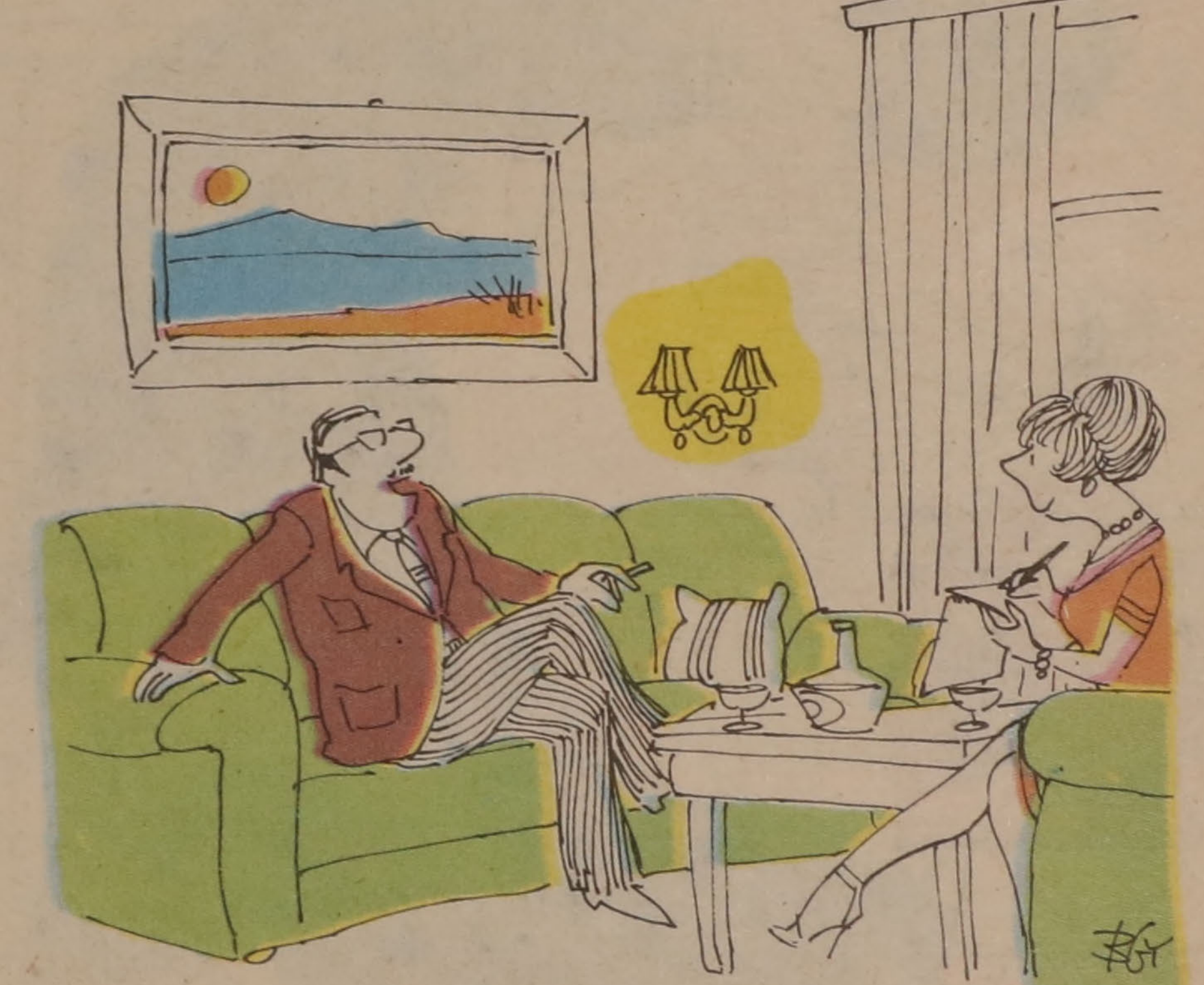

– Nos, én barackmaggal kezdtem, mert a meggymagra akkor már nagyon figyeltek...

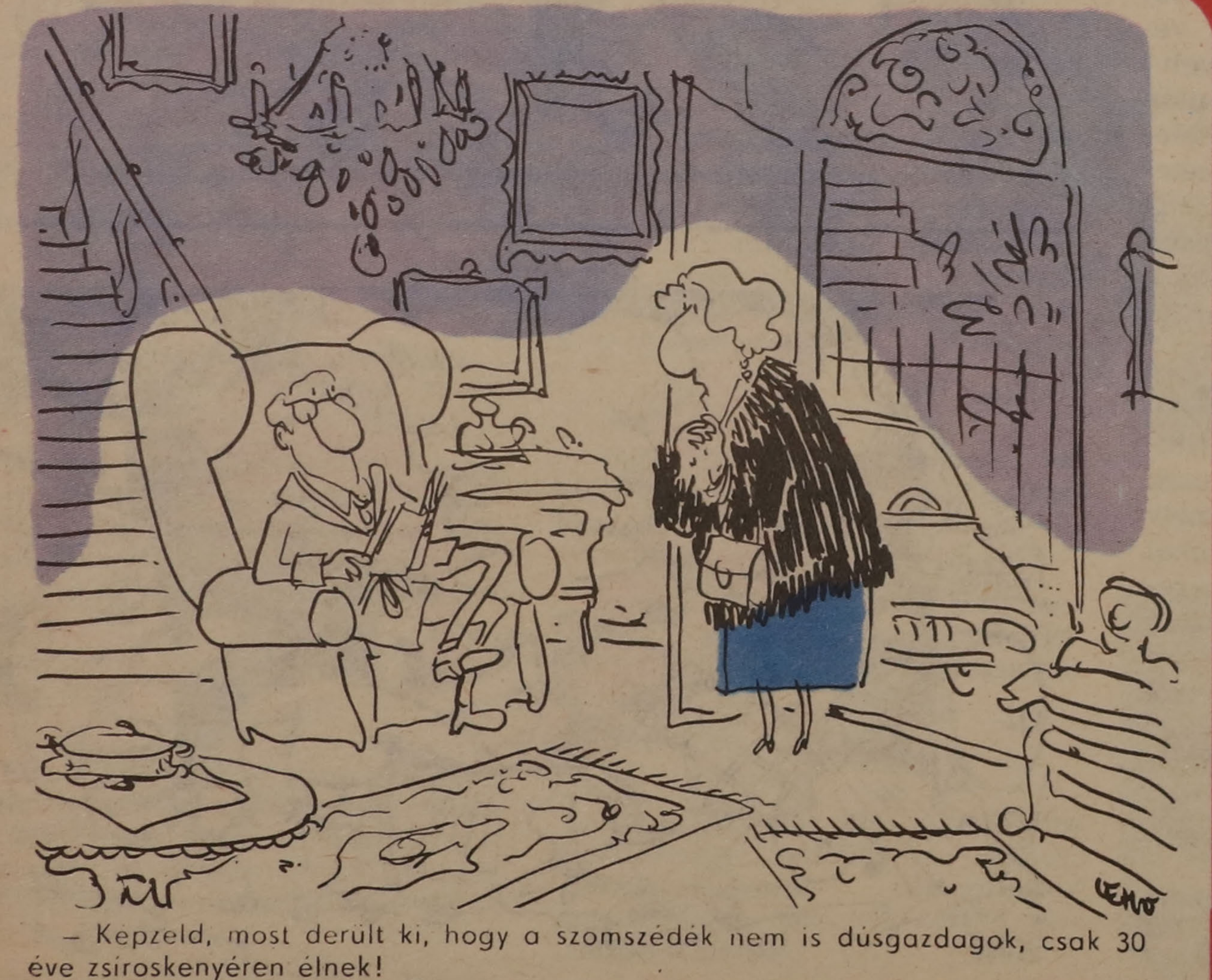

– Képzeld, most derült ki, hogy a szomszédék nem is dúsgazdagok, csak 30 éve zsíroskenyéren élnek!

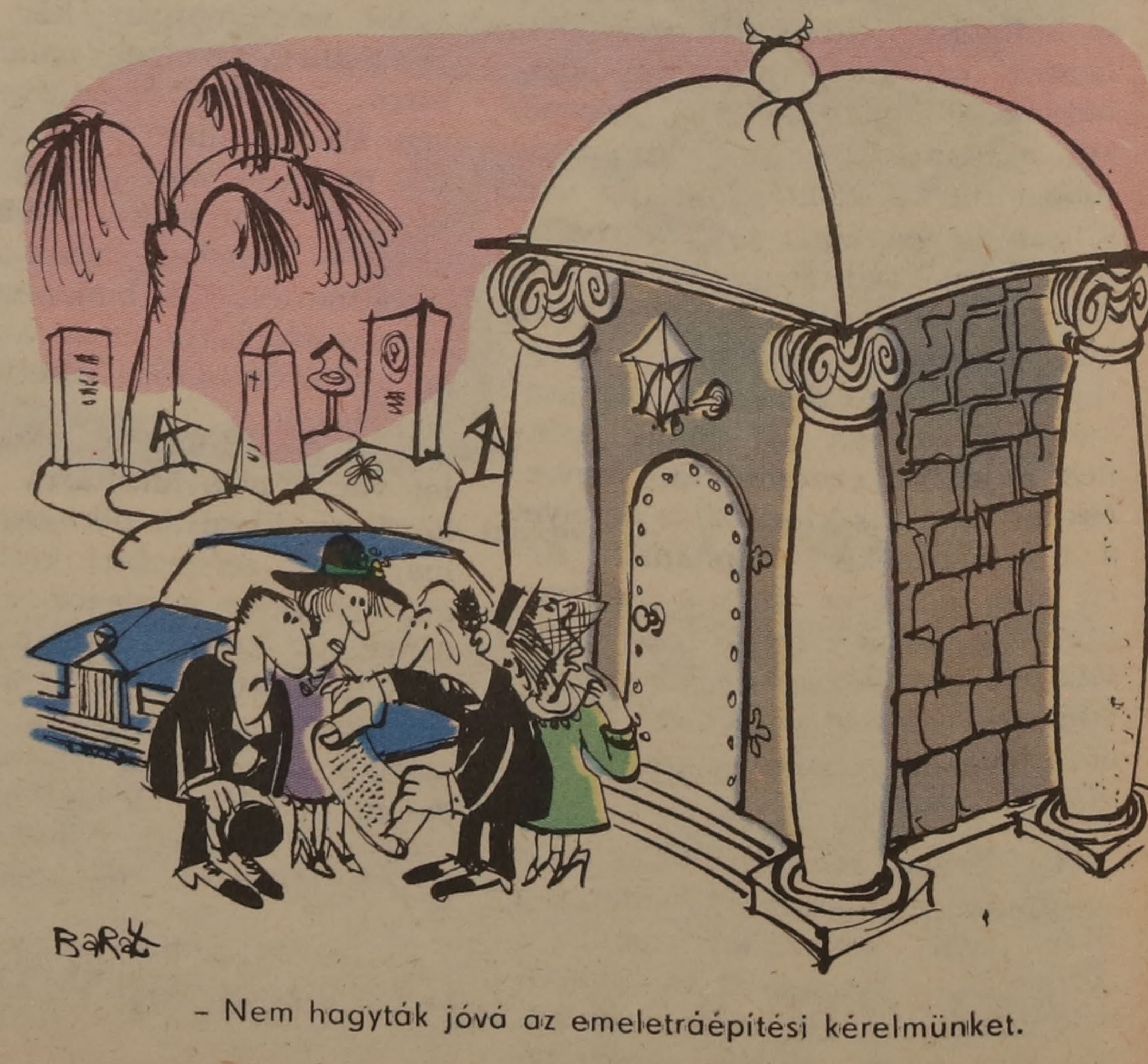

– Nem hagyták jóvá az emeletráépítési kérelmünket.

BEKÖLTÖZÉS

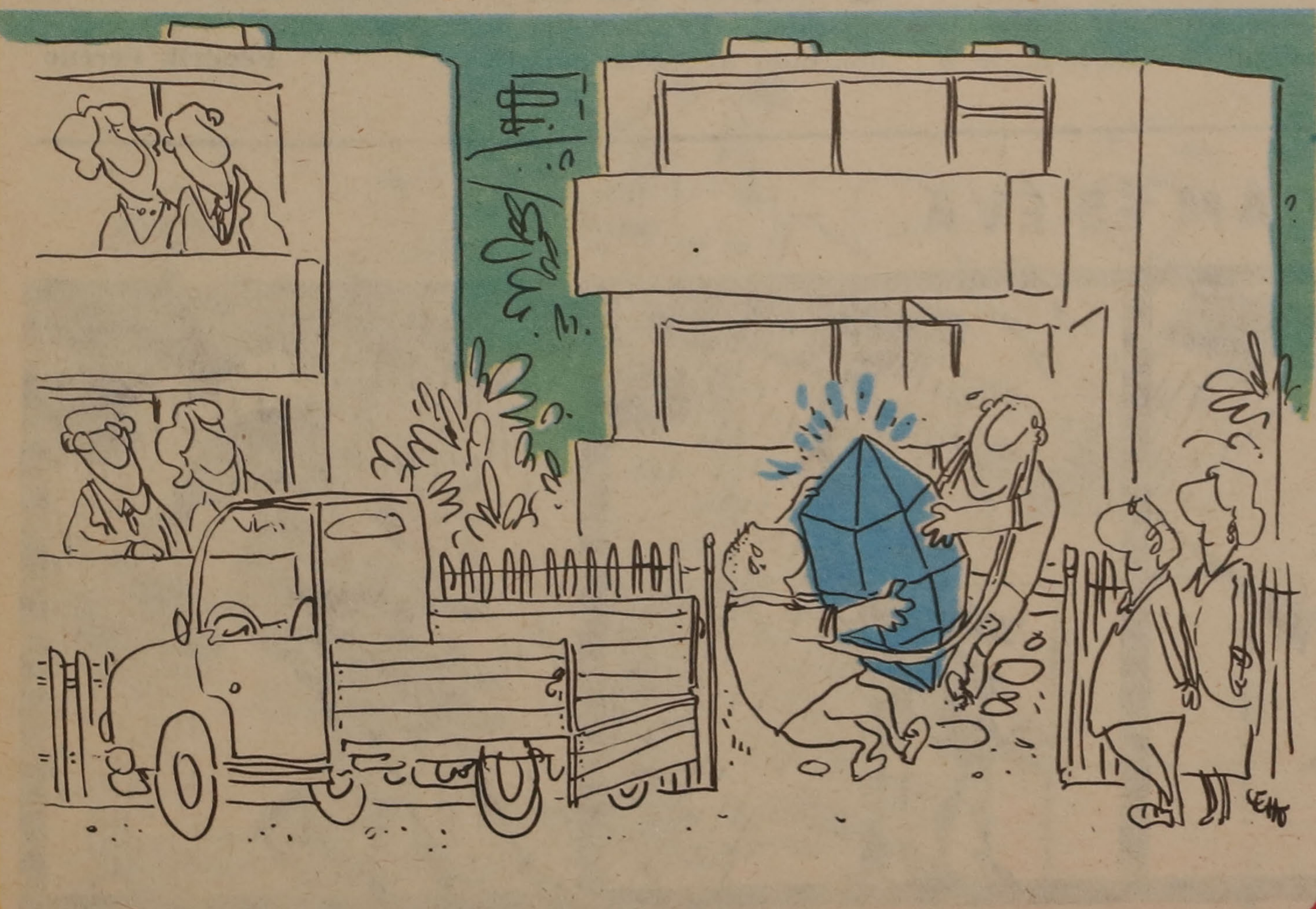

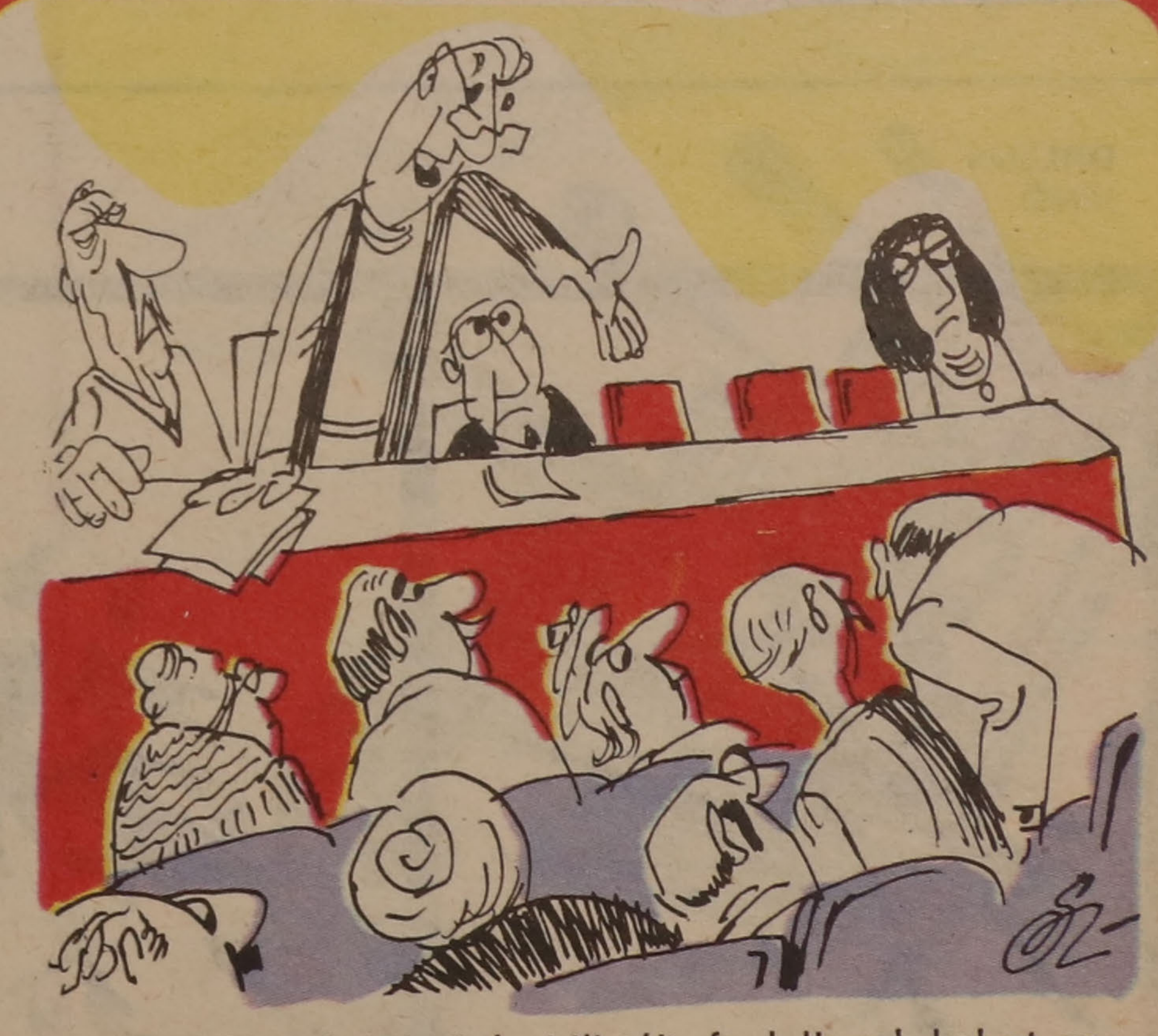

– Felkérem kerületünk virilistáit, foglaljanak helyet az elnökségben!

ÚJ SZOLGÁLTATÁS

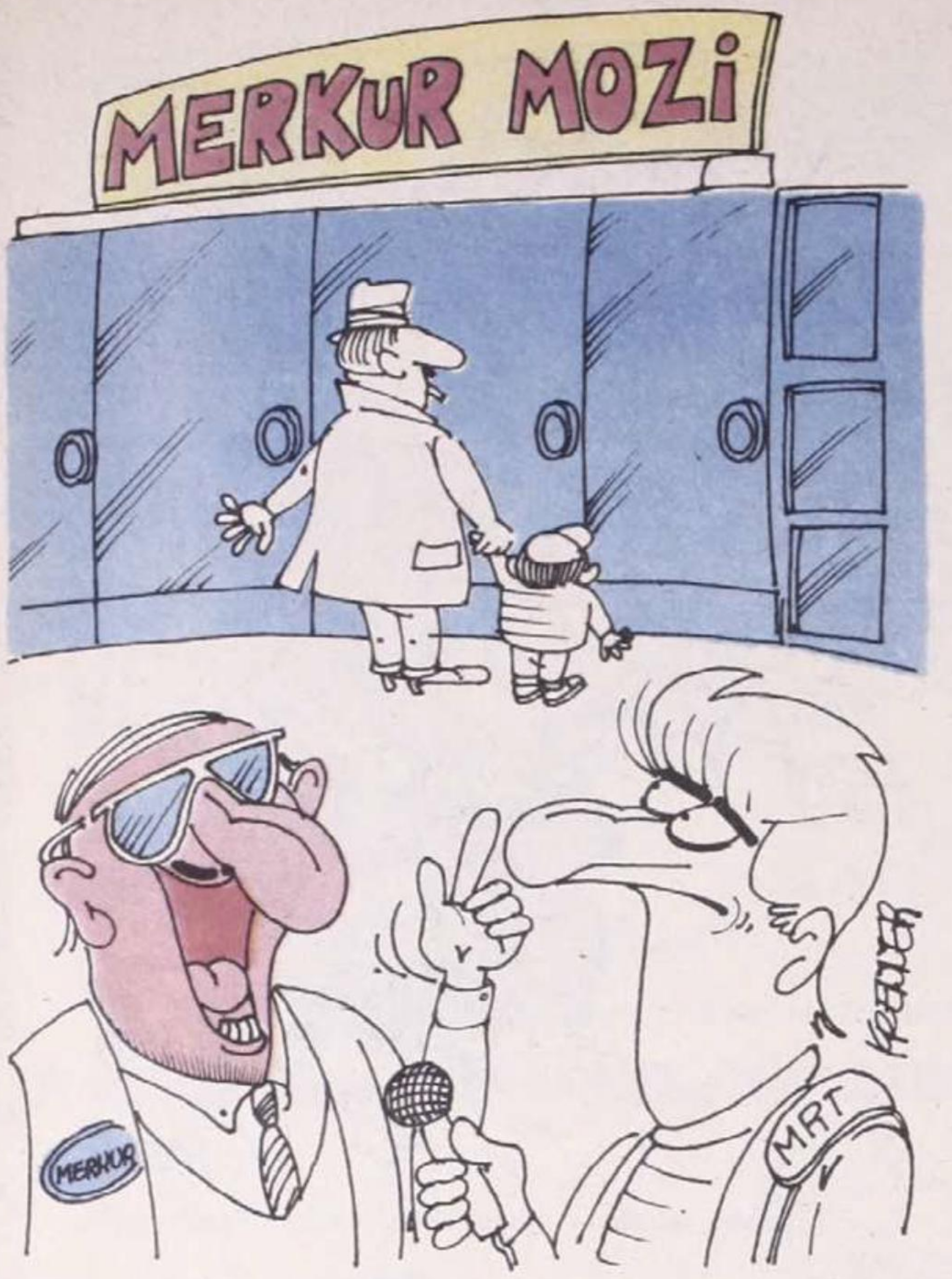

– Minden szerencsétlen autóravárakozónak ingyen útifilmeket vetítünk . . .

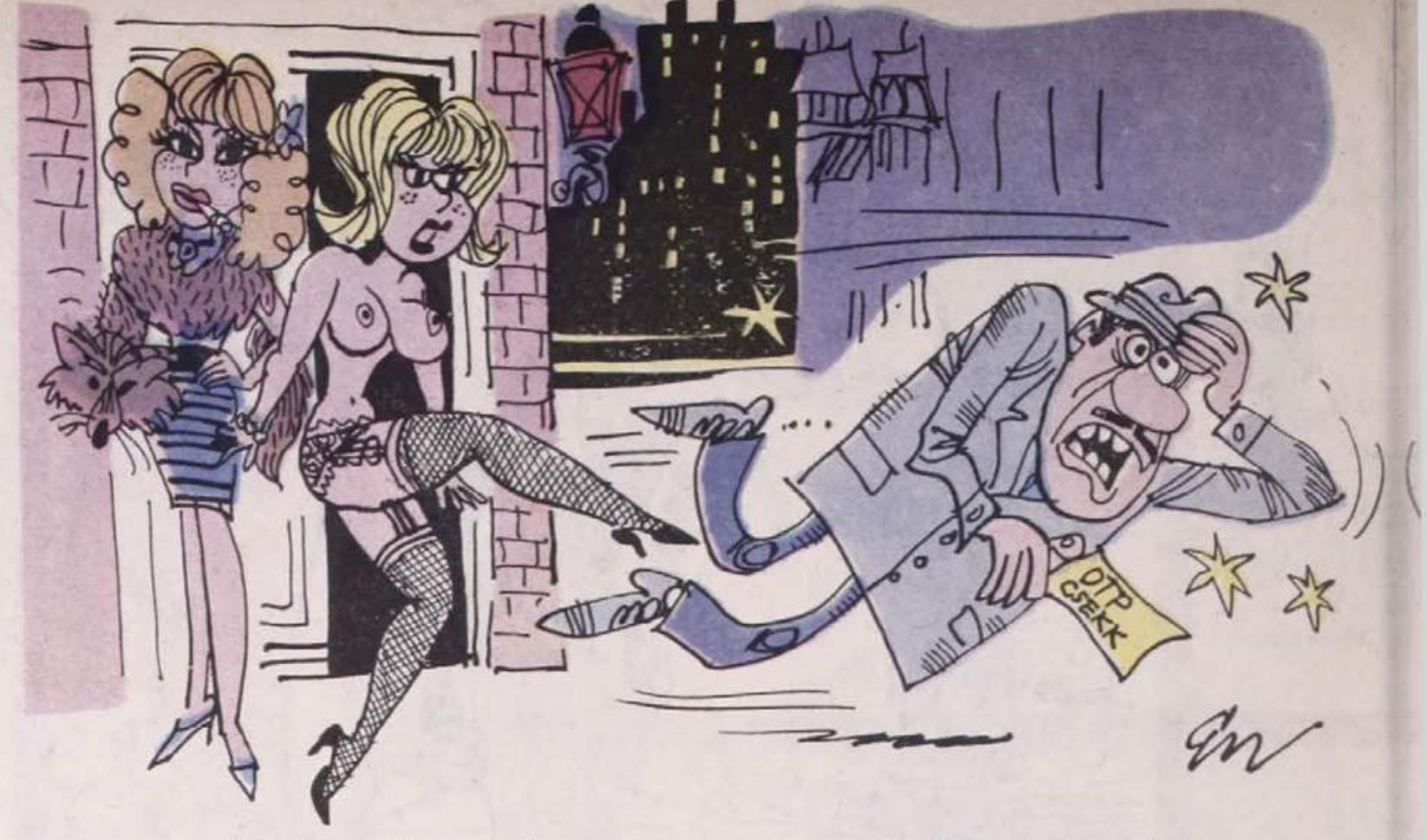

– Képzeld, a piszok utólag mondta meg, hogy csak OTP-csekkje van!

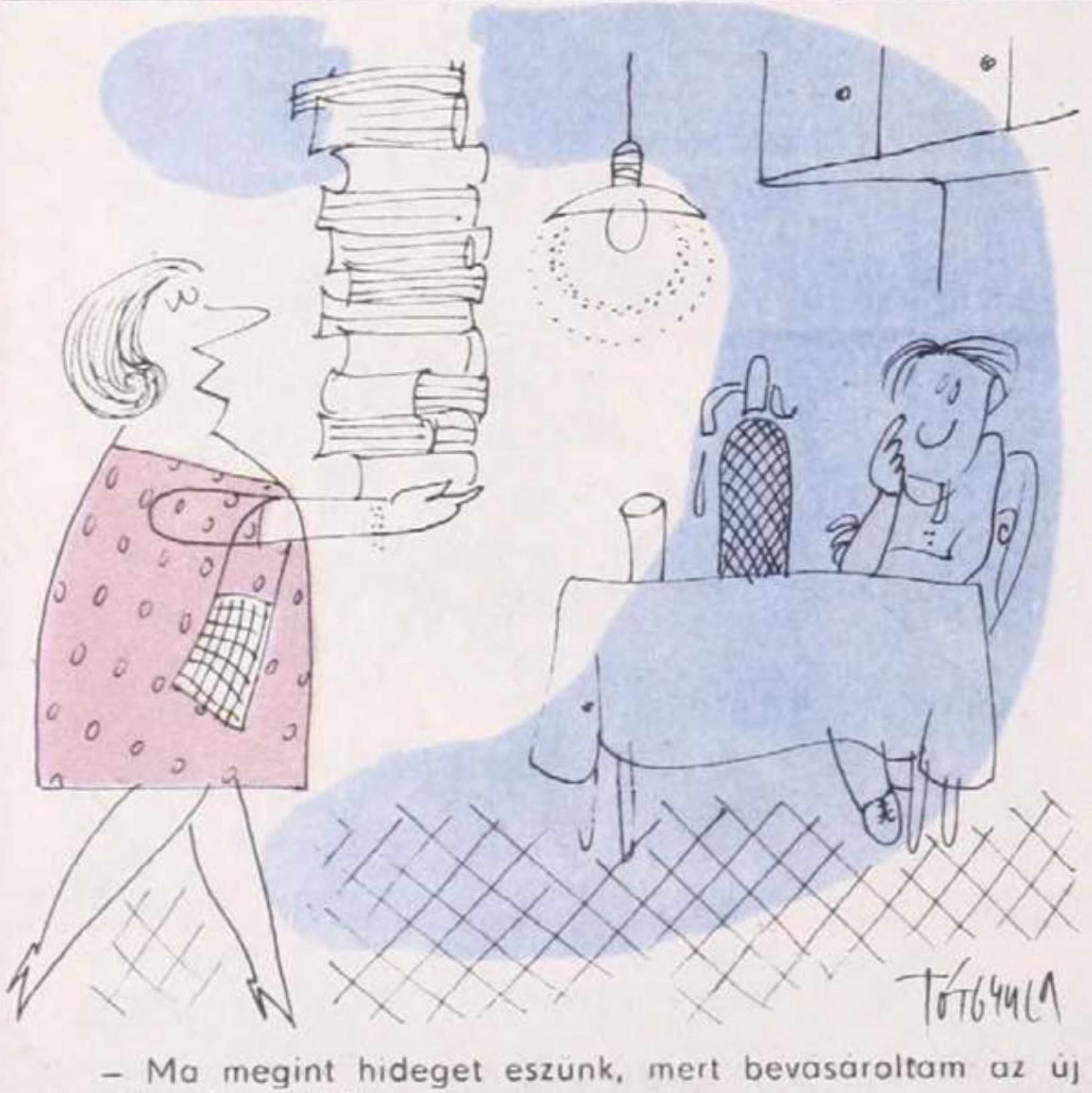

– Ma megint hideget eszünk, mert bevásároltam az új szakácskönyvekből . . .

FRANCIA HOMOK

A TITOK

A francia plázsokon már nem cikk a meztelen női mell. Egyszer se vettem észre, hogy egy fedetlen mellű nőt jobban megnéztek volna. Azt hiszem, csak én voltam az egyetlen, aki jobbra balra forgolódott.

Volt egy barátnőm, Roseline. Nagyon szívesen elnézegettem volna csupasz keblekkel, de még a fürdőruhája kivágása is éppen, hogy csak mutatott valamit. Szép lány volt. A legszebb talán a lába. A bal lábszára közepén fehér gézkötés, maslira húzva.

— Mi történt a lábaddal? — kérdeztem.

— Megütöttem.

Még három nap múlva is rajta volt a kötés.

— Még mindig nem gyógyult meg a lábad? — aggódtam. — Megszakad a szívem ilyen lábért.

— Tetszik?

— Ilyet nem hord senki a plázson.

— Akkor már meg is gyógyult — rántotta le a maslit a lábáról. Nem volt alatta se kék folt, se zúzódás.

A megfejtés?

Azért kötötte be a lábát, hogy feltűnő legyen. Mi az a fehér masli a lábán? És még jobban megcsodálják a lábát. Hát igen. Egy meztelen mellnek viszont mi a titka?

BOSSZÚ

Egyszer letelepedett a kabinom elé egy házaspár, egy régi barátom és Nadine. Nadine hol elvált, hol menyasszony, hol szabadonfutó. Van ideje mindenre, nincs több huszonötnél. Ezek az adatok fontosak a későbbiek miatt. És elöljáróban még csak annyit, hogy van egy segélyállomás egy toronyban, ahonnan figyelik az elbolyongó csónakokat, a fuldokolni szándékozókat, és ott lehet bejelenteni, ha egy kisgyerek nem találja a szüleit. Teleharsogja a mikrofon az egész plázst.

Szóval ültünk-hevertünk a kabinom előtt. Nadine élénk érdeklődést mutatott a házaspár férfi tagja iránt, és a férj ezt az érdeklődést készséggel viszonozta. A feleség egyelőre nem foglalt állást az ügyben. De aztán amikor Nadine-nak el kellett mennie valahová és a férj ajánlkozott, hogy elkíséri, Marie, a feleség, határozottan fészkelődni kezdett.

— Félórán belül visszakapod a férjedet — nyugtatta meg Nadine az asszonyt.

De Marie egyre gyakrabban pillantott az órájára.

— Lesz ebből háromnegyed is — mondta keskenyre szorított szájjal.

Lett belőle jóval több is. S Marie-nak ez már sok volt.

— Megkapja Nadine a magáét! — ugrott fel fenyegetőzve, s elsietett.

Hamarosan felordított a segélyállomás mikrofonja:

„Madame Rochard keresi a férjét. Utoljára egy *negyven körüli* nővel látták."

Fendrik Ferenc

DALLOS JENŐ:

ÁDÁM ÉS ÉVA

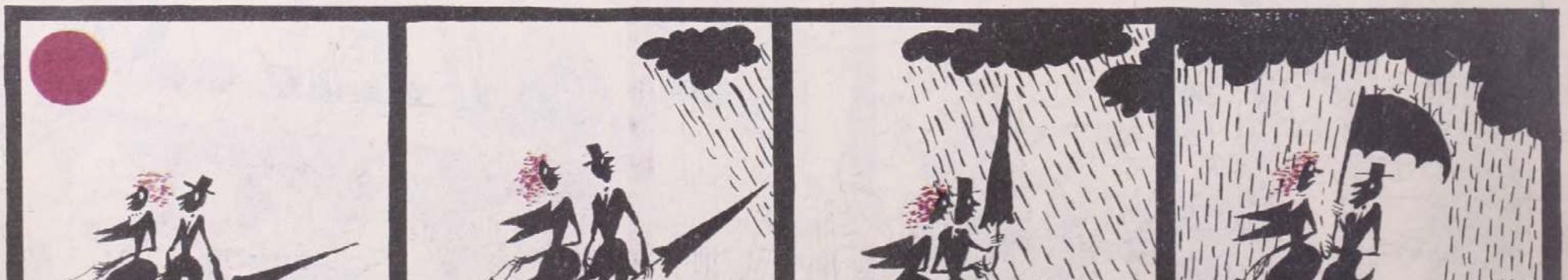

bácsi

HEGEDŰS,
VÁRNAI,
LEHOCZKI,
BRENNER,
DALLOS,
FÜLÖP

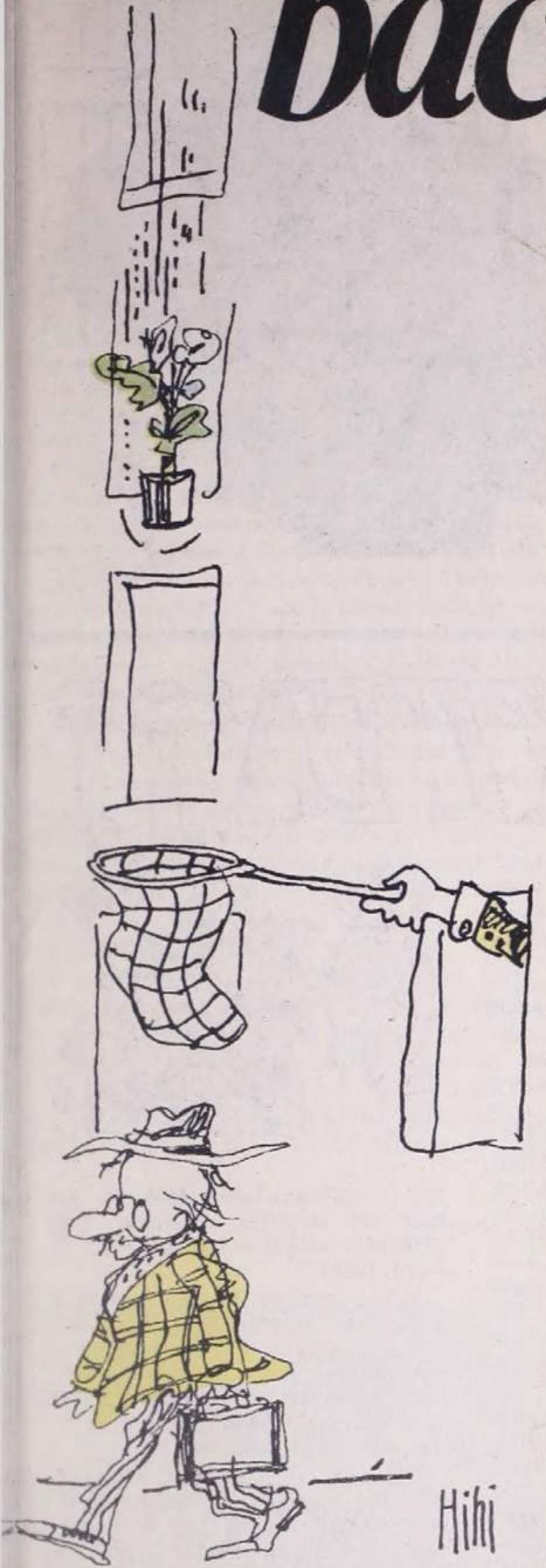

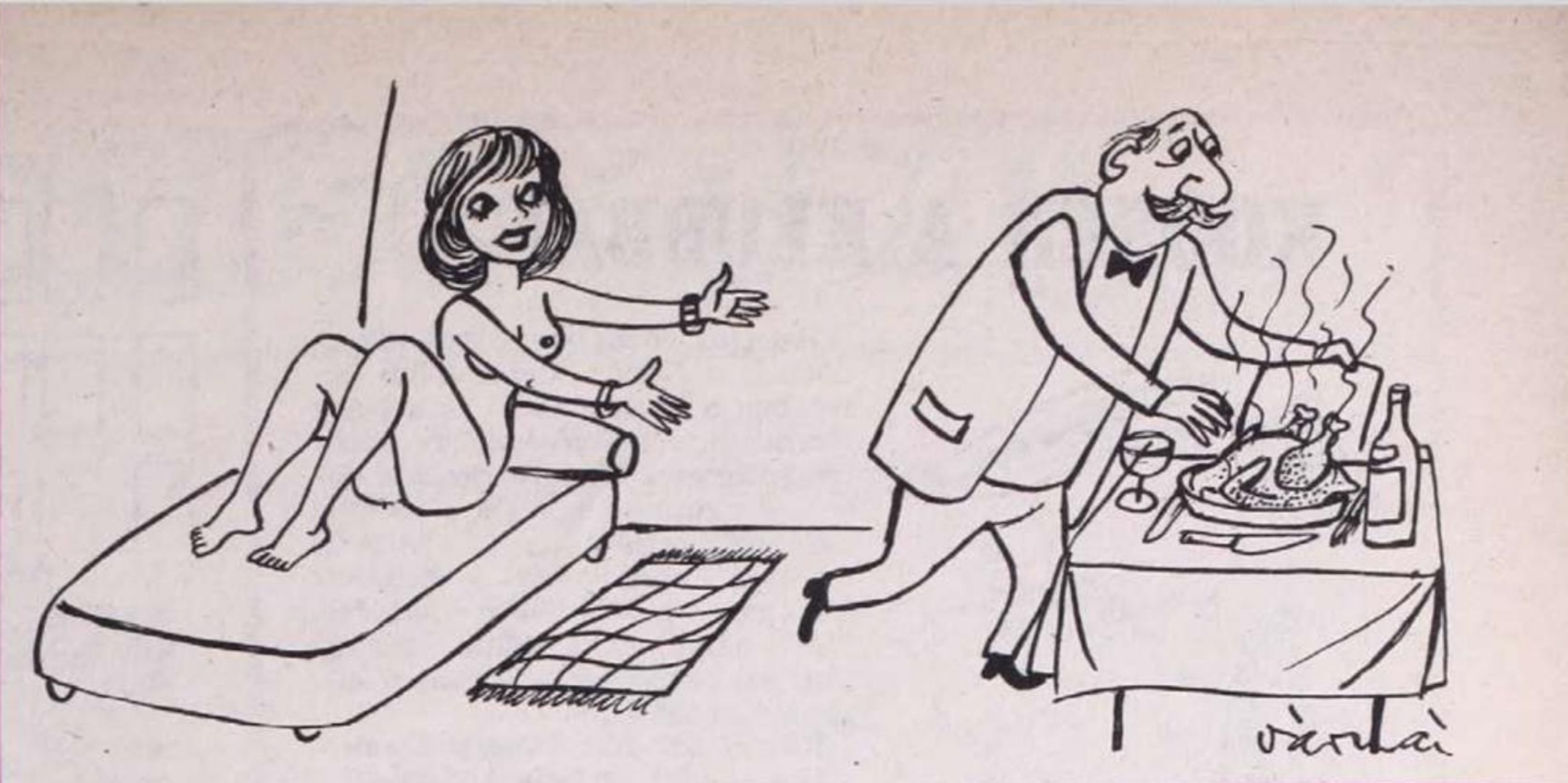

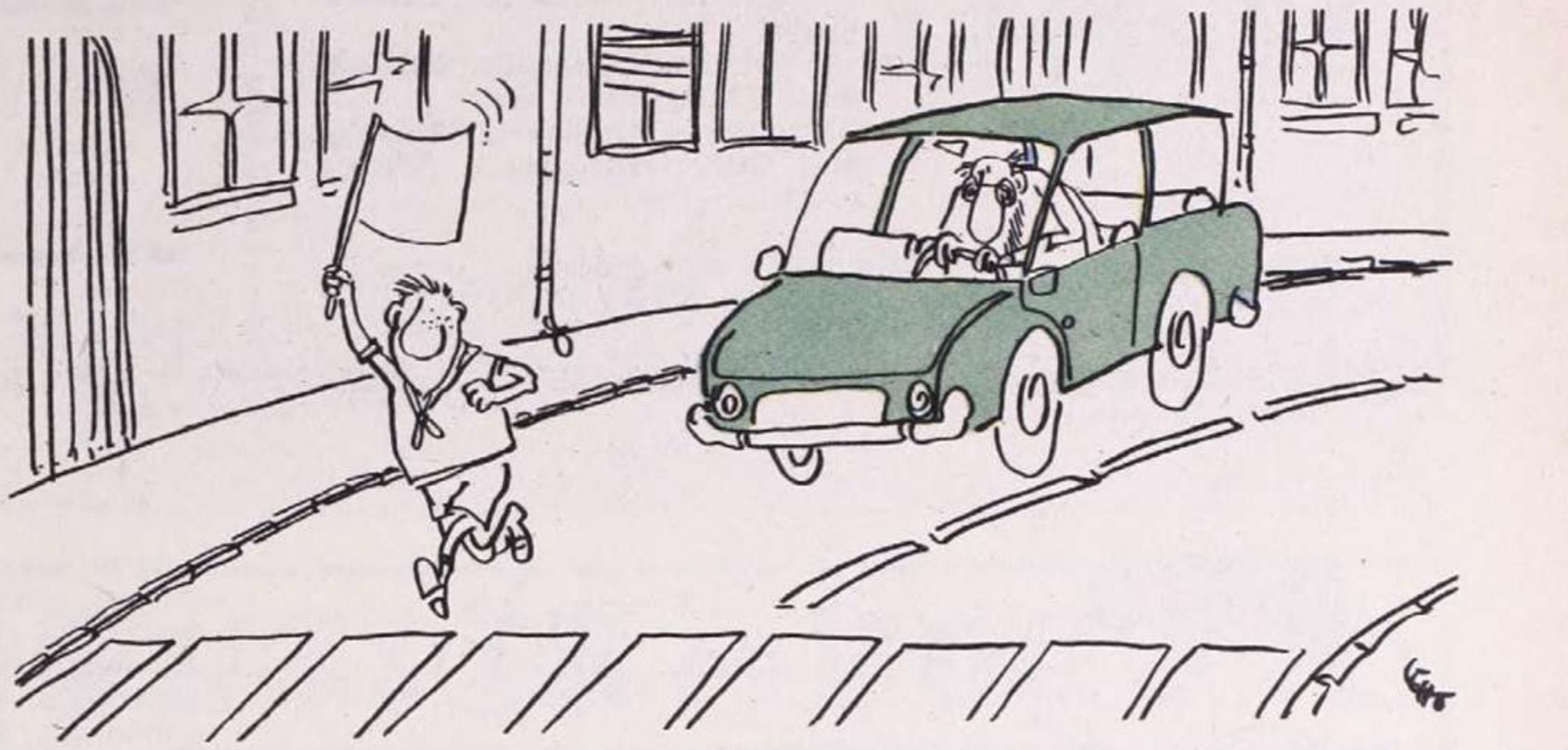

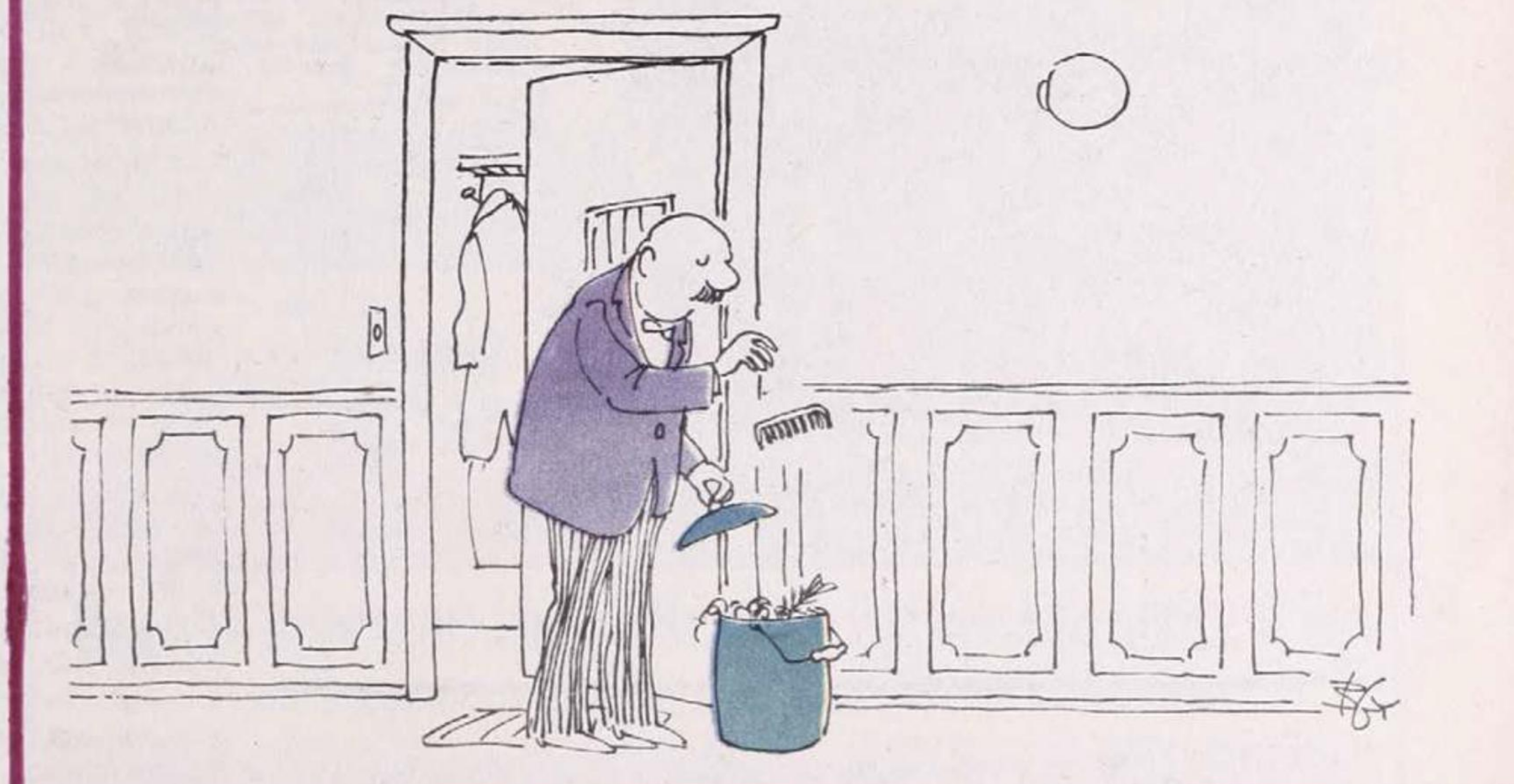

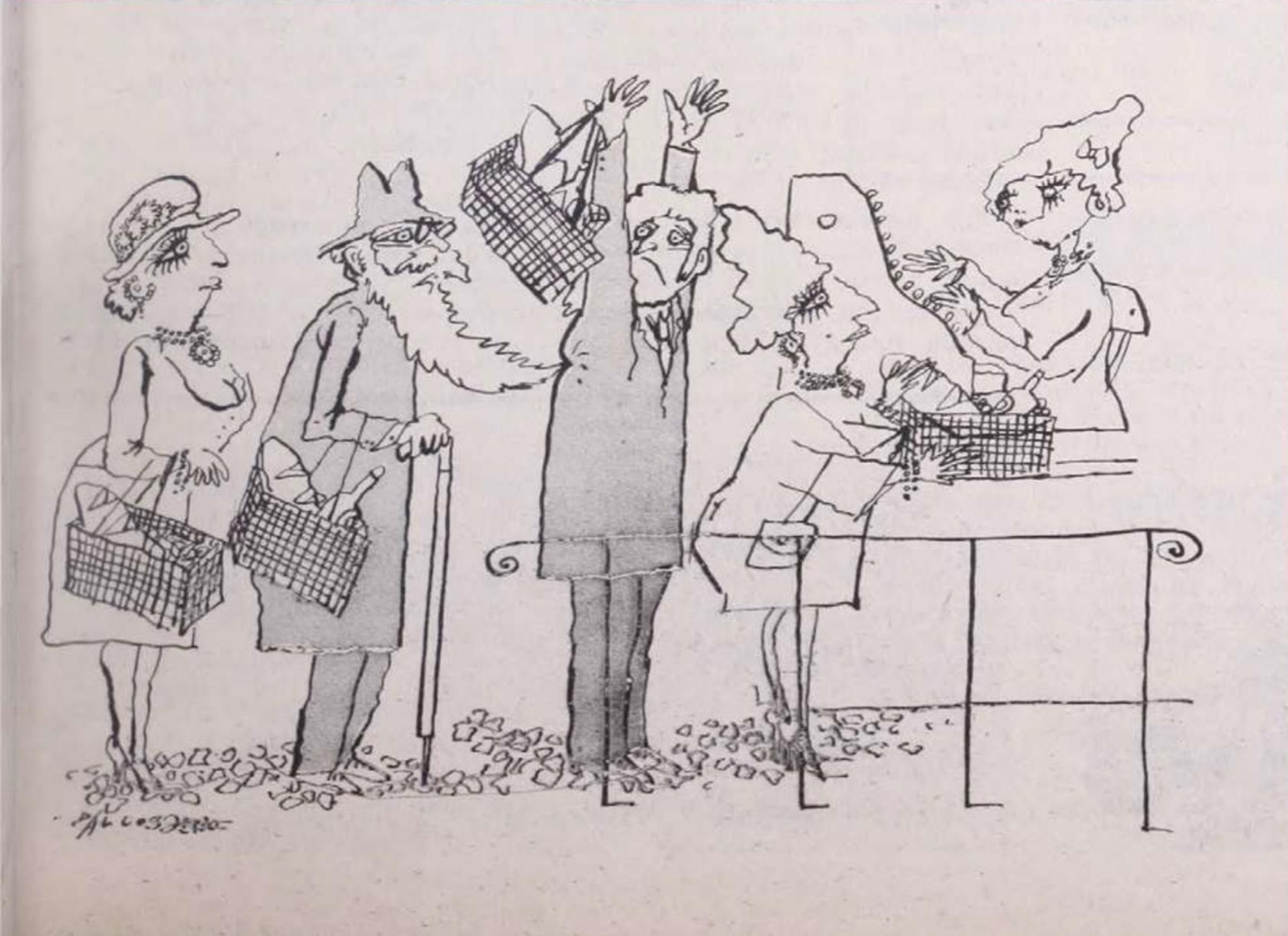

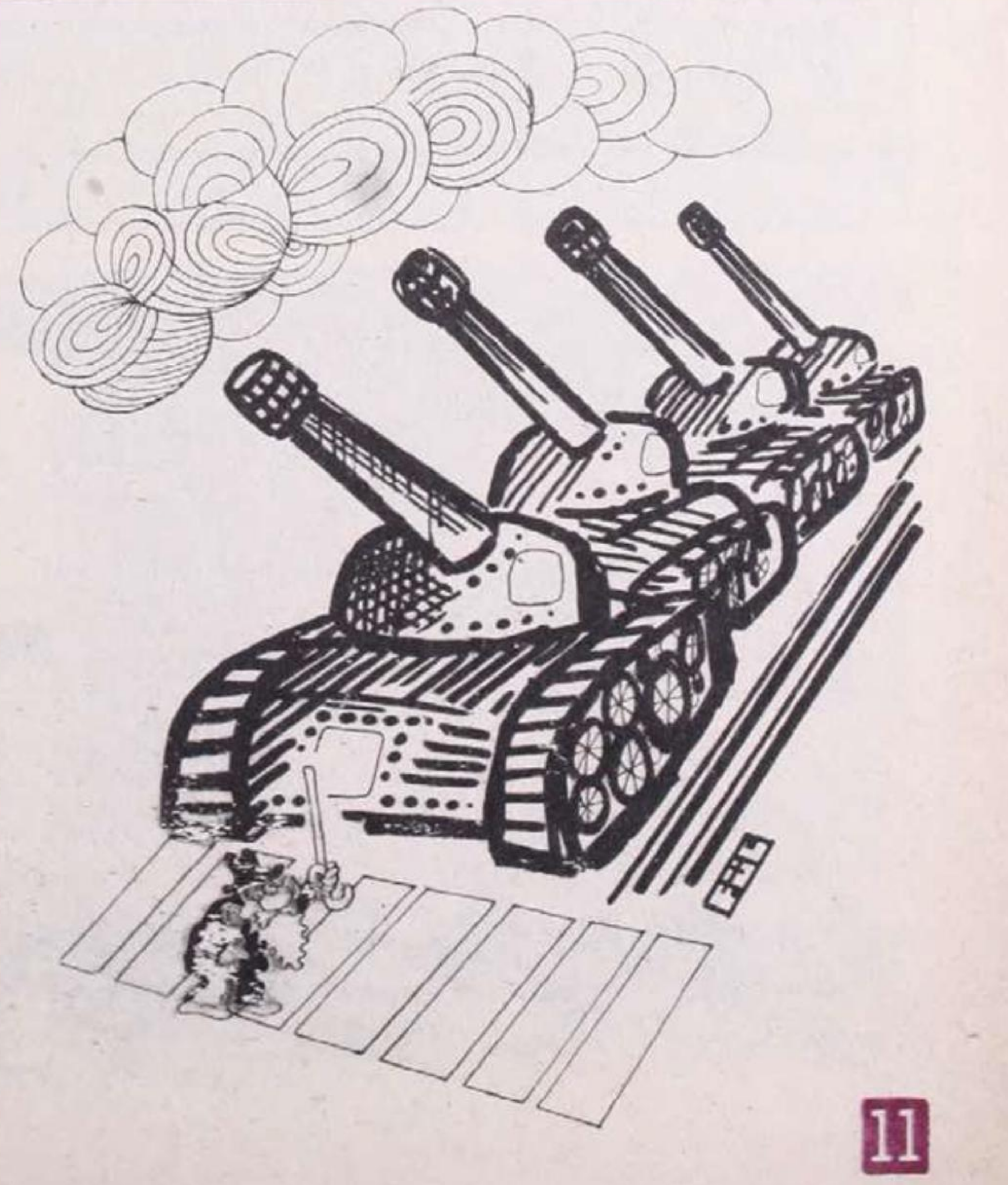

KOÓSÉK A KLUBBAN

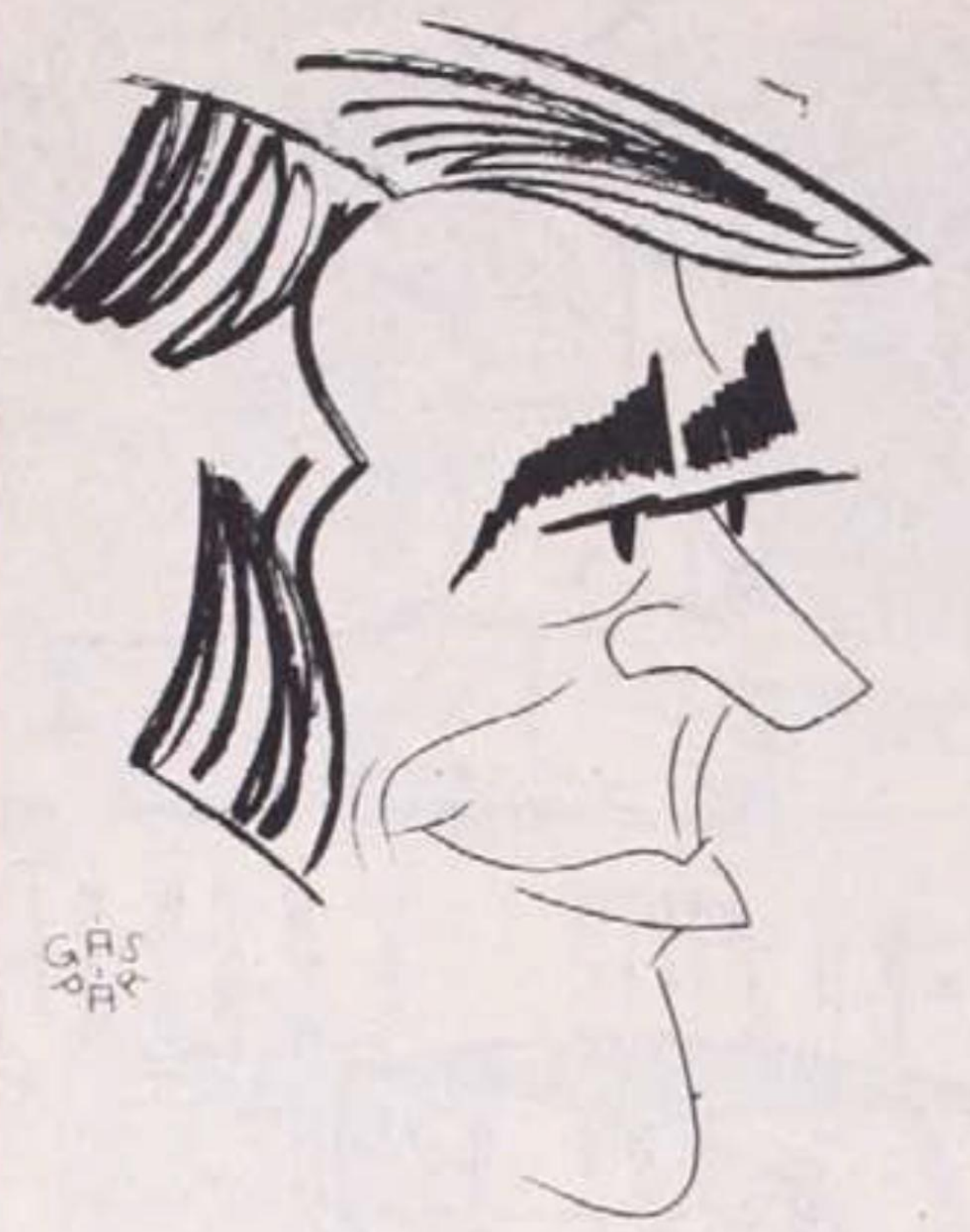

Az őszi idényben újból elkezdődnek a Gábor Andor Klub keretében a Ludas Matyi és a Négy Évszak szerkesztőségének közös rendezvényei. Első vendégünk ebben a szezonban **Koós János**, a népszerű énekes, a Mikroszkóp Színpad művésze, aki közkedvelt dalainak bemutatása mellett felidézi pályájának vidám epizódjait, és készséggel válaszol a közönség kérdéseire.

Közreműködik: **Dékány Sarolta.**

Házigazda: **Radványi Barna.**

Kísér: **Kertész János** és **Kocsis Csaba.**

A találkozó időpontja: **1984. október 23 (kedd) 18 óra.**

Színhelye: **Gutenberg Művelődési Otthon (Bp., VIII. Kölcsey u. 2.)**

Jegyek 30 forintos árban válthatók a művelődési ház pénztárában és a Gábor Andor Klubban (Bp., VIII., Gyulai Pál u. 14.)

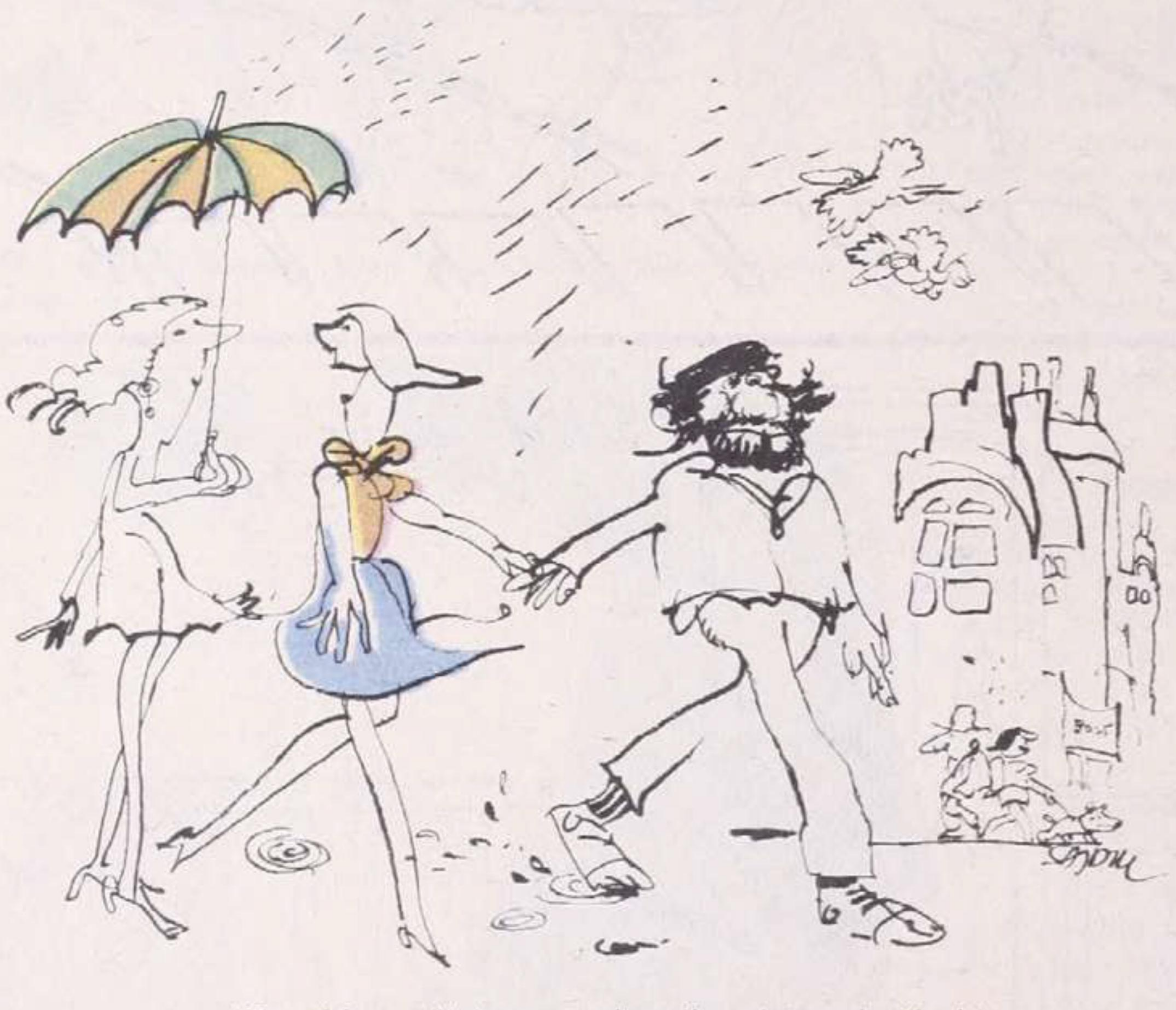

– Képzeld, a szüleim nem ellenzik, mégis vele járok!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— A férjem ma megint sokkal jobban van — mondja a feleség szomszédnőjének. — Tegnap még Sherlock Holmes-nak tartotta magát, ma már csak Derricknek.

JÓ ÜZLET

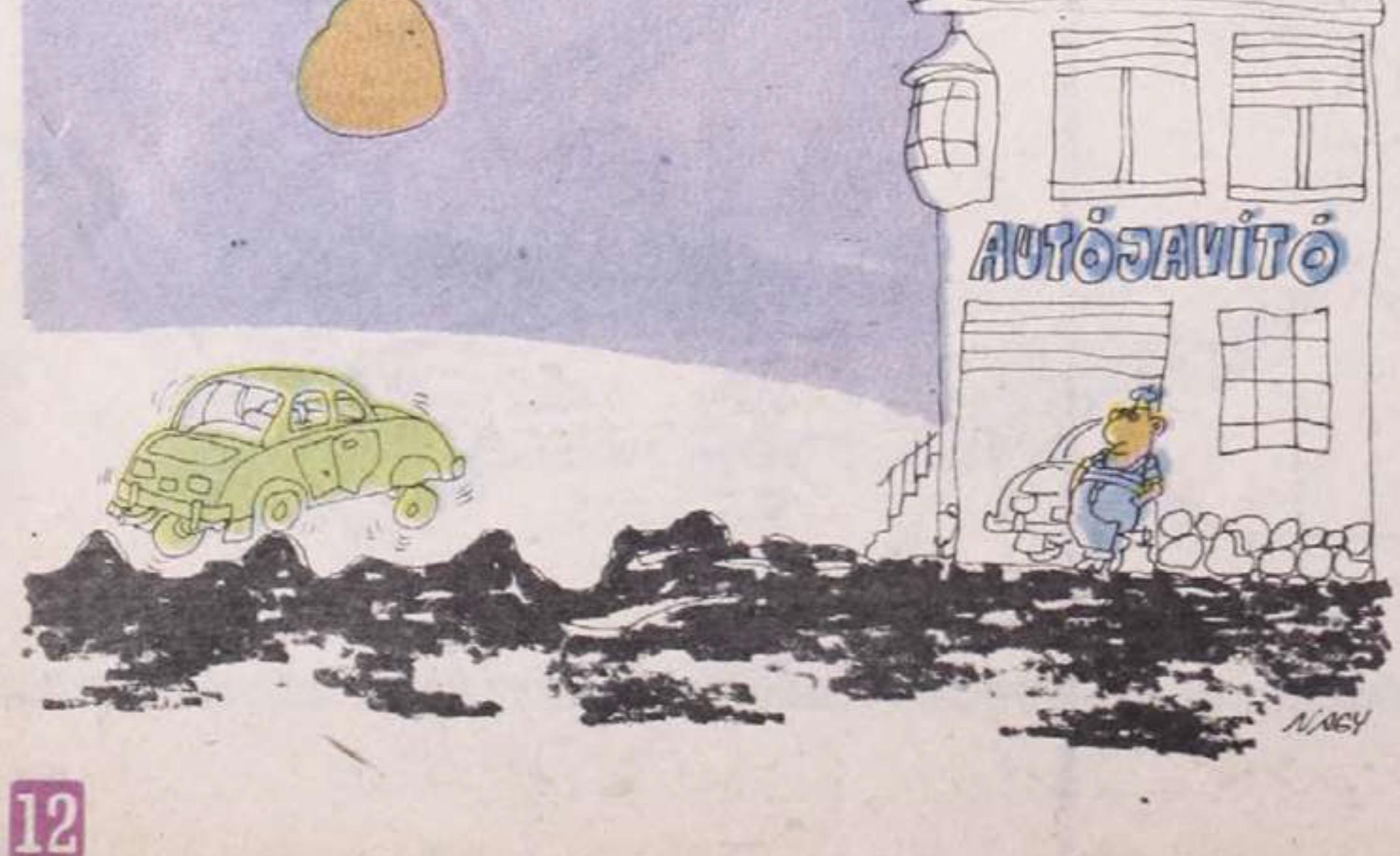

ÖSSZEFIRKÁLT FAL

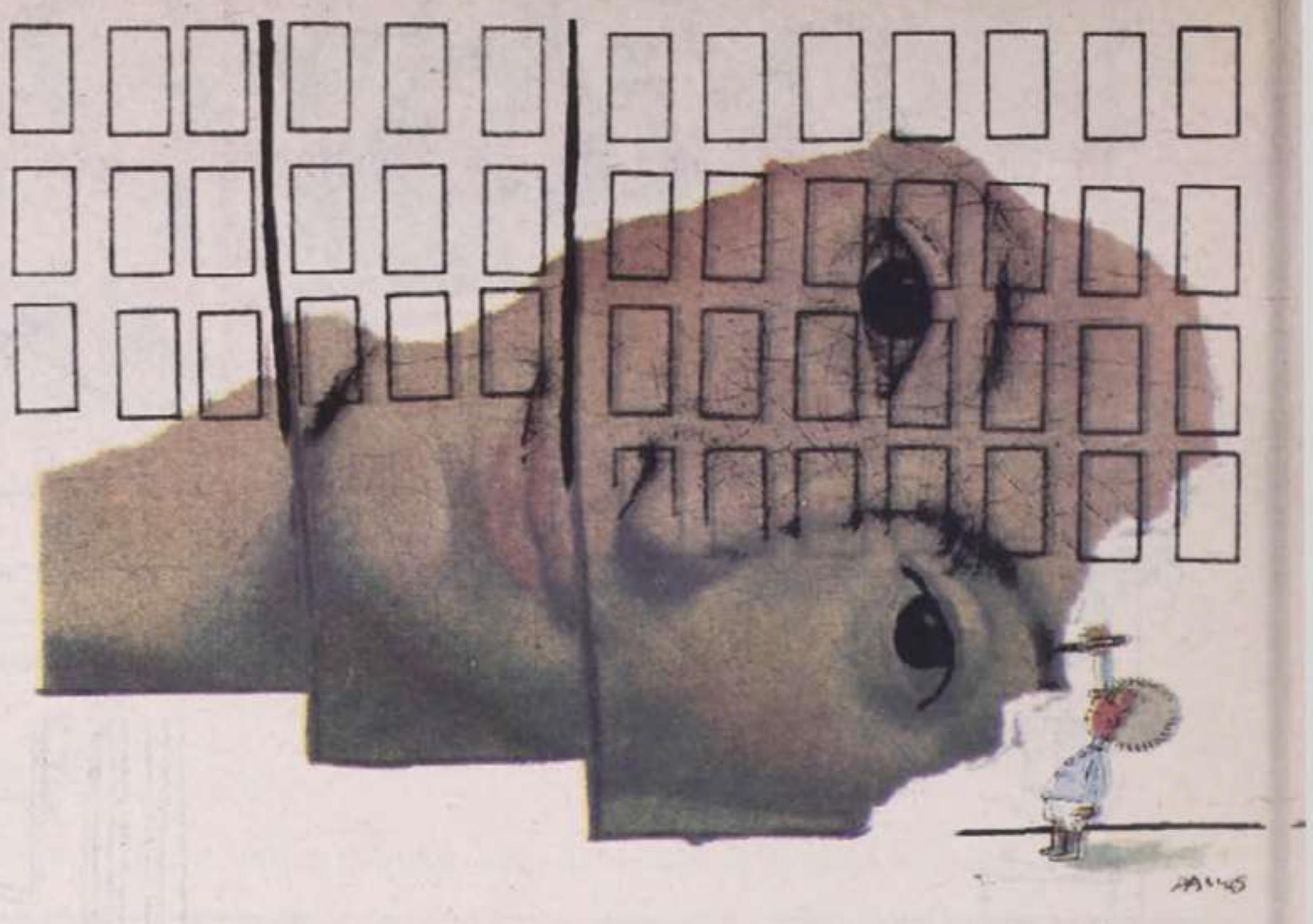

T. HÁZTÁJI

Nem nagy ügy, de el kell mondanom, hogy a napokban a főváros — sőt az ország — közepén, a Kossuth téren, négy csirkét láttam kapirgálni a fűben. Először azt gondoltam, hogy egy arra haladó szállítmányból vagy a cirkuszból szöktek meg, de nem kóbor csirkékről volt szó, hiszen mind a négynek a lába vékony spárgával egy cövekhez volt kötve, nem messze az állami zászló rúdjától.

A csirkék vígan kapirgáltak, időnként egy gondosan odakészített joghurtos pohárból vizet is csipegettek — szemmel láthatóan szépen gyarapodtak. Szóval, ezek gondosan tartott, háztáji csirkék voltak a világváros közepén. Sokáig figyeltem a mini-csirkefarmot, de tulajdonosát nem tudtam felfedezni.

A háztáji csirkék — függetlenül az elnehezült gazdasági körülményeinktől — ki tudták maguknak kapni a szemet.

Megállapítottam, hogy a háztáji csirkék feltűnően hosszú pórázon vannak, de ezt a szomszédos Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumból is jól láthatták.

Egy nyugati turistacsoport is nagy érdeklődéssel figyelte a Parlament előtt legelésző szárnyasokat, közülük egyesek arra tippeltek, hogy a kétfejű sas és turul után a háztáji csirke lett az új magyar címerállat.

Egy iskolás csapat is járt arra történelemtanáruk vezetésével, aki elmagyarázta a nebulóknak, hogy a tér sarkán álló Kossuth-szobor névadó figurája elismeréssel mutat a minigazdaság felé, és közben azt mondja népének, hogy: „Háztáji nélkül a nemzet csak félkarú óriás."

Két nyugdíjas nénike szerint ezt a háztáji megoldást a tér másik sarkán álló szobor — Rákóczi — már régen szükségesnek tartotta, mivel oda is van írva a talapzatára, hogy: „Felszakadtak a nemes magyar nemzet zsebei . . ."

Néhány, a téren üldögélő tapasztalt, nyugdíjas mozgalmár szerint ezekből a háztáji csirkékből lesznek az aranytojást tojó tyúkok, bár kétséget kizárva megállapították a fűben lapuló micsodákról, hogy az még nem az aranytojás.

Következő napon ismét a téren jártam, de a szárnyasokat már nem találtam itt, csupán a gazdátlan zsinórok árválkodtak a cövekhez kötve.

Egyébként az egyik diplomata barátom megemlítette, hogy az előző este a Parlamentben egy fogadás volt. A meghívott vendégek különösen a feltálalt, friss töltött csirkét dicsérték.

Trunkó Barnabás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A mama megmutatja kisfiának az új öcsikét.

— Nem mondom, helyes gyerek — mondja a kisfiú —, de nem gondolod mama, hogy más dolgokra nagyobb szükségünk lett volna?

*

— Most először nincs a házi feladatodban egyetlen hiba sem. Hogy történt ez Ottóka?

— Az édesapám elutazott, tanár úr.

AZ OLVASÓ OLDALA

A MI UTCÁNK Ó BE SZÉP . . .

Kedves Ludas Matyi!

Nem tudom, mostanában hol szoktad legeltetni libáidat. de a mi kis Ervin utcánk (a második kerületi Lorántffy Zs. és Érmelléki utak összekötő utcája) nagyon alkalmas erre. A páros oldal azért, mert ott nincs aszfalt, viszont van gáz, a páratlan meg azért, mert a néhai, összetöredezett aszfalt alól kibújik a fű. A tanács műszaki osztálya szerint az úttesten található kátyúk kijavítását illetékes helyen megrendelték.

Máskülönben a mi utcánk valóságos földi paradicsom, amit az is bizonyít, hogy a korábbi 10 százalék helyett 25 százalékos lakbérkiegészítést kell fizetnünk. Így látta jónak az az íróasztal mellett ülő illetékes, aki 25 százalékosnak rajzolt be minket a térképen. Talán azért van ez így, mert a közeli Fillér utcai házak szembe kapják az autók, buszok kipufogó gázait és zajait — 10 százalékot kell ezért fizetniük — míg mi ugyanezt hátulról élvezhetjük, a már említett 25 százalékért.

Örülünk annak is, hogy túlestünk lakásaink rendeltetésszerű használatának ellenőrzésén, s megállapították, hogy bérleményeinket gondosan használjuk. (Egyikünk lakásában sem gágogott liba, nem túrta a szőnyeget disznó és kotló sem költött a vécében.) Sajnos, ebben a jegyzőkönyvben számunkra már nem maradt hely, pedig néhány panaszunkat mi, lakók is megemlítettük volna, ha erre lehetőséget kapunk. Úgy látszik, a tanácsnál kissé egyoldalúan értelmezik a demokráciát.

Sokunknak bántja az önérzetét az előbb említett vizsgálat, annál is inkább, mert 1979 óta várjuk, hogy a tanács beváltsa ígéretét: ekkor készült el ugyanis az első tatarozási terv. A tanácstagi beszámolón rá is kérdeztünk arra, hogy áll a végrehajtás, de azt a választ kaptuk, hogy a régi terv már elévült, s ez év februárjában újat csináltak — természetesen a mi „utólagos jóváhagyásunkkal".

dr. Korek Józsefné
Budapest, Ervin u. 7. 1026

KÉT APRÓSÁG

❶

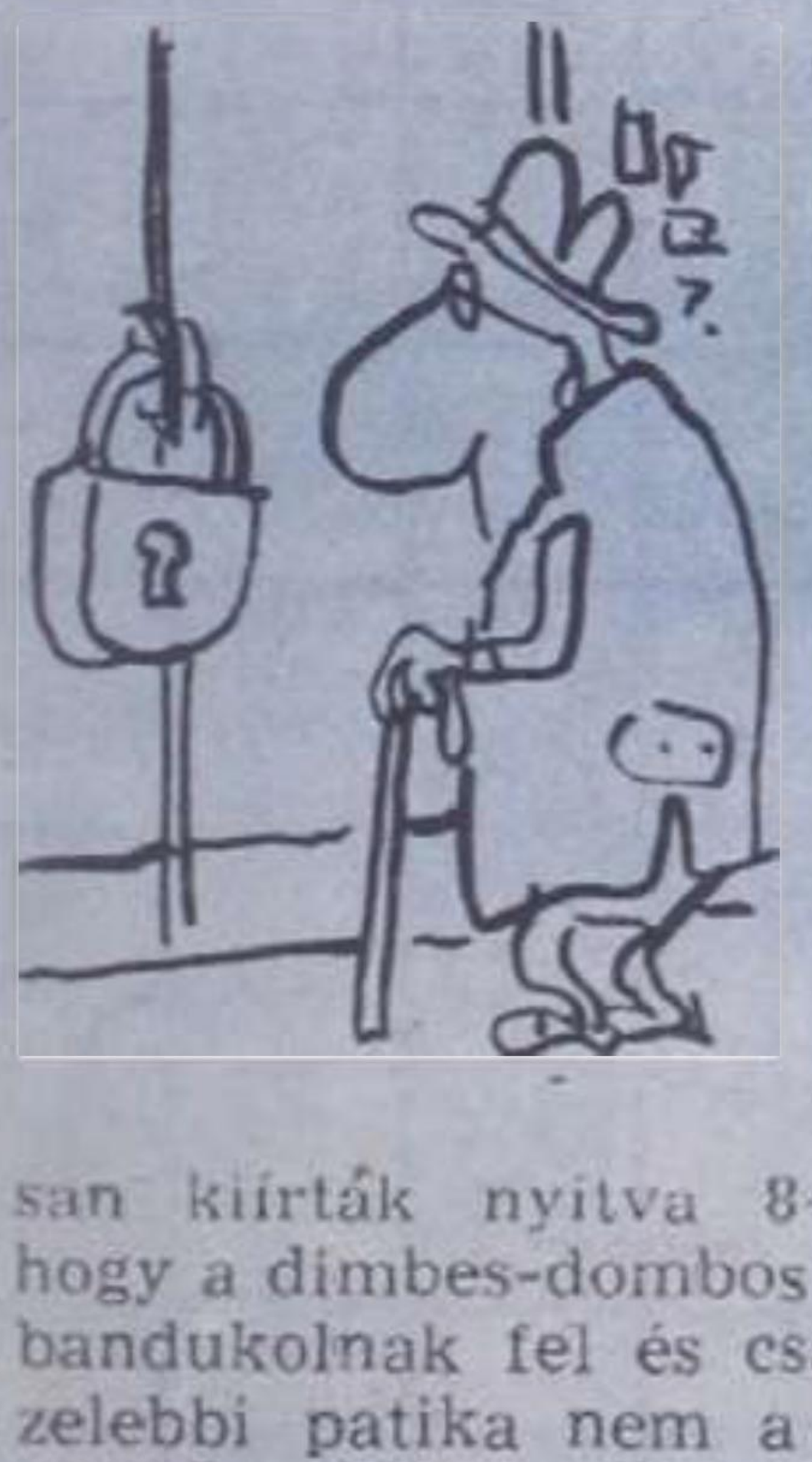

Budán, a Rácz Aladár utca 5-ben, gyógyszertár fogadja az orvosságra szorulókat. No, nem éjjel-nappal, a nap bármely órájában, hanem ahogy a szigorú nyitvatartási idő megengedi. Az épületben levő orvosi rendelő 8—12-ig, délután 4-től 8 óráig a betegek rendelkezésére áll. Ám a patika 17 óra után bezár, és szombaton is zárva tart. Szerdai napon 14 óra 10 perckor hiába kopogtattam ajtaján, világosan kiírták nyitva 8-tól 14 óráig. Megfigyeltem, hogy a dimbes-dombos területre idős, fáradt betegek bandukolnak fel és csalódottan távoznak. A legközelebbi patika nem a szomszédban, hanem a Déli pályaudvar közelében található.

A sok idős betegre való tekintettel nem lehetne a gyógyszertárat két műszakban üzemeltetni?

❷

A 123-as autóbusz Kispest Határ úttól a Délpesti Kórházig szállítja az utasokat. Sajnos, a megállókat túl sűrűre tervezték. Minden második saroknál, körülbelül 300 méterre egymástól. Más probléma is van. Ha a Határ úti végállomásnál az autóbusz beáll a megállóba és megtelik utasokkal, nem indítják. Persze mindenki ideges és türelmetlen. A szabál az szabál, a menetidőt be kell tartani. Ám nem lehetne kicsit rugalmasabban?

(f. i.)

MÁRIA-NAP — KETTESBEN

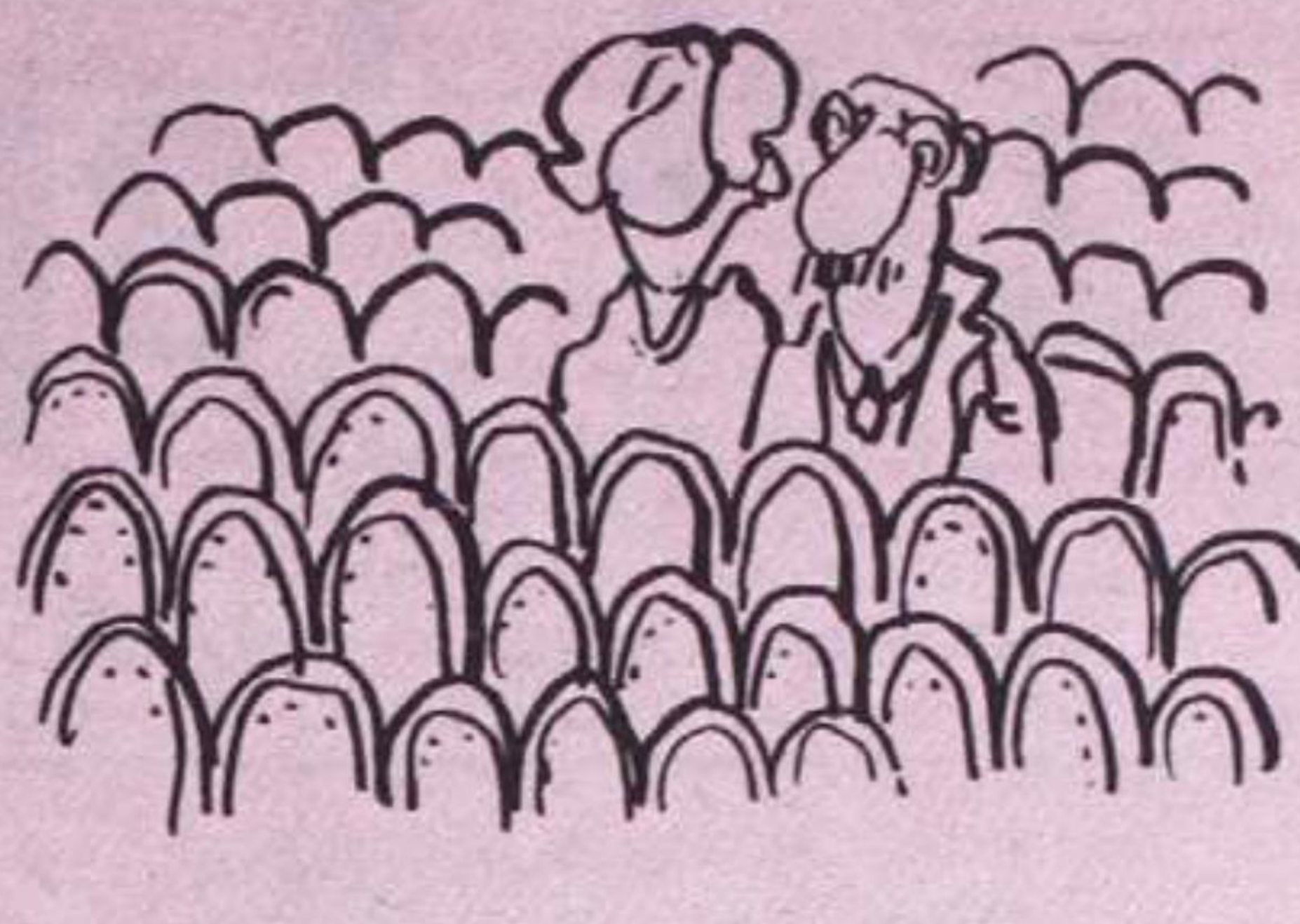

Szeptember 25-én másodmagammal elmentem az angyalföldi Béke moziba, hogy megnézzem a Mária-nap című új magyar filmet. A félnégyes előadáson csak ketten voltunk — rajtunk kívül senki nem tartózkodott a nézőtéren. Az előadás előtt ugyan beosont az eső elől egy macska, de kikergették. Ő járt jobban!

Amikor a film felénél lélekben csatlakoztunk azokhoz, akik nem váltottak jegyet az előadásra, és elhagytuk a nézőteret, abba is hagyták a vetítést — immár sem macska, sem néző, de még a kutya sem nézte a filmet.

Kérdésem a filmgyártókhoz: miért készítenek olyan filmeket, amelyekhez még a legtipikusabb mozi-időjáráskor sem mennek be az emberek?

Kérdésem a filmforgalmazókhoz: miért kell az ilyen filmekkel rontani az üzletmenetet?

Kérdésem a filmfőigazgatósághoz: lásd a fenti kérdéseket!

dr. Del Medico Imre
Budapest, Handzsár u. 6.
1149

TÜCSÖK és BOGÁR

u. 7/B III. emeleten.
Áru-előkészítői női munkaerőt felvesz a Hajdú-Bihar megyei Tanács Temetkezési Vállalata. Jelentkezés a Köztemetőben.

Morbid!

(A Hajdú-bihari Napló apróhirdetései között találta Hajdu Zoltánné, debreceni olvasónk)

19.15 MAFILM-magazin
19.25 **Mozart: g-moll vonósötös**
Előadja a Takács-vonósnégyes
(Takács-Nagy Gábor, Schranz Károly, Ormai Gábor és Fejér András)

Takarékosan!

(Az RTV újságból nyírta Ludvig Sándor, mátészalkai olvasónk)

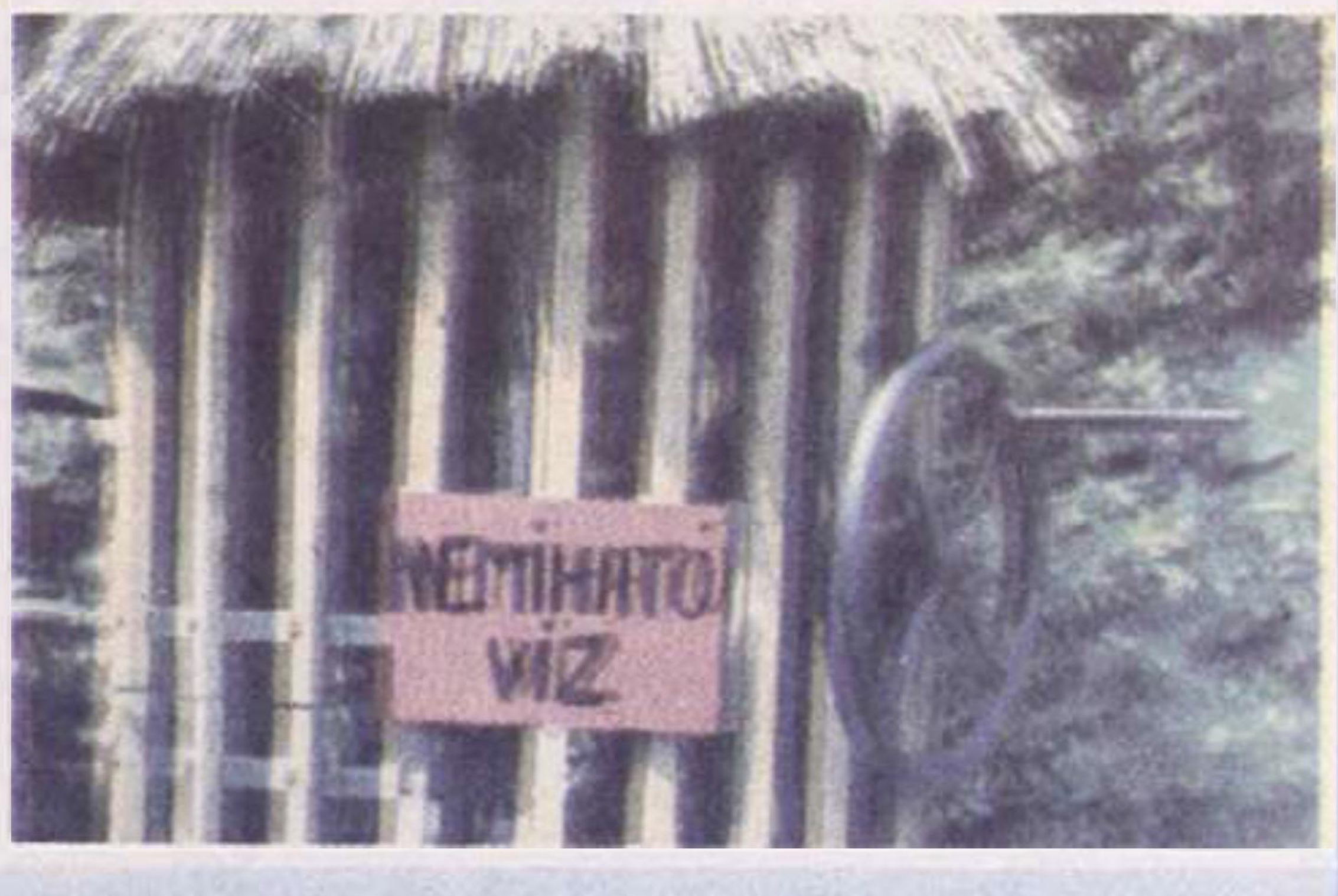

Némileg hat? Óh!

(Somlyai Konrad fotója)

Hazánk népesedési helyzete nagy fontosságú nemzeti ügy

Díszelőadással megnyitották a felújított Operaházat

Hiába, no, fejlődünk! Régebben a kismozik szolgálták a népszaporulatot . . .

(A Magyar Nemzetből nyirbálta: T. Gy.)

Eladó háromszemélyes sírbolt, kerettel, fedéllel és sírkővel, a központi temetőben. — „Öröklakás" jeligére a

S a villanyszámla sem gond, mert az örök világosság ingyen fényeskedik.

(A Dunántúli Napló apróhirdetései között találta Schön László, pécsi olvasónk)

CIKKÜNK NYOMÁN

13 CÍMKE VAN A . . .

A Ludas Matyi 38. számában olvasó levél jelent meg, amelyből kiderül, hogy egy sörösüvegre 13 Kőbányai Világos sörcímke volt felragasztva.

A söröspalackok töltése és címkézése a tömeggyártás szabályai szerint történik, és így előfordul, hogy a gondos ellenőrzés ellenére esetleg előfordul, hogy egynél több címkét fog meg a címkézőgép adagolója.

Az ilyen és ehhez hasonló hibák elkerülésére igyekszünk mindent megtenni.

Morvai János
termelési főoszt. vez.
Kőbányai Sörgyár

JÓ HELY

című rejtvényünk megfejtése:

— Igen hölgyem, de ennek ellenére magát is kiszolgáljuk.

200 forintot nyertek:

Hidvégi Vinczéné, Vác, Radnóti u. 30. 2600

Thoman Ferencné, Bp. Gács L. u. 23. 1041

Móricz József, Bp. Havanna u. 56. 1181

A nyereményeket postán küldjük el.

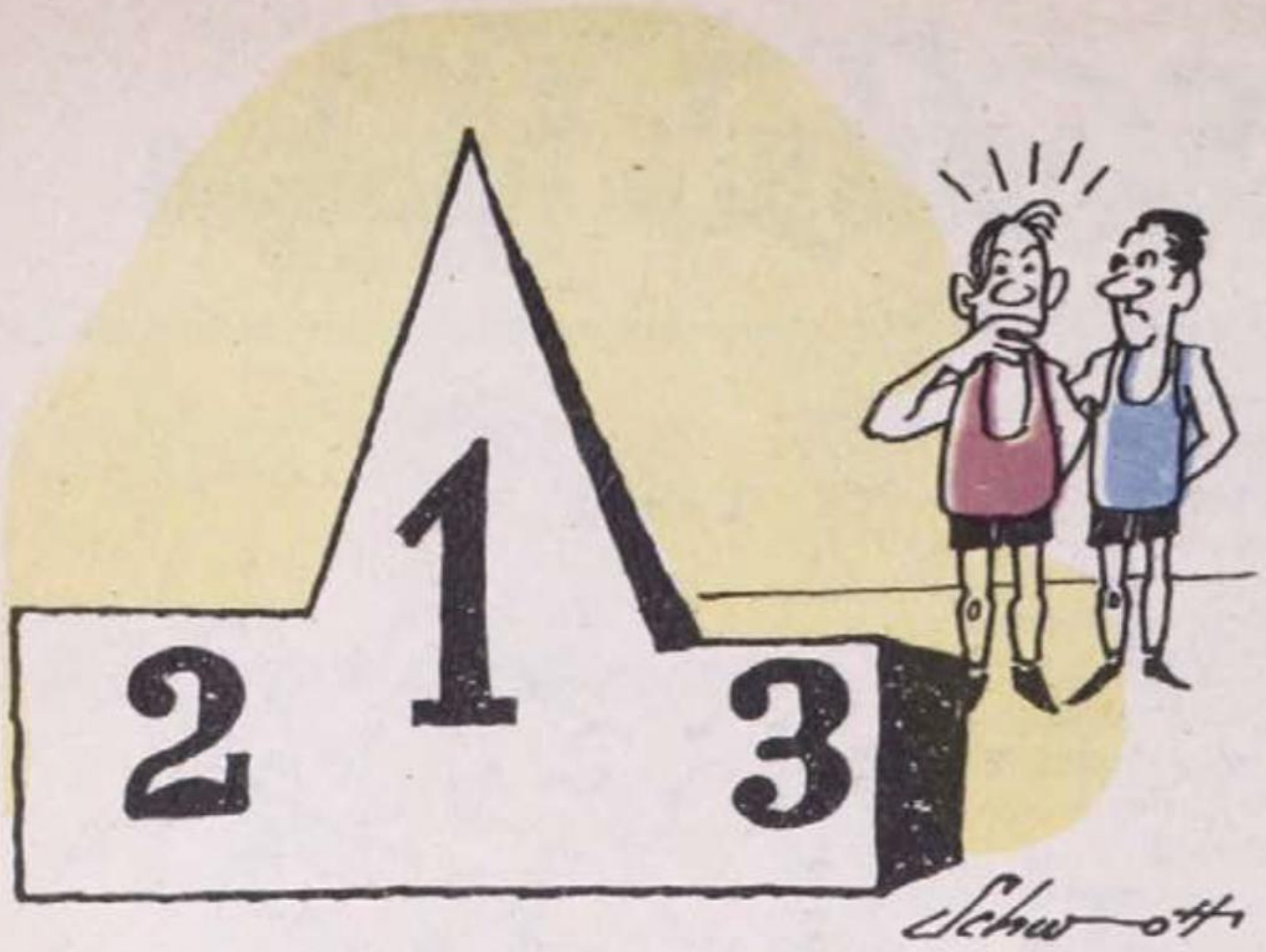

– Most már nem is bánom, hogy nem lettem elsö!

MEGHALLGATÁS

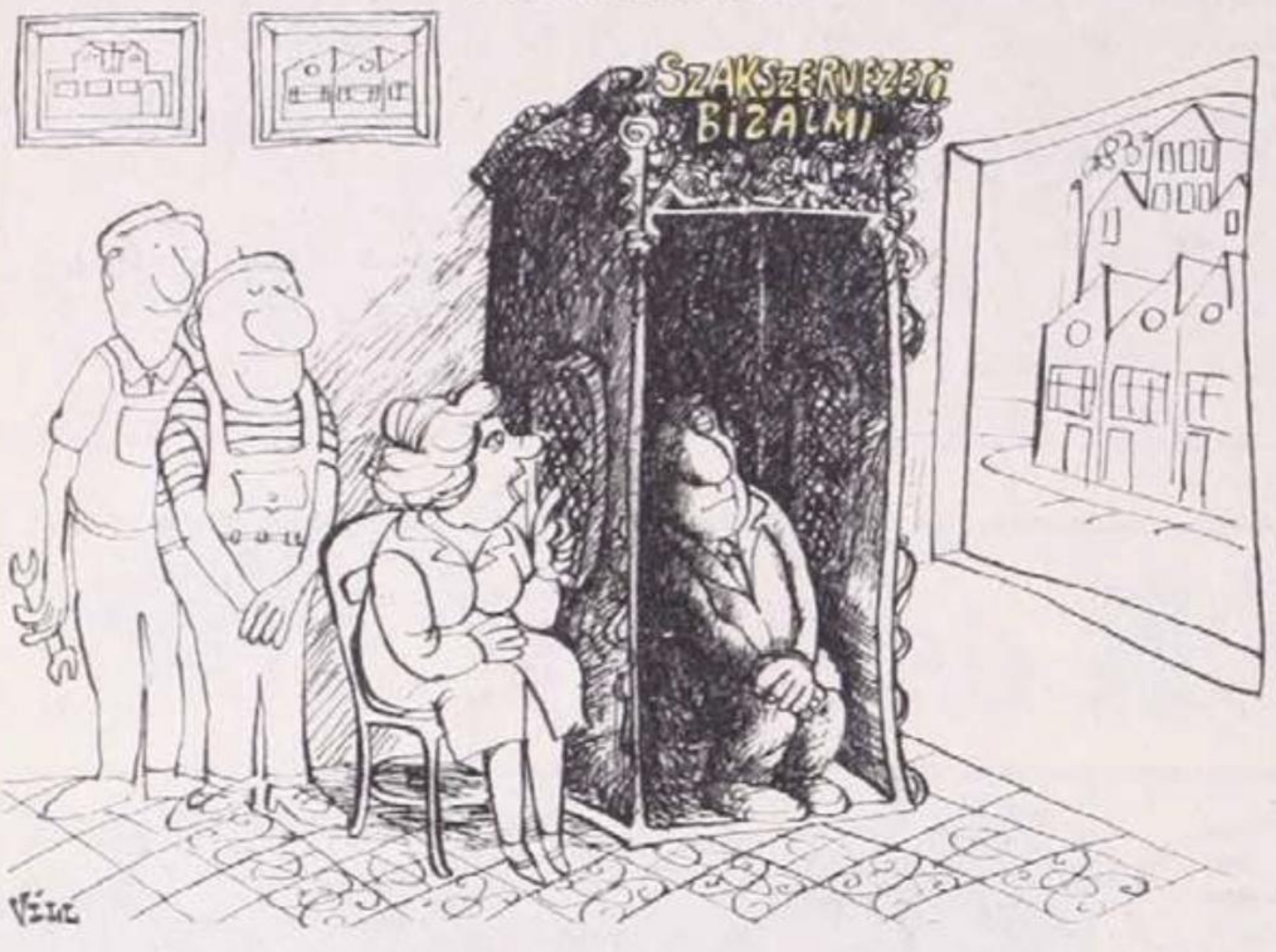
SZAKSZERVEZETI BIZALMI

A PACAL KARRIERJE

Nemrég olvashattunk a lapokban arról a szélhámosról, aki különböző összegeket vett fel hiszékeny emberektől. Miért adtak neki szinte első szóra többszáz forintot? Mert azt állította, hogy befolyásos személyiség a vágóhídon, s annyi pacalt tud szerezni, amennyit csak óhajt a tisztelt megrendelő.

Ez az eset is bizonyítja, hogy nálunk bizony alaposan megváltoztak a körülmények, hiszen a századfordulón például a pacallal szélhámoskodókat nem a börtönbe, hanem a zárt osztályra vitték volna. Igaz a börtönökben a rabok épp amiatt lázongtak, hogy nap mint nap pacallal tömik őket, s csak ünnepnapokon kapnak egy kis köménymagos levest.

Hosszú ideig a legszegényebb rétegek szimbólumaként szerepelt a pacal, jobb körökben a bélszín, a borjúhús, a pulyka, a fácán és a kaviár dívott. Aki pacalt evett, arról tudták, hogy vagy a legnyomorúságosabbak közé tartozik, vagy házőrző kutya.

Aztán, amikor a bélszín, a pulyka, a fácán, s a kaviár már nem volt olyan

nagy kunszt (csak a borjúhúsnak sikerült megőriznie eredeti pozícióját), szép lassan megindult a pacal karrierje. Előbb csak a középosztálybeliek kóstolgatták, aztán megjelent a pacal az egyre magasabb szintű tárgyalásokon is, mint munkaebéd, sőt, az államférfiak után rákaptak a pacalra a butikosok, az építési vállalkozók és a viszonteladók is, és a pacalpörkölt státusszimbólummá vált.

Mára már eljutottunk odáig, hogy aki rendszeresen pacalpörköltet fogyaszt, az egyértelműen milliomos.

A pacal karrierje egy sor dologban alapvető változást idézett elő. Megváltozott néhány közmondás is, így például manapság már azt mondjuk: nem mind pacal, ami fénylik. Vagy: több nap, mint pacal. Aztán: ki korán kel, pacalt lel. Vagyok olyan pacal, mint te! — éneklik a népdalban az egymással vetélkedő legények, míg az Omega együttes újra a slágerlisták élére került a „Pacalhajú lány” című szerzeményével. A kor szellemének megfelelően eszközöltek némi változtatásokat Shakespeare drámáiban, s III. Richard például így kiált fel: országomat egy pacalért!

S mert a pacalpörkölt egyre csak drágul, várható, hogy az élet más területein is módosulnak majd az értékrendek. A sportbajnokságok első helyezettjei ezentúl pacalérmet kapnak majd, az egyetemeken végzett legkiválóbb hallgatók pedig a „summa cum pacal” minősítésű diplomájukat vehetik át doktorrá avatásukkor.

Végül ne tartsanak szerénytelennek, ha elmondom: jómúltkor, a Budapesti Nemzetközi Vásáron magam is betértem az egyik ottani vendéglőbe, s rendeltem egy adag pacalpörköltet. OTP-hitelre.

Vezda János

PÁRBAJ

Két gabrovói párbajjal akarta eldönteni a köztük kirobbant vitát, de, hogy ne váljanak nevetségessé, elhatározták, Gabrovótól messze tartják meg a párbajt. Amikor elutazásuk előtt egyikük nem vett visszafelé szóló jegyet, a másik gúnyosan megjegyezte:

– Látom, nem hiszel abban, hogy visszajössz.

A másik válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként azt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 22-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

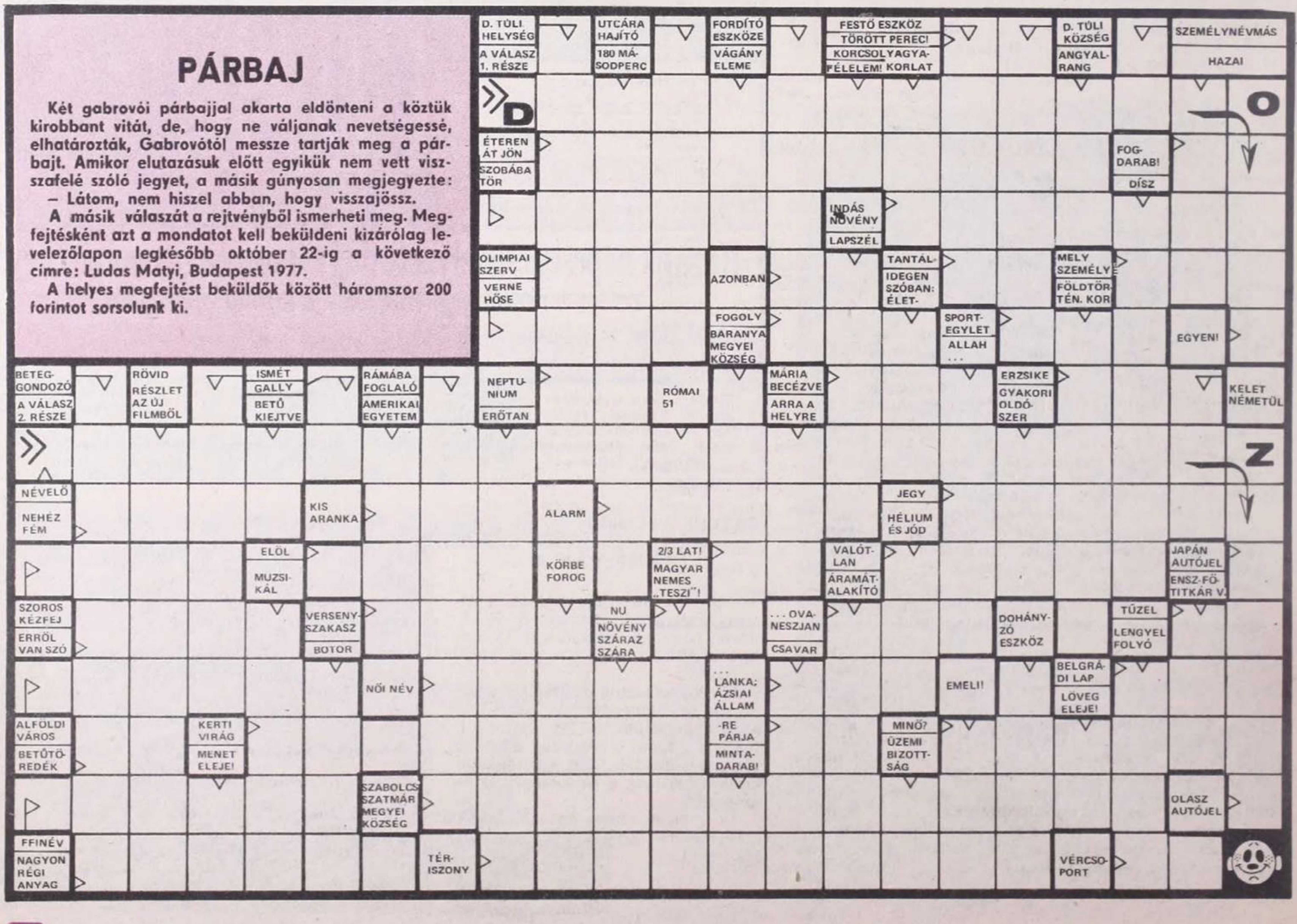
D. TÚLI HELYSÉG
A VÁLASZ 1. RÉSZE
UTCÁRA HAJÍTÓ
180 MÁSODPERC
FORDÍTÓ ESZKÖZE
VÁGÁNY ELEME
FESTŐ ESZKÖZ
TÖRÖTT PEREC!
KORCSOLYAGYA-
FÉLELEM! KORLAT
D. TÚLI KÖZSÉG
ANGYALRANG
SZEMÉLYNÉVMÁS
HAZAI
D
O
ÉTEREN ÁT JÖN
SZOBÁBA TÖR
FOGDARAB!
DÍSZ
INDÁS NÖVÉNY
LAPSZÉL
OLIMPIAI SZERV
VERNE HŐSE
AZONBAN
TANTÁL-
IDEGEN SZÓBAN: ÉLET-
MELY SZEMÉLY?
FÖLDTÖRTÉN. KOR
FOGOLY
BARANYA MEGYEI KÖZSÉG
SPORTEGYLET
ALLAH ...
EGYEN!
BETEGGONDOZÓ
A VÁLASZ 2. RÉSZE
RÖVID RÉSZLET AZ ÚJ FILMBŐL
ISMÉT
GALLY
BETŰ KIEJTVE
RÁMÁBA FOGLALÓ
AMERIKAI EGYETEM
NEPTUNIUM
ERŐTAN
RÓMAI 51
MÁRIA BECÉZVE
ARRA A HELYRE
ERZSIKE
GYAKORI OLDÓSZER
KELET NÉMETÜL
Z
NÉVELŐ
NEHÉZ FÉM
KIS ARANKA
ALARM
JEGY
HÉLIUM ÉS JÓD
ELÖL
MUZSIKÁL
2/3 LAT!
MAGYAR NEMES „TESZI”!
KÖRBE FOROG
VALÓTLAN
ÁRAMÁTALAKÍTÓ
JAPÁN AUTÓJEL
ENSZ-FŐTITKÁR V.
SZOROS KÉZFEJ
ERRŐL VAN SZÓ
VERSENYSZAKASZ
BOTOR
NU
NÖVÉNY SZÁRAZ SZÁRA
...OVANESZJAN
CSAVAR
DOHÁNYZÓ ESZKÖZ
TŰZEL
LENGYEL FOLYÓ
NŐI NÉV
... LANKA; ÁZSIAI ÁLLAM
EMELI!
BELGRÁDI LAP
LÖVEG ELEJE!
ALFÖLDI VÁROS
BETŰTÖREDÉK
KERTI VIRÁG
MENET ELEJE!
-RE PÁRJA
MINTADARAB!
MINŐ?
ÜZEMI BIZOTTSÁG
SZABOLCS-SZATMÁR MEGYEI KÖZSÉG
OLASZ AUTÓJEL
FFINÉV
NAGYON RÉGI ANYAG
TÉRISZONY
VÉRCSOPORT

IMPORT HUMOR

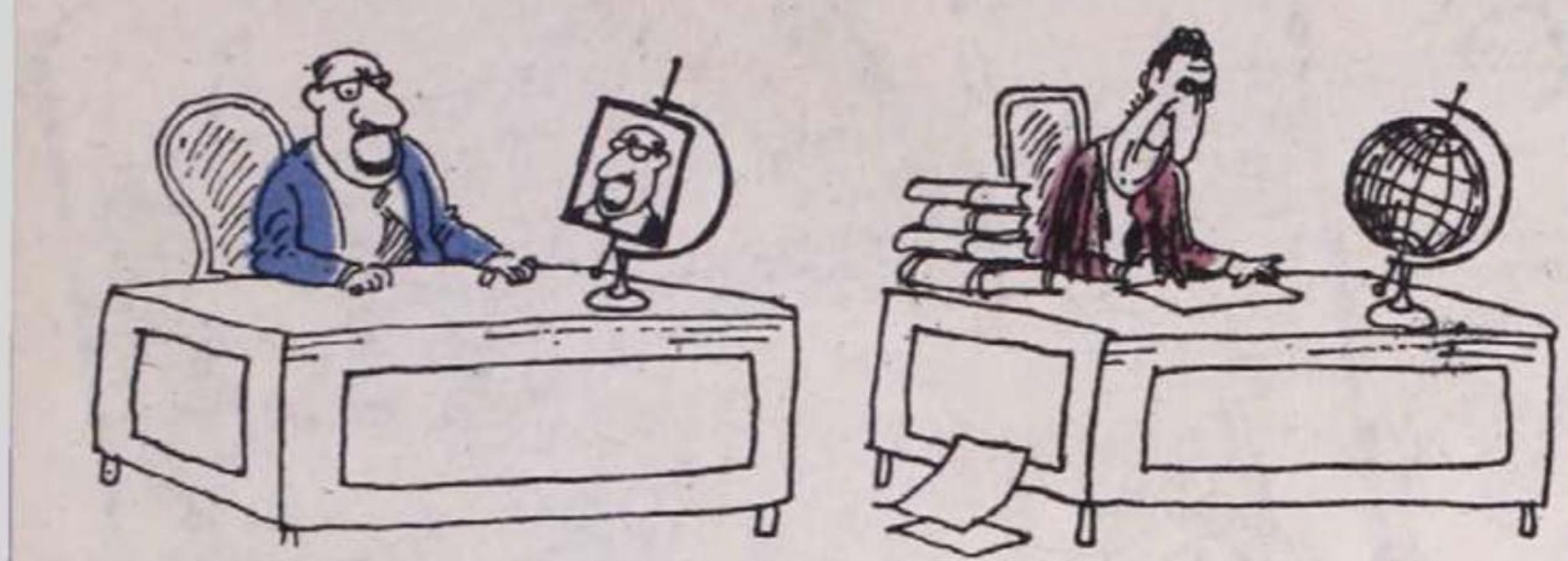

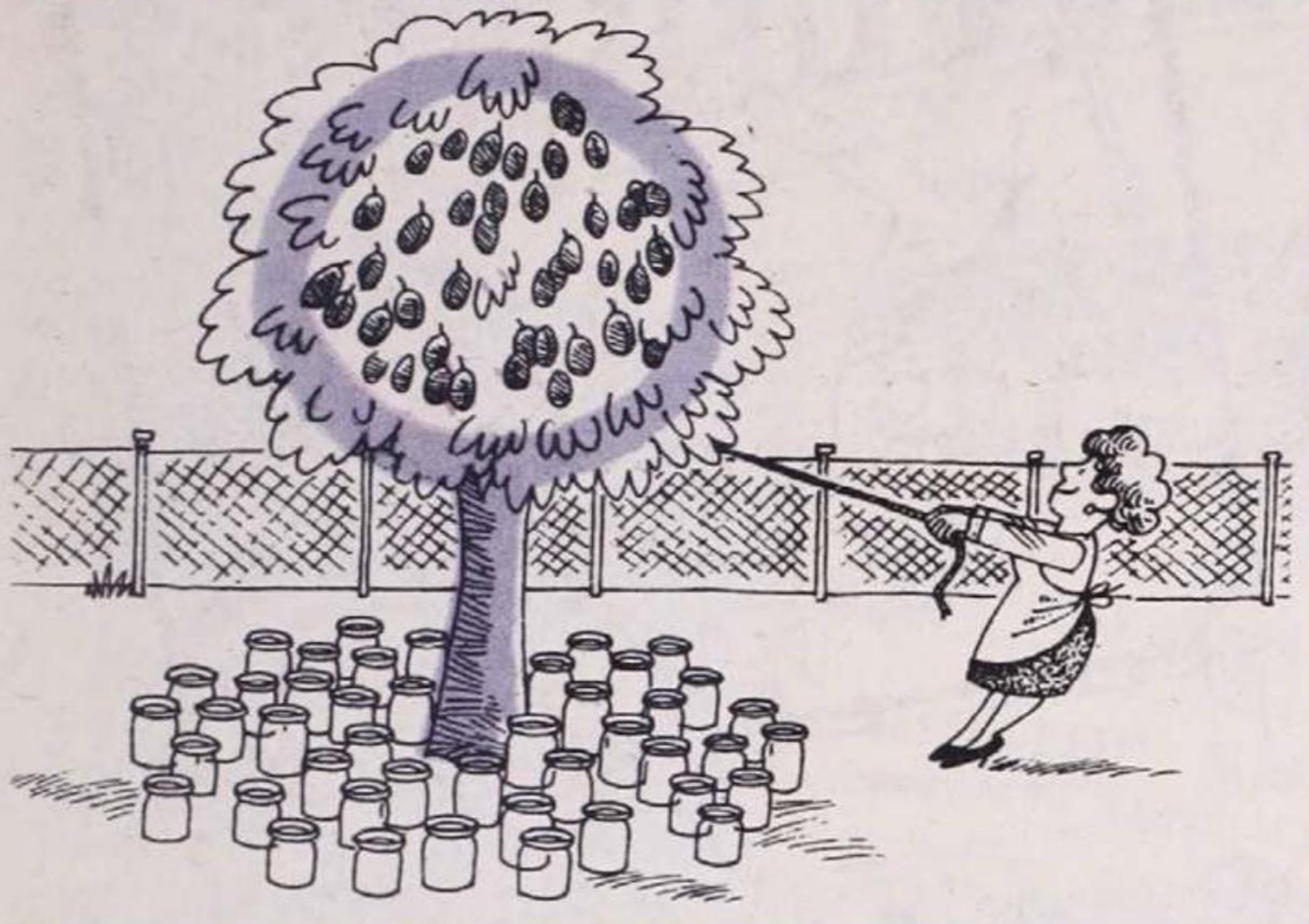

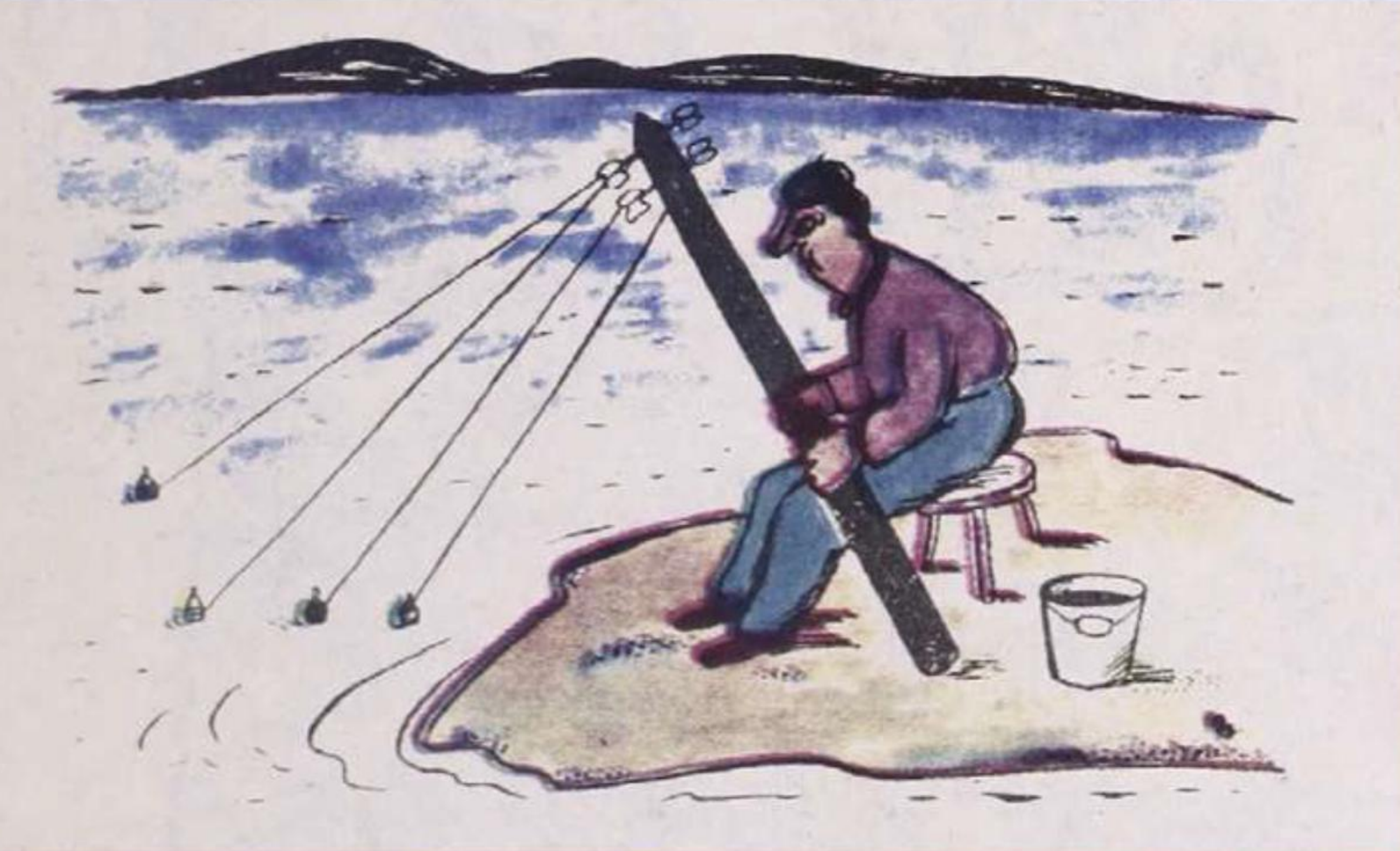

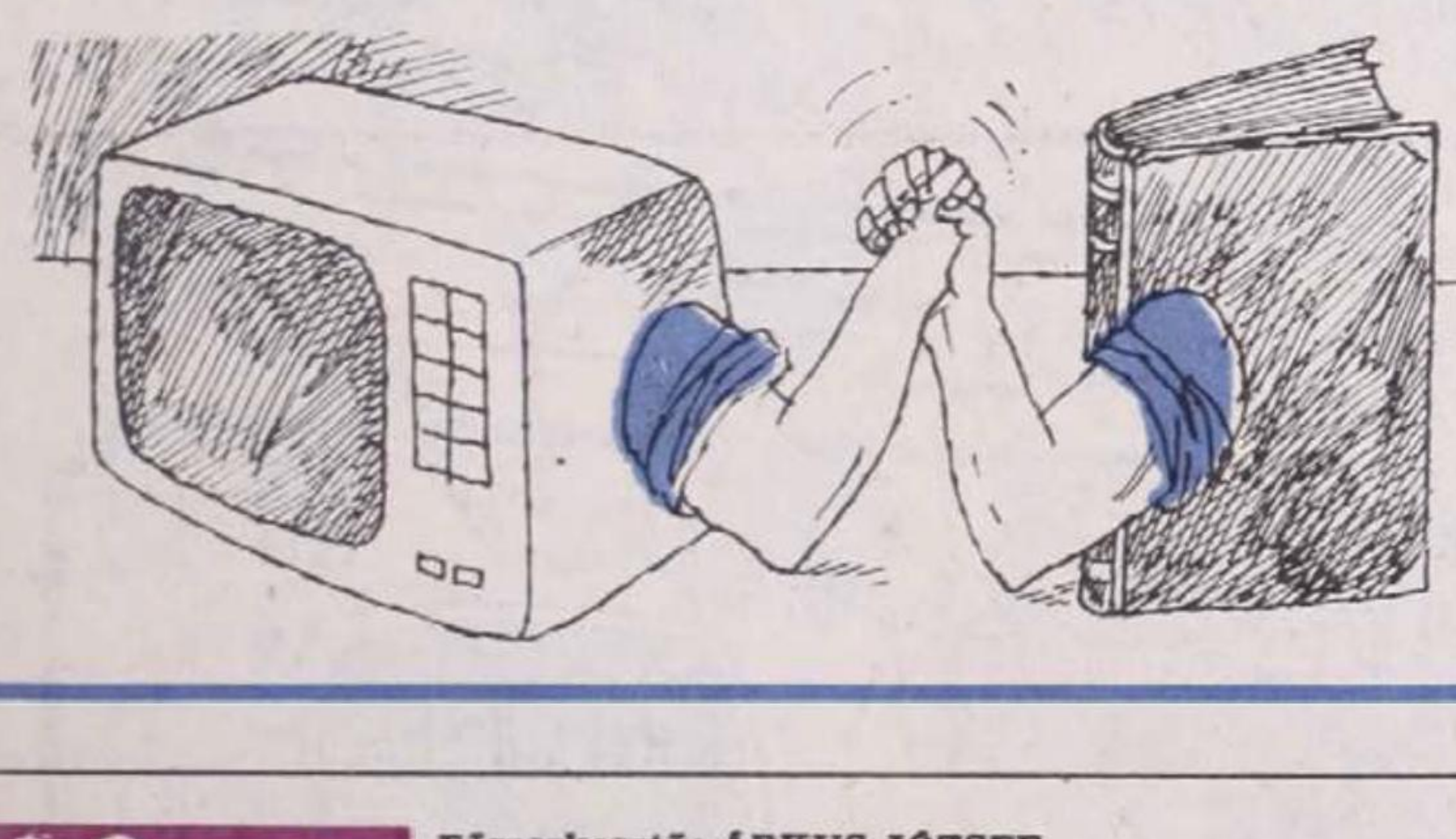

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-42
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

TRIBÜN

Jimmy Greaves, a hatvanas évek nagy angol csatára visszagondol pályafutására.

— 23 éves és 90 napos voltam, amikor kétszázadik bajnoki gólomat rúgtam. Dixie Dean, a harmincas évek csillaga szintén 23 éves és 90 napos korában rúgta a kétszázadikat. Tessék, hogy mit lehet ebből levonni? Semmit a világon.

●

Maga ne igyon, fiam — mondja az edző a játékosának —, mert maga úgy van az itallal, hogy nem tudja mikor elég és mire megtudja, már sok.

— De mester, én beosztással iszom!

— Igen, igen, csakhogy gyakran elszámolja magát.

●

Georges Vandenberghe, ostendei lakos különös ajándékot kért hetvenötödik születésnapjára. Tizenegyeseket. Ugyanis ötvenöt évvel ezelőtt ő volt az AS Ostende kapusa és most visszavágyott a háló elé. Kívánsága teljesült, s ő férfimódon helytállt, húsz lövés közül kilencet kivédett.

— Lehet, hogy a gyerekek egyik-másik lövésbe nem adták bele minden erejüket — mondta az ünnepég után —, mégis jó volt újra a kapuban állni. Viszontlátásra öt év múlva.

●

Egy milánói hentesmester fogadott, hogy csapata, az AC Milan megnyeri a helyi rangadót, legyőzi az Intert. Nem győzte le. És a hazardőr fájó szívvel rótta le tartozását.

Ötven teljes méternyi kolbászt.

●

Kabala... Esteban Dominguez perui labdarúgó azt tartotta, hogy csak akkor focizhat jól, ha a mérkőzésre jövet a stadion utolsó öt lépcsőfokát ülve csússza végig. Nemrégiben valaki két rajzszöget tett az utolsó lépcsőfokra.

Dominguez most válaszút előtt áll. Térjen át a racionalista gondolkodás híveinek táborába, vagy csináltasson bádognadrágot...

●

A brit hadsereg ökölvívó-bajnoksága. Az egyik legény óriási fölényben van, de kíméli ellenfelét és csak pontozásos győzelmet arat.

— Maga szerencsétlen — támad rá egy újságíró —, miért nem ütötte ki azt az ürgét?

— Nem őrültem meg! — hangzik a válasz. — Az őrmesteremet?!

Az újságíró most a mérkőzés vezetőjéhez fordult: miért nem léptette le — komolytalan versenyzés címén — a győztest?

— Majd hülye lettem volna... A szakaszvezetőmet...

(p. p.)

● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

Most kapható
a KERAVILLNÁL
in line képcsöves,
hordozható
színes
TV
KERAVILL
Ára: 12 000 Ft. Előleg: 6 000 Ft.
OTP-hitel. 12 havi részletre.

KRENNER ISTVÁN:

SZEX históriák

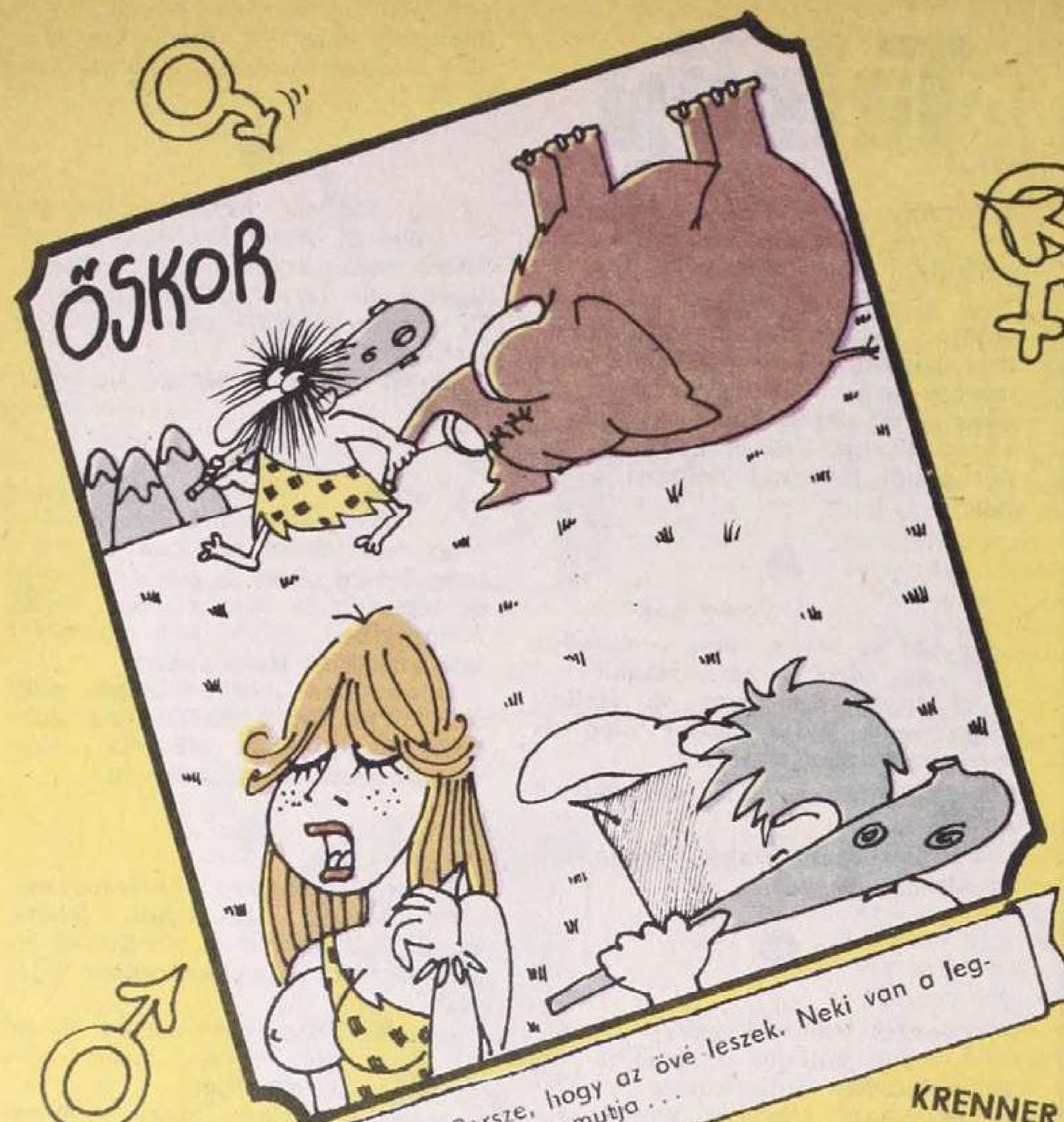

– Persze, hogy az övé leszek. Neki van a legnagyobb mammutja . . .

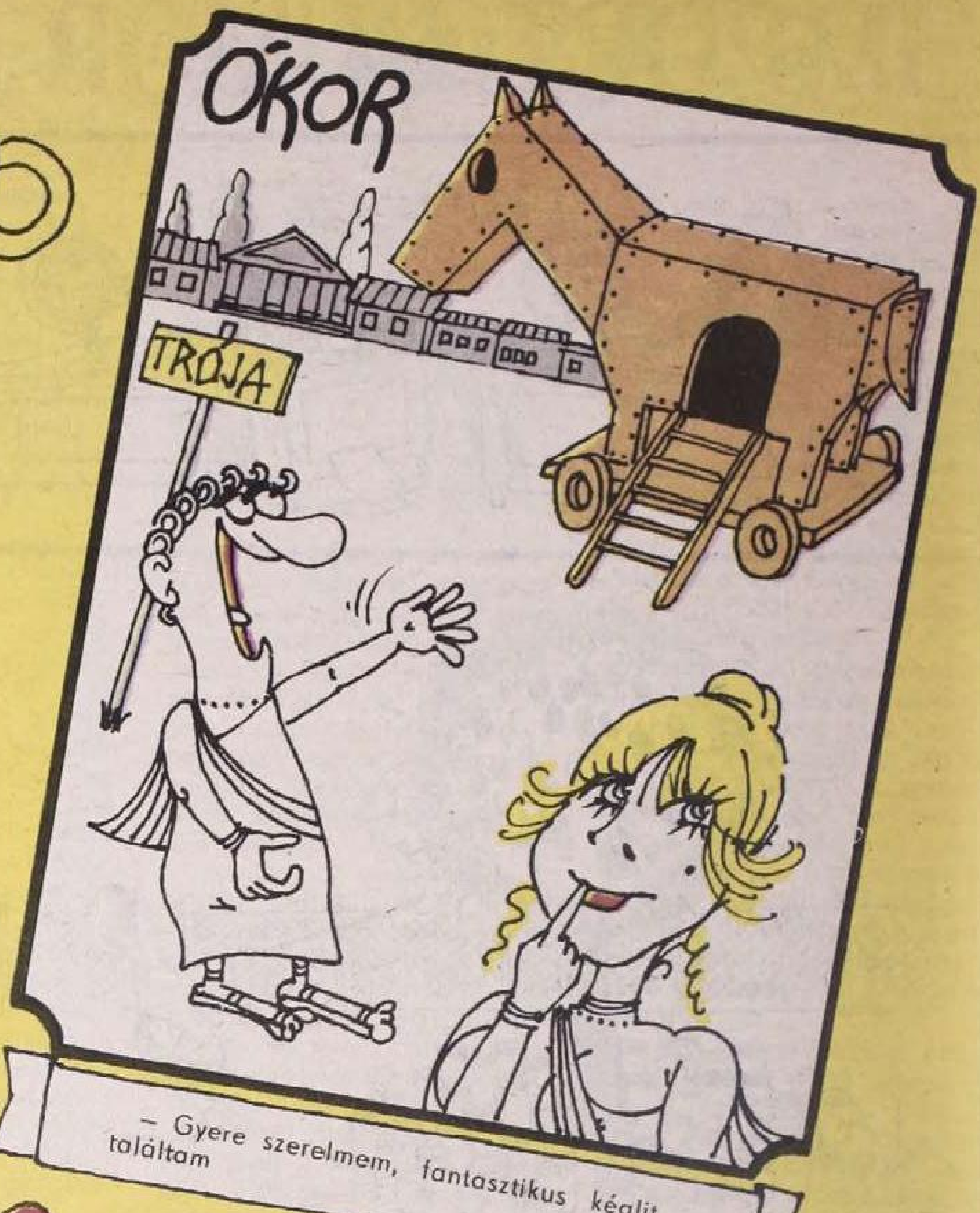

– Gyere szerelmem, fantasztikus kéglit találtam

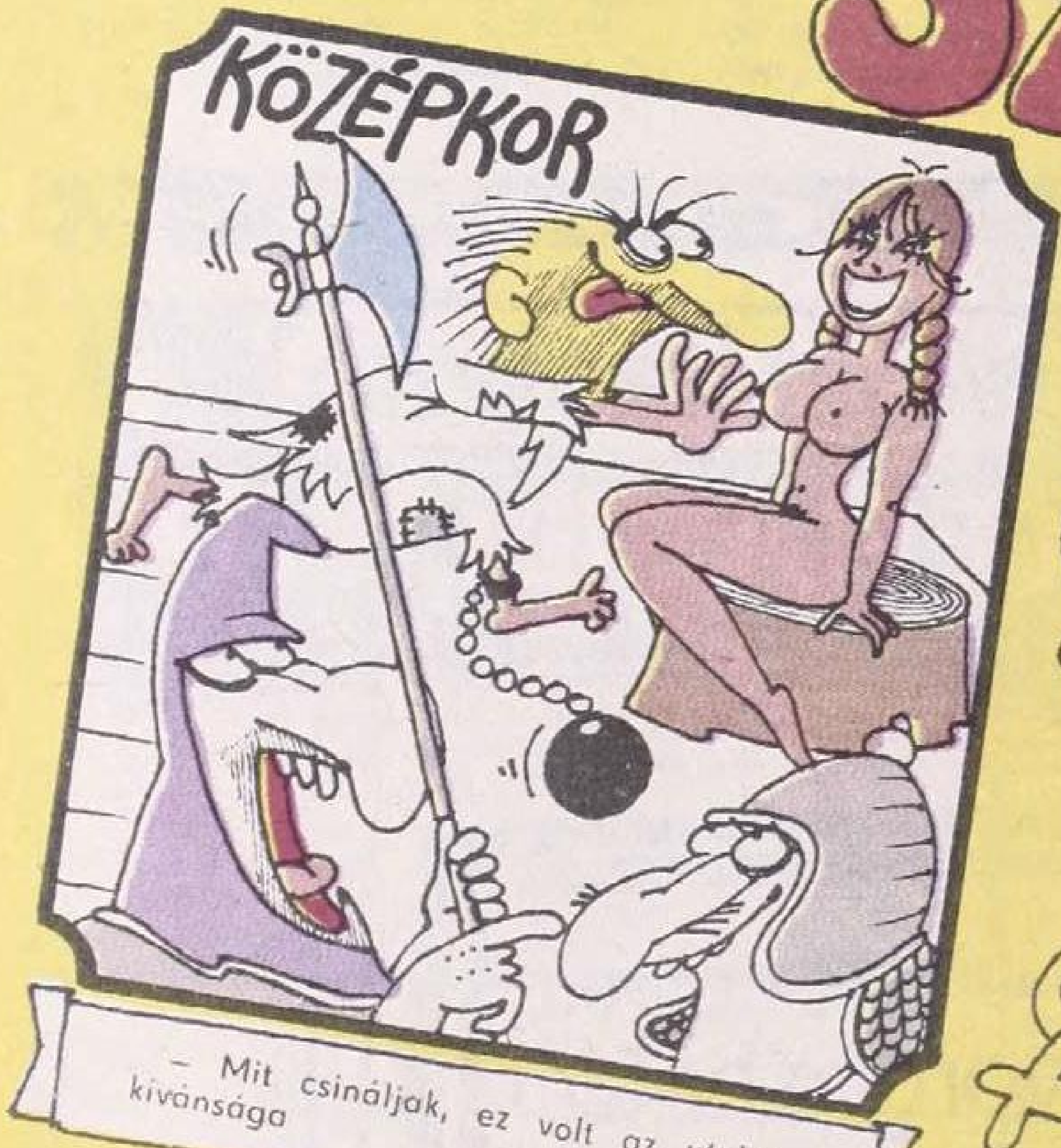

– Mit csináljak, ez volt az utolsó kívánsága

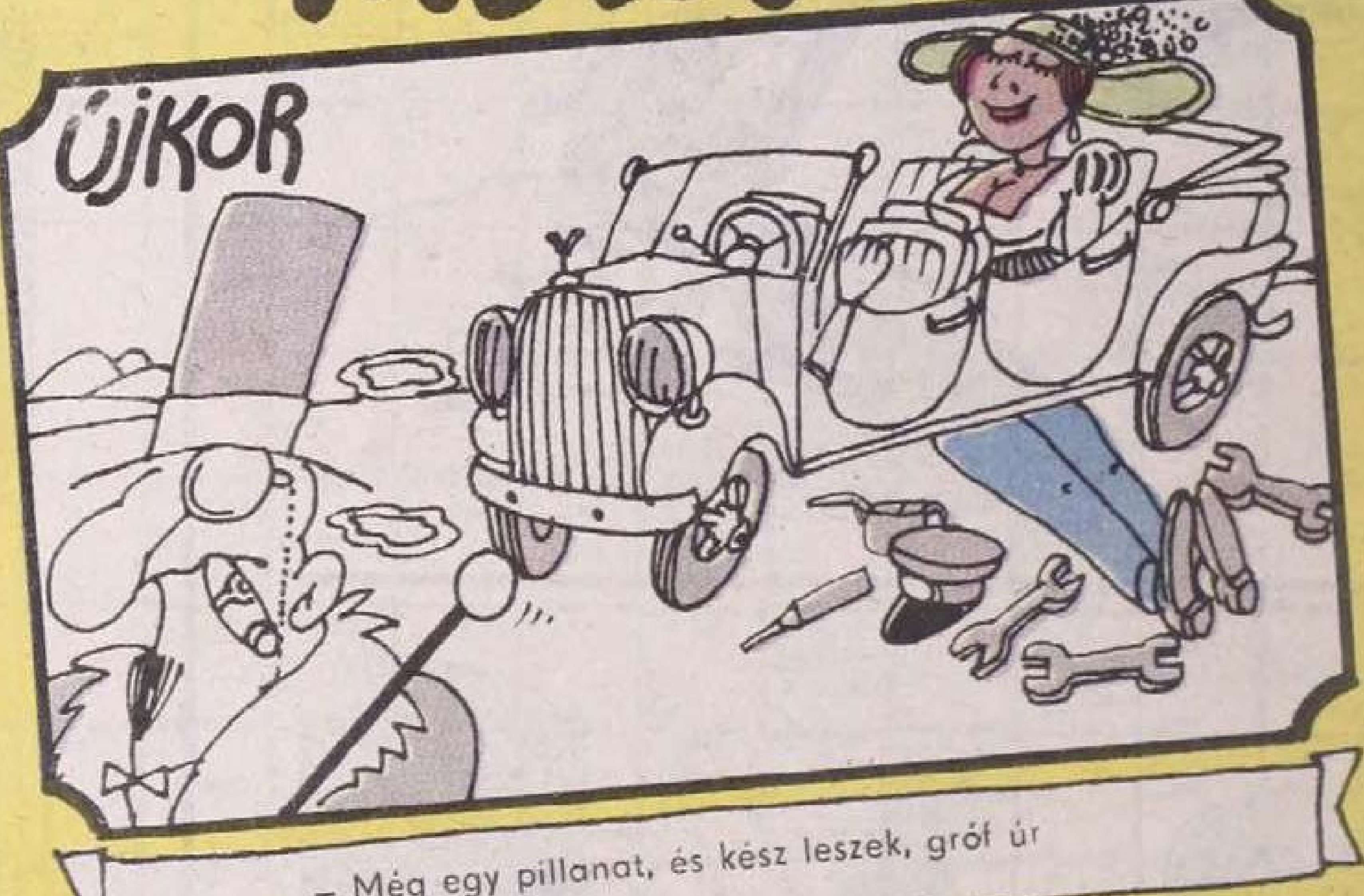

– Még egy pillanat, és kész leszek, gróf úr

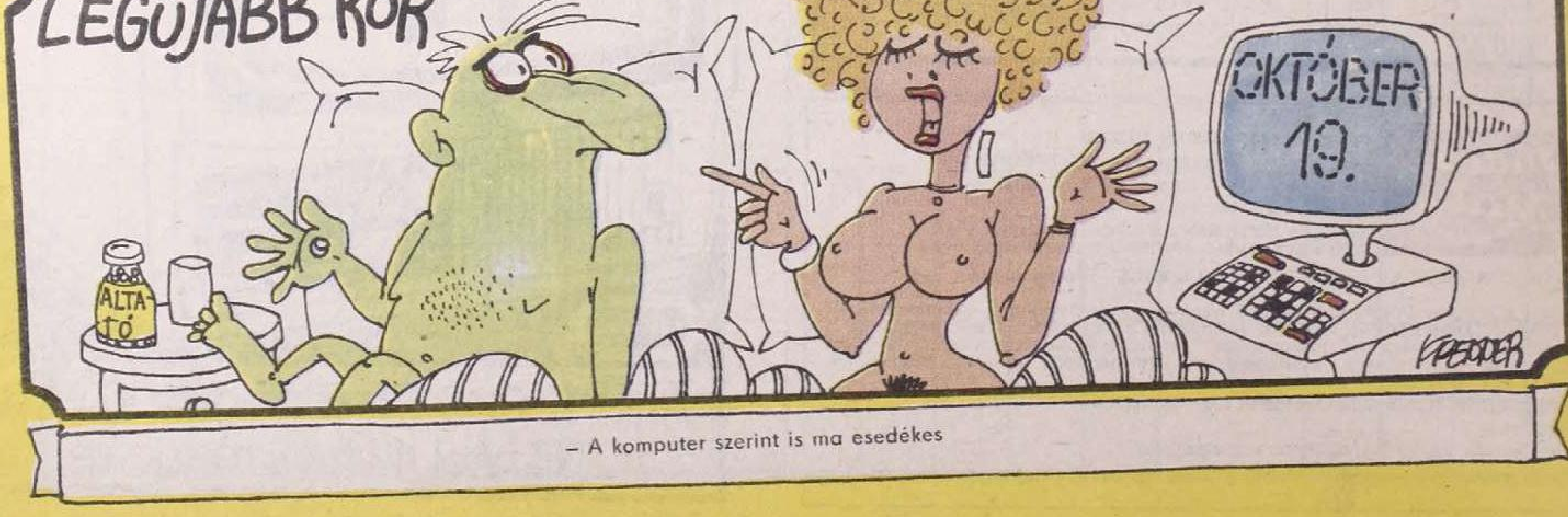
LEGÚJABB KOR
ALTATÓ
OKTÓBER 19.
KRENNER

– A komputer szerint is ma esedékes